

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنسی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهده ههیب

دنیا له کتیبکدا

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړهکی خانزاد، ههولیر

س.پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

دنيا له كتيبيكدا

پښتانه

جهبار جهمال غهريب

ناوی کتیب: دنيا له کتیبیکدا - پښتانه

نووسینی: جهبار جهمال غهريب

بلاوکراوهی ناراس- ژماره: ۱۶۴

چاپی په کهم

دهره پښتانهی هونه ری: به دران نه حمده حه بیب

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سهر به رگ: محمه د زاده

پیټ لیټدان: ناراس نه کرهم

هه له گری: شپرزاد فه قی نیسماعیل

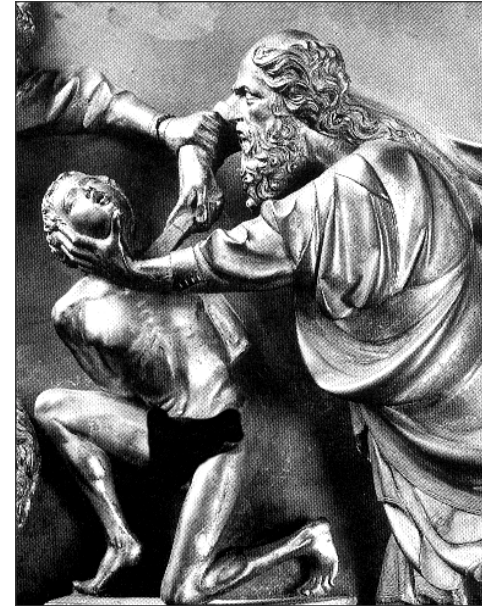
سهر په رشتی کاري چاپخانه: ناوړه حمان مه حمود

له کتیبخانه ی به پښتانه به رایه تی گشتی پښتانهی و هونه له هه ولیر ژماره

(۴۳۱) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه تی

چاپخانه ی وهزاره تی په روه رده، هه ولیر- ۲۰۰۲

بچووکترین نويژکهر

من ده مزانی لهو شه رهدا ده سه لاتی کم نییه

تازه کس خاوهنی هیچ نییبه، هه مووی چهند کاتژمیریکي دیکهیه و ده بی زبرووح لهو شارهدا نه مینن، ده شی نهو شاره بهه له ناوهدان بوو بیته وه، هه ستم ده کرد خانوو مزگهوت و قوتابخانه کان به پیتی خه لکه که هه ننگاو ده نینن و شار جیدیلن، مه ره پیره کان وهک خه لکه که دوا ناوری پر وری و گه مره بیان له ته ویله کان بیان ده دایه وه و به رپده که وتن، کس هه سستی بهو توزه نه ده کرد بهری ناسمانی گرتبوو، هه ناسه ی تنگ ده کردن، هه مو له هه ولئ شتیکدا بوون، نه وه تا خانوو کان ده ته پن و مال ده سووتی و ره حله و کورسی قوتابخانه کان ده بنه خو له میتش و په ره ی قورئانه کان به نیوه سووتاوی له نیو دو که ل و ناگردا به رزده بنه وه، هه مو شته کان تیده چن، که چی خه لکه که له هه ولئ شتیکدان کس نازانی چیه، که وه ناگاهاتم منیش ده بی له هه ولئ شتیکدابم، به په له چوومه مزگهوت و گویم لیبوو، ده نگیک ده یگوت:

- پی لهو په ره موو باره کانه مه نین، هه لیا نگر نه وه، ژن و مالتان له بیر کهن و نهو لاپه ره پیرو زانه جیمه هیلن.

کس نایب سستی و هه موو سه رقالن، چوومه ژووری مزگهوت فشرش و کومباریان لوولده کردن، تاقی کتیبه کان به سه ره کدا روخابوو، نهو قورئانه ی جزو به ندیان پسابوو که وتبوونه دم با و دوا به ش ده که وتنه به رپیتی خه لکه که. گویم له هاواریک بوو ده یگوت:

- نه ی بی باوه رینه نهو په رانه له بن پیتان هه لگر نه وه.

ده نگیکی که ده یگوت:

- برۆ له هه ولئ منداله کانتدابه، لهو په رانه گه ری، نهو انیش خاوه نیان هه یه بیان پاریزی، تاوتیکی دیکه نهک نهو په رانه شار هه مووی ده سووتی.

خاوهنی ده ننگه که، که پیاویکی پیر و ماندوو بوو، به قامکه نه ستوور و زبره کانی چهند په ریکی به خشه خش کو کردنه وه و پیتش نه وه له ده رگا ناوایی به نه سپایی ده نیو تابووتیکی سه ر ناو لای نان، من به دوا ی تاکه

کتیبیکدا ده گه رام، ده مزامی مه لا نهو کتیبه ی زور خوشده ویست و نه گه ر مابا ته نها نهو کتیبه ی له بن بالی دنا، ده بی له جیبه کی چاکی تاقهت کردی، له پشت میمبه ره که، دوو پلیکانه چوومه سه ری و له تاقیکی بلندا کتیبه کهم دیت، ده ستم برد تاوی ده می، باسکم قورس بوو، ده نگیک له دوامه وه هاواری کرد:

- نهو کتیبه به خه بهر مه هینه!

ده نگی مه لا بوو، به لام مه لا چهند ساله له نیو خو لیکي وهک خه نه راکشاه، ده ستم کیشاوه و ناویم دایه وه کس هوشی له من نییبه و سه رقالن، پلیکانه کی دیکه چوومه سه ری، نه مویرا خیرا ده سستی بو بهرم، ته ماشایه کی به رگه که یم کرد، ره ننگه که سکه کالبوه که ی توز ونی کرد بوو، ده ننگه که دیسانه وه گوتی:

- با شوین په نجه ی مه لا بهو کتیبه وه شه هیدی.

هه ولئیکي زورم دا ناورده مه وه، بریسکه یه ک یان نه فسونیکی له سه ر توزی به رگی ره ننگچووی ره نگی بردم، جگه ری مزیم، نهو توزه توزیکی ناسایی نییبه، توزی رزینی میتشک و ئیسکه، پیم سه یر بوو چون نهو سالانه نهو کتیبه یان ره ش کردوه له کاتیکدا عومریک ژیانی مه لای ره شکر دبووه، دلنیا بووم ده ننگه که له دوامه وه شتیکم پیده لئ، کتیبه که ده یویست بدوی، به لام من له باریکدا نه بووم له وان بگم، زانیم خه لکه که خه ریکی به شکر دنی کومبار و پانکه و به رمالی مزگهوتن، په نجه ره و ده رگا کان کرابوونه وه و با گه مه ی به وینه و نایه ته پیرو زه کانی سه ر دیوار و هه ست و نه سستی خه لکه که ده کرد، په ره به ریز و شکوداره کان، قورئانه خه مبار و که ساسه کان ته نها و ته نها تر له فرمیتسکی هه تیو ده تکانه نیو هه و، ده ننگه که ی وه لامی ده ننگه زبره که ی دابووه، وه ختیک یه کیکی لهو فه رشانه ی ده یانساله نوپزی له سه ر ده کری و تیر دوعا و پارانه وه ی له سه ر شان دانابوو، دوا ناوری له دار و دیواری نیو که لاوه ی مزگهوت دایه وه، به نیگای مردوویه که وه ته ماشای په ره بلاوه کانی کرد و به قورگیکی پر

خه نجه ره وه، گوتى:

- راسته ئيمه بېتكه سين، ئەما ئەو پەرانە كەسيكيان هەيه.

خەلگەكە لە وشەى بېتكەس سلەمبەنە وه و دەك چيلگە قرچەى شكانيان هات، بى ئەوهى لېيان بروانم، دەمدىتن، نەك جل: گۆشت و پېستيان لە لەش دارناوه و بە ئېسكېتكە وه لە قامېش وشكتر و لە رېواس پرووتتر راوه ستاون.

هەر دەگەل رەوينە وهى دەنگەكە، گۆشت و پېستەكەيان هاتە وه بەر و جلەكانيان بە بەر هەلگشاوه، بە توندى و توورپى دەدان، وەك ئەوهى بىانە وئ بەو دەنگانە ديوار و ساپىتەى مزگەتەكە هەلدرن و كەسيك كە كەسى بېتكەسانە ئەو دەنگانە بېستى.

مىروولەيه كى هيندەى زەنگيانەيه ك بەسەر تۆز و گەردى كتيبەكەدا دەروا، بە ئاستەم، دەمهه وئ پەنجانم بجوولېنم، مىروولەكە وەلانېم، تۆزىكى وەك كل بەسەرى پەنجەمه وه دەنوسى و كۆخەيه كى توندى دەمگرى و چاوم سوور دەبن، نەمدەزانی بە نىوچدا تىپەرىم، ئەوانەى باليان گرتووم شىوہيان لە نىو تۆزى رەش و بۆخەى مىروولەدا شاردراو تەوه، ئەوانە لە بەرزايەكى ناديارە وه لە بالم دەنەون و منىش بى ئەوهى بتوانم نارازى بم خۆم داو تە دەست، ئاسوودەم بەو خۆدانە دەستە، تەسليم بوون بەو هيزەى دنياى لى جىادە كاتە وه پاشايە تىبە، نازانم چەند جاربان سنوورە كانى مەرگ لىداخستووم، ئەو سنوورانەى چەند وىستوومە وەك باشو بىانېم بەلام هەميشە وەك جرج گەراومە وه، ئەوانەى باليان گرتووم شىوہيه كيان نەبوو بخوئندرتە وه، هەناسەيه كيان نەبوو بژمىردى، رەنگىكيان نەبوو چاوى پى بگيرى، تاكە سىمايه ك لە پروياندا بىناسمە وه، ئەو سىما هاوړپيانەى عومرىك لە گەلم ژيان و نەياندا ندم، ئەو سىمايانەم دپوه، پېم ئاشنان، سەردەمىك زووتر وەختىك مەلا لە نوئى بىانېان ئايەتە درېژە كانى دەخوئند، دەمدى پياوه پىرەكان و نەوزيان دەدا، و، خەو سنگى رادەتەكاندن، من ئەو كاتە بچووكترين نوئىژكەر بوم،

هەر زوو ئايەتە كانى خۆم تەواو دەکرد و دەكەوتە نىو زوقمە كانى دەنگى مەلا، ئەو ئايەتە تانەى مەلا دەبخوئندن زۆر لە ئايەتە نووسراوه كانى نىو كتيب درېژتر بوون، ئەو ئايەتە تانە ئيمەيان بەسەر ئەو پردانەدا رەت دەکرد كە نەماندەزانی لە چ دروستكران و لە كوئە دەست پىدەكەن، لەوه دەچوو ئەو پردانە بەسەر مېرغوزارى دنياىدا بۆ مەنجەنيقە كانى دۆزەخمان بەرن، من دەمويست ئەو پردانە كۆتاييان بېت و پياوه پىرەكانىش بخەون، لە نىو دەنگى مەلا سىماى ئەو پياوانەم دەدیت، ئەو سىمايانەى ئەورۆ لە پېلم نەبوون، ئەو سىمايانە زۆر دوور بوون، تەنھا من دەمدىتن و هەر منىش دەمزانی دەگەل دەنگەكانن، ئەو سىمايانە بە نىو رىزبەندى نوئىژكەراند تىدەپەرىن و بەقورسى دەستيان لەسەر شانم دەدا، لە نىوان هەناسەيه ك و هەناسەيه كى دىكەدا بزر دەبوون، خىرا لە قەلشە گەورە كانى ديوارەكان سەريان دەهينايە وه دەرو، من خۆم هيندەى دىكە چوكەلە دەكرده وه دەمويست ئەو سىمايانەى ئەو دەنگە بلایان دەكاتە وه نەمبىن، بەلام ئەوان بە چاوه قوول و بى بنەكانيانە وه بۆم دەگەران، ئەو چاوه بى بنانەى نەياندەهيشت لە بالا و لەشيان بروانم، ئەو رۆژە گوئىم لىسو، ئەو رۆژە بىست و حەوتى رەمەزان بوو، بە كىكيان گوتى:

- لەژىر قورسى دەنگى مەلا بە دە سال دەنگە گەمئىك زىاد دەكەى.

ئەو دەنگە هيند قورس و وشك بوو، وەك قورقوشم كەوتە نىو لىتاوى بوونم و هەناسەم، هيندەى دىكە چوكەلە بوومە وه هەر ئەوه نەبوو بەفەرشەكە وه نەنوسىم. دەمزانی دەبى لە نىو ئەو ئايەتە تانەدا دلخۆش بم، جوانترين خەونىش بۆ دلخۆشى لە بەر دەستەم، ئەو تەتا بۆ خۆيان گوتيان "هيندەى دنكە گەمئىك زىاد دەكەم"، با بچووك بم و بەفەرشەكە وه نووسابم خۆ رووم لە زيادبوونە، ئەو سىمايانە دەنىو تارىكى بەياندا دەجوولان و چاوه بى بنەكانيان وەك كونى ئەو ديوارانە دەچوو ئەو سەريان ديار نەبى، وەك ئەو كونه ديوارانە شتىك وەك وەهمى چاوه لە قوولايى هەرە رەشياندا دەبرىسكاوه، هەندى جار وەك شەونى بن لىفە تريسكەى دەدا، لەو

کاتانه دا دم و چاوی زهره و سیسه لاهم گهش ده بووه و ده گه یستمه سهر نه وهی دوعاکانم بکه م، نه وه تا که سییک گوئی بو گرتووم، نه و باق و بریسکانه ی ته نها بو نه وه هاتوون دل م بده نه وه و دوعاکانم بهرن، مه لا به ده نگییک وهک به ردیک فریده یه لی تاوی تکه وه، ده نگیکی قه پ و هیواش و سنگ بر ه لیده کوتایه سهر نویتکه ران، مه لا به ده نگیکی پر پارانه وه بو خوا و سه دایه کی پر خه نجه ر و هه ره شه بو خه لک نایه ته دریتکه کانی له سنگی موباره کیدا به ره لا ده کردن، منیش به دووچاوی پر ترس و پر فرمیسیک ده مدی سنگی مه لا وهک ناوی که وسهر شه پوئل ددا و له بهر ته وژمی پر که فی ناوه که هه ناسه م بو نادرئ و خه ریکه قم بم، به یانییه ک وه ناگا نه هاتبام، نه و سیمایانه به حیرسی ماموستایه ک و بوغزی جه لاده وه له بال م دهنه وینوو، بی نه وهی ماوهم بدهن چاوم هه لگلو م و نه و ریفوقانه یان لی بکه مه وه پیلوه کانی پیکه وه نووساندوون، ده مبهن و له ریزی دوا یه رامده گرن، من نازانم چون ده ستنویرم هه لگرتووه، نه و ناوه وهک شه خته به روومه قدا دیته خوار و له چه نه گم ده تکئی، دل م ده له رزی و سهر ما وهک قانگه لاشک ده میهنی و ده مبا، سیمایه کان به هه مان بوغزی جه لاده وه پیم ده لین.

- هیندهی ده کړی بله رزه تا له ناگری دوزخ دوری.

من حه زم له و له رزینیه و، حه ز ده که م بی توانا ترین و هیچترین که س بم، که س روحم پیم نه کا و بکه ومه بن پیتی هه مووان، به و نیازه ی ده ستییک که ده ستی که سی بی که سانه، قول م بگری و ده ست به سهر م دابیتئی و پروانیتته چاوه پر فرمیسیک و بی هیزه کانم و بلئی:

- تو نه و گو هره ی پیسی دنیات پیده ناسمه وه.

من له و قسانه تیناگه م و وهک چون له و مه لایه حالی نه بووم هه موو قورنانی سهر له بهر به حو نجه پیم خه تم کردم، به لام کانییه ک له سنگم هه لده قولئی، کانییه ک هیند به نه شه دام ده پو شئی، خو شییه ک وهک نه رمه گیا له به ره ده ستم ده روئی، فرمیسیکیک له چاوم دیتته خوار

هه سته که م هه رچی توخمی نادم له هه ناومی رواندبوو ده گه لئی هاته دهر و سهر ناو که وت.

من نه و سیمایانه م ته نها له نویتی به یانیان دیوه، به بالئی فش و سهری وهک به ردیانه وه به نیو نویتکه راندا ده هاتن و ده چون، ته نها له به رده می من ده وه ستان و منیش به چاویکی پر ترس و شهرمه وه تیم ده روانین و نه وان به چاویکی وهک ناگره وه ده یاندواندم وهک تیخ نیگا نه رمه کانی منیان ده پری و زمانی پارانه وه م لی ون ده بوو، فرمیسیکه هه ره گه وره کان و هه ره گه رمه کانی ته مه نم ده رژان، نه وانیش ده یانگوت:

- ته نها نه و فرمیسیکانه به فریات دین.

من له و رژانه ده ترسام که نه و فرمیسیکانه به فریام دین، ده مویست به دوا ی نه و سیما مسانه بکه م و وهک سه گ له بهر پیتیان بتویم و چیدی چاوه رپی نه هاهمه تییه کان نه که م.

مجی توری مزگه وته که وهک بزانی نه وان پیلیان گرتووم و چه ند پیم به رزبوومه وه، ده ستی دا نه و به رپی له سهر پلیکانه کان را خرابوو که من له سهری وه ستابووم، بی نه وهی سهرنجی من بدا، ده ریکیشا و لوولی کرد، له سهر رووکاری پلیکانه گلته کانی میحرابه که شوین پیمی مه لا ده دهره وشاوه، مه لا سالیکیش پیم نه وهی بچی، نه ییده توانی بچیتته سهر میحرابه که، له دوا روزه کانیسی زورچار هه ر به نیگا داوا ی لیده کردم له باتیانی شتییک بو نویتکه ران بلیم، سهره تا شهرم و سووربوونه وه، دواتر ده نگ گړکردن و شیراندن، نه و جا ناسین، ناسینی ده موچا و مه لامیچ، ناسینی هه ستی پر ته سلیم بوون و په نا، ده یان ده موچا و، ده یان ره سم و هیل، نه و نویتکه رانه ی ده هاتن پیماوی جاده و کولان و پشت میز و باره کان بوون، پیماوی زینا و دزین و فروفیل بوون، نه و نویتکه رانه پیماوی نورانی و قورنان خوین و ده ست پاک بوون له ناو چوار دیواری مزگه وت هه موویان چا و پر باران و ریش تهر و ده ست ناوالا بوون، ده سته کان ده کرانه وه بو

په حممت و رزق، بۆ بهرکهت و سامان، بۆ بهخت و یه خبال، دهستی له رزیوی پیرهکان نهو دهستانه‌ی ته‌مه‌نیکیان له‌گه‌ل ده‌له‌رزوی، من لیسه له‌ناو مزگه‌وت ده‌ستم ناسی، ده‌سته‌کان وه‌ک بالدار و مه‌ل و ده‌سپه‌ی فریو به‌رزده‌کرانه‌وه، من هه‌ستم ده‌کرد ده‌ستی نهو شاره هه‌مووی ده‌پارپته‌وه و شار له‌سه‌ر سوآل ده‌ژی، نهو ده‌ستانه نه‌مانه‌تی خو‌بان نه‌ده‌هیتنا، ده‌مزانی هه‌ر نهو ده‌ستانه‌ن شار ده‌کوتن و ژن ویران ده‌که‌ون و خو‌بن ده‌ریژن و به‌رتیل وه‌رده‌گرن، نه‌مانه‌تی نهو ده‌ستانه لو‌غمیک بوو له‌نیو دوکان و شوینی کار و نیو باخچه ده‌ته‌قی، نهو رۆژه‌ی هه‌ستم کرد هه‌موویان خیانه‌ت له نه‌مانه‌تی خو‌بان ده‌که‌ن، ده‌نگم بلند کرد و گوتم:

- دین و اتا نه‌مانه‌ت، خو‌شه‌ویست پیتان ده‌فرمووی نه‌مین بن، نهو ده‌ستانه‌ی له سنگیکی ناپاکه‌وه دینه‌ ده‌ر هه‌میشه له ده‌رگای خوا به‌به‌تالی ده‌گه‌رپته‌وه، نهو ده‌ستی نه‌مینه پر ده‌بی له په‌حممت و به‌رکه‌تی خوا، پاک بن به‌رامبه‌ر فه‌رمانی خوا و به‌رامبه‌ر هاوسخ و به‌رامبه‌ر ژن و ولات و خو‌تان...

من نهو کاته ترسابووم و خه‌ونیک شله‌ژانده‌بوومی، پیم گوتم.

- له خه‌ومندا نهو دنیا هیچ و پر ریا و فاحیشه‌یه کو‌تایی هاتبوو، فه‌نابوو، رۆژ رۆژی خوابوو، رۆژی حیساب و روو سووری بوو، لهو رۆژه‌دا سه‌ربه‌ست و نازاد ببووم، به‌ده‌ست چهند فرمیشته‌یه‌کی نوورانییه‌وه بووم، له میزان تیپه‌ریبووم، ده‌چومه به‌هه‌شت، وه‌ختیک له‌گه‌ل پیاوانی خوا به‌ره‌وه به‌هه‌شت ده‌رۆیشتم، ده‌نگیکی گر وه‌کو ناگر، له‌لای چه‌م هاواری لی کردم.

- وه‌ره، وه‌ره، نه‌مانه‌ته‌که‌م بده‌وه...

دیتم ناسیاویکی کۆنم، که ده‌میکه کوچی کردوو، له‌نیو قه‌فه‌زکی ناسن، به‌ندکراوه، دانه‌کانی پیشیی دریژ و چاوی سوور بوون، رووت بوو، بی پشت و په‌نا بوو، نهو پیاوه، به نه‌مانه‌ت، تا که دره‌هه‌میکي دابووم، دوآتر بی ده‌نگم لی کردبوو، نهو رۆژه‌ی مرد په‌نجا فلسم نه‌بوو، دوآتر له

بیرم کرد، له رۆژی خوا، له‌نیو چوار دیوار ناسن، بۆ هاوار ده‌کردم و ده‌یگوت:

- کوا نه‌مانه‌ته‌که‌م؟

پیش نه‌وه‌ی بتوانم وه‌لامی ده‌مه‌وه یان بچمه لای، په‌نجه‌یه‌کی، به‌نینۆکی درتیه‌وه بۆ راکیشام، په‌نجه‌یه‌ک وه‌ک شیشی ناگر، به‌هه‌موو هیتی به‌پشتیدا کردم، پشتم سووتا و نینۆکی چلکن و پیسی له‌سه‌ر مه‌مکی چه‌م هاته‌ده‌ر، ته‌نها نهو نازاره‌م له نازاری مه‌رگ ناخۆشتر دیوه، سنگم بۆ نوێکه‌ران رووت کرد و گوتم:

- وه‌رن بیینن، سه‌ر مه‌مکی چه‌م هیتده‌ی نهو په‌نجا فلسیه ره‌ش بووه لهو کابرایه‌م وه‌رگرتبوو، نه‌م دابۆوه.

دواتر نهو خاله ره‌شه‌ی سه‌رسنگم بووه هۆی پیروزی و خو‌شه‌ویستیم، من لهو خه‌وه ترسام و سړی نهو خاله‌شم تا ئیستا نه‌زانی.

له‌ه‌تم لهو ترسه نه‌تیییه وه‌رده‌گرت به‌سه‌ر رووخسار و جو‌له‌یاندا دابه‌شم ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد له‌گه‌ل نهو ترسه ده‌چمه نیو چاویان و ناتوان به‌رامبه‌ربوونی من وه‌ک غه‌ریبیک له جه‌سته‌ی خو‌باندا هیچ بکه‌ن، نهو رۆژه‌ی باسی مردنم بۆ کردن و گوتم:

- نابیی له مردن رووتان گرژ که‌ن، نهو درده‌ی به‌که‌س چار ناگری مردن چاری ده‌کات، له بیرتان نه‌چچ مردن دیاری خوایه بۆ به‌نده‌کانی وه‌ک چۆن ژیانیش دیارییه، چۆن بۆ له‌زه‌ته‌بی به‌هایه‌کانی دنیا خو‌شحال و سه‌رگه‌رم هه‌رواش و زیاتریش بۆ کاروانی مردن "تا که حه‌قیقه‌ت له دنیا‌دا" ده‌بی خو‌شحال بن، چۆن پیشوازی ژیان ده‌که‌ن هه‌روا پیشوازی مردن بکه‌ن، خراپترین پیشوازی مردن به‌گریانه...

هاوارم کرد و به‌گریانه‌وه گوتم:

- له بیرتان چوو، له بیرتان چوو بینایی چاوان چۆن باسی مردن ده‌کات... جاریکیان خو‌شه‌ویست، پیغه‌مبه‌ری نازدار، به‌سه‌ر قه‌برانییکدا تیپه‌ری، دیتی ژنییک له ژوور سه‌ری قه‌برییک دانیشتوو به‌کول ده‌گریا،

خوشه ويست به لوتفى موباره كى لى پرسی:

«ئوه بۆچى ده گرى؟»

ئافره ته كه گوتى:

«بۆ مردوه»

خوشه ويست فهرمووى:

«چت بو؟»

ئافره ته كه گوتى:

«نزيكترين كه سم بو، خوشه ويستم بو»

په سولئى نازدار فهرمووى:

«حه قته بگري، چونكه تو يه كيتك خوشويستوه كه ده مرئ، حه قته بگري، چونكه نزيكترين كه س ليتها وه قابيلى فهوتانه، تو ده بئ يه كيتك خوش بوئ كه هه رگيز نامرئ، ده بئ نزيكترين كه سى ئينسان نه مرئ، خوانان خوش بوئ، خوايهك كه هه رگيز نامرئ، خوايهك كه پشتان چۆل ناك، جوانترين كار له گه ل مردوو ئه وه يه زوو ته تسليم خواى كه يه وه، به زووترين كات بپشاريه وه.»

ديتم رووى مه لا وهك به ردتيك بيهوئ بجوولئ، گوتى:

«ئوه قسانه له كوئ فېربووى؟»

گوتم:

«له و كتيببه گه وره ي تو؟»

گوتى:

«من زياتر باسى ژيانم بۆ كردووى نهك مردن.»

منيش گوتم:

«به لام ئيمه چهند ساليك زيندووين و هه زاران سال مردووين.»

ئوه گوتى:

«ئوه هه زاران ساله به تو ناگيتر دپته وه له و چهند ساله ي ژيان بدوئ.»

منيش ره قتر له وه ي ليم چاوه پروان ده كرا، گوتم:

«خوا ئه مرم پيڊه كا هه زاران ساله كه بگيتر مه وه.»

كتيبه كه ي ليك ناو گوتى:

«تۆ كار تكت به و كتيببه نه ماوه.»

دياريو مه لا، دواچار، به لاقى ته ره وه پيى له پليكانه كان نابوو، من ئاوى ده ستنو پتزه كه يم به سهر گلته كه وه ده دي، وهك وشك نه بوو پيته وه، هه ر ئه و رۆژه مه لا به تكاوه پيى گوتم:

«ئازادى تو باسى هه زاران هه زار ساله كانى مردنمان ده كه ي يان ئه و چهند ساله ي تيبدا ده ژين، ئازادى. به لام تكايه له شار دنه وه ي من په له مه كه ن وه ختا و وهخت به پيلنه وه.»

ئوه داوايه له من ناكري، ده شئ مه لا بۆ خوئ به ره و مردن پروا، گوتم:

«ماموستا تو پياوى ئه و دنباي ديكه ي، خوئ و ئيسكت هه موو ئه و ئايه ته جوانانه ي لي نوو سراوه كه له نه فسى خوا پژاوان.»

مه لا به ره نكيك، مه لا به هه ست و نه بزه يهك كه ئى خوئ نه بوو، كه كه س پييه وه نه دييوو، گوتى:

«من حيكمه ته كانى ئه و كتيببه گه وره م هه موو پيى گوتى: به لام حيكمه ته كانى خووم و مزگه وتم پيى نه گوتووى، سري و نه پيى ئه و سيامايانه م پيى نه گوتووى شيوه يان ده سريه وه، ئه و سيمايانه ي له بن عه با ره ش و خه ت خه ته كه م خوئان ده شارده وه و وه ختيك هه موو نو پتزه ر ده چوونه سوچه ده هاتن له سهر شانت داده نيشتن و تو هه رگيز له و با وه ره دا نه بووى جاريكى ديكه سه ره ليني و ئه و كيته ي سهر شانت بلنكه ي، به لام خوا به دوا وشه ي ئايه ته كامدا هيتيكي بۆ ده ناردى و وهك كيويك بلنكه ي سهرت له سوچه بلنكه ي كرده وه، تو ئه و نه پييه ت به ئيمه نه گوت، نه پيى سهر بلنكه ي نه وه كه ت نه دركاند، منيش ئه و هيتزم كه شف نه كرد، تو ئه گه ر ئه و هيتزه ت مابا كه له و ئايه تانه ت وهرده گرت، نه پييه كان ده شكان و نه ده بوو منيش سى جار بمرم.»

ئو دهنګه له دهنګی مهلا نه ده چوو، ئو رهنګه رهنګی مهلا نه بوو، ئو سیمایانې له بهرچاوی من له دیوارهکان دهاتنه ده ری، چوڼ چوونه نیو جوبه که ی مهلا، من همیشه و امده زانی ئو سیمایانې بی پرسی مهلا و به نه یتنی و نه یتوم ده که ون، ئو سیمایانې جګه له شپوهی پر سام و پر لوغزیان، پیته پروته کانیان، ئو بی قورسانه یان، هه تا ویت نه که و تان نه تده زانی مسن، لهو کاتانه ی سوجدوم ده برد و له ترس و موجبته تی خوا ده گریام، هه ستم ده کرد جګه له لاشه یه کی بی هیز و مرده له و پر پارانه وه و نابوتی رووحتیک که خو ی پتی به خشیوم هیچی دیکم نییه فیدای کم، جهسته ی شل و نهرمی من له بن ئو بی مسانه وه ک لیتا و ده پزا و بلا و ده بووه، له بوونی خو م زیاتر ئو پتیانې جیتیان له ناخم داگیر کردبوو، نازانم بو به هه موو دلته که وه تاره زووم بوو ئو سیمایانې نادیار و پی مسانه مه حقم که نه وه و بګه نه توژ. من وه ختیک به رامبر خوا ده وه ستم ده مزانی هیچ له وه خو شتر نییه، هه چی زووه فیدای بی و بییه توژ، من له وه ته مه نه دا له باخه بی کو تاییه کانی فرمیسک و ئیتاعهت زیاتر چیدیم نه بوو، نازانم به چ هیزیک، نه یتیبیه کانم شکانده» یان بو ده بی مهلا «سی جار بمری».

مهلا له و گیتراوه ی ده رکیشام و گوتی:

– تو دوا که سی ده رسم پیگوتوی، هینده ی وشه کانم فرمیسکم بو ده پتزی؟»

دهمدی مردن له په نا مهلا چاوم لیده نو قینتی و هیند به ته وس و پلار چاوم لی داده گری خه ریکه نه ژنوم بشکی، وه ک مه رای بی بو مردن گوتم:

– «ئدی له بیرت نه ماوه که ده فهرمو ی مردنم وه ک ژیان بو کردوونه دیاری»

مهلا چاویکی بوو جتیبه سوراند مهرگ خو ی لی په نا دابوو، گوتی:

– «دیاریه کی گران! دیاریه کی که ره تنا کرتیه وه».

ده مو یست مهلا له وه ناگادار که مه وه که ئه وه تا مهرگ له په نایه تی،

باهینده غه یبه تی نه کا، به لام مهرگ به سیمایه کی وه ک به رده وه، وه ک به ردیک ناگری گرتی ته ماشای کردم و دوايهش ورده ورده وه ک ئه وه ی دلنه واییم بکا به هه مان تیژییه وه لیتی روانیم، نایه ته کانی سینم فریام نه که وتن و به مه لام گوت:

– قوریان، ئه وه ی له شیرینی مهرگدا غه رق بی ناګه پتیه وه».

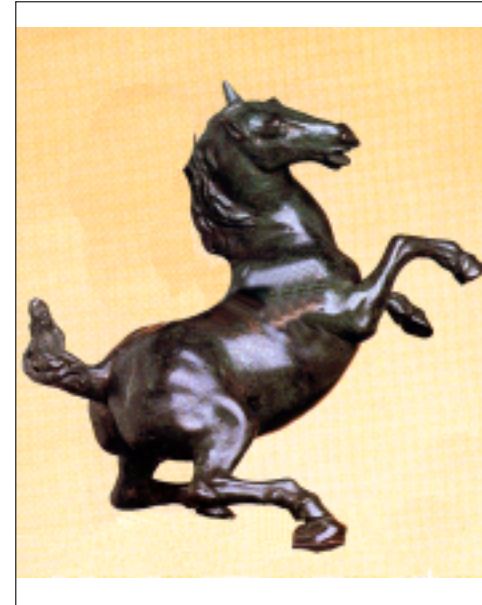
نازانم مهلا گوتی له و قسه یه م بوو یان نا، به لام سیمای مهرگ که و تیبو نیو هه وا، ره وه یه ک که نازانم بلیم ره وه ی چی، له پیستی مهلا، له رهنګ و هه ناسه ی جیا ده بوونه وه به چی پیته بی شوینه کانی مهرگدا له هه وادا رویشتن، ده رویشتن و منیان له به تالییه کدا جیته یشت که نه ده کرا باوه ریکه ی له و به تالییه دا پایه کان نارمین و دیواره کانی به رنابنه وه، باوه ر نا کرئ له و به تالییه دا بن میچکه نایه ته خوار، ئو ره وه یه ی له مهلا هه لده ستا نازانم بلیم وه ک رهنګی میرووله زرده کان ده چوو یان وه ک تووکی زردی ئو حوشتره ی سالیکی ره به ق مه یتی ئیمامی عه لی له سه ر پشته ی به بیاباندا گیترا، ئو ره وه یه وه ک ره وه ی ئومیدی مهرگ و زه غه ران به نیو هه وای به تالدا ده کشان و دیواره کانیان دیوه ده رده کرد و تیده په رین، وا پیته ده چوو، مهلا، ته نها جله کانی له و ی که وتبن، ده نگیک لیهات که زیاتر له شکانی هیلکه ده چوو، گرمه یه ک دیوه که ی پر کرد و په نجه ره کان تیکرا شکان و بایه ک ده رگا و په نجه ره کانی سه دان جار پیکدان، که س نه بوو ده رگایه ک پیوه دایان په نجه ره یه ک داخا، ده مزانی نو تیکره بین، مهلا وه ک هیچ نه بوو بی هه لده ستیت و پیش نو تیکه یان بو ده کات، ده موویست زووتر هه ستم و زووتر بانگ دم، تا خه لکه که پیش وه خت بین، ده ستم برد سیواو که که ی مهلا هه لگرمه وه، له باتی ده سته کانی من شتیک له نیو جله کانی مهلا ده جوولیت و سیواو که که هه لده گرتیه وه، من تا ئه و کاته نه مویرابوو له ده موچاوی مهلا پروانم، من تا ئه و کاته نه مه ده زانی له چ ترسام، من پیوا ی نیو راره وه کانی مهرگ، پیوا ی نیو کتیبه کانی ترس و تو قین، ره نگم به ردا بوو، وه ختیک ده موویست هه ستمه پی، شتیک له نیو

جلکی مه لادا دهجوولا و وهک نه وهی بیهوی ههستی، پیسییه کانی من نه دهجوولان، وهک چۆن دهمزانی ههچه ند هاوارکه م لهو به تالییه دا دهنگم ناگاته چ جییان، نهو به تالییه ناخی منیشی گرتبووه و به سه ریه کدا ته پاندهووی، ته نهها به وه دهمزانی نه مردووم که ده بوو سی جار مه رگی مه لا ببینم، دواتر ژاوه ژاویکم هاته گوئی و به په له وهک خوّم له ته لسمی دۆزه خ راپوسکتیم به ره وه ده رگا هه لاتم، هه چه ند دلنیا بووم ته نهها جله کافن هه ستاونه پی نه مده ویرا ناورد هه مه وه تا بزاتم چ له دوام به جیماوه. هه ستم کرد له ناو جله کانی مه لا شتییک هه ستاپی و به هه مان توندی به دوام ده که وت، خوّم به ده رگا دا و، پایه کانی بیلائی مزگه وت له بهر چاوم له رزین.

له هه یوانی، چه ند که س باسکیان ده گرتم و وهک په رۆ بگرن خوار ده بوومه وه، نهوان له وه ترسان و زهرد هه لگه راون، بهو حاله شه وه له نیو خویان گرتم و ناویان پیدا پژاندم، نه مده زانی بو ده بی نهوان به هاواری من بپن، نه گه ره مه لاش مریدی من ناوا ناپه شوکتیم، هینده ی بو به په روّش نابم، هینده م له سه ره نایه ته هه ره درێژه کانی بو خوئی کردبووم سه دان جاری بو بخوینم، نهو نایه تانه ی نهو له پپش سپیده تاریکه کان ده بخویندن، نهو وه خته ی من به پروویه کی زهردی مندالانه و ترس و له رزه وه به رامبه ر سیما نورانی و بیتره حمه کان وهک هه بکه لیککی ته پپوو بوّش راده وه ستام و نهو نایه ته درێژانه م ده ورده کرده وه، له ریزی هه ره دوایه ی نوێژکه ران ده وه ستام، سه دان ده ستی قورس و رهش و شه ی تانی، به نینوکی درێژه وه له دوایه را پرچیان راده کی شام و ده یانویست له ریزم بپننه ده ری و له نایه ته کانم بدزنه وه، به لام سیما ئاسن و پی مسه کان بو پپشه وه یان راده کی شام و نیوچاوانیان له هه موو سوچه بردنیکدا داغ ده کردم، ده یانویست به سوچه یه وه بدروون، نهو رۆژانه، من، بو هه میشه ئیراده ی خوّم ون کرد و نهو دوو ده ست به توندی و بی ره حمانه رایانده کی شام و منیش وهک سیپالیک له نیوانیاندا ده هه ژامه وه، تاکه دلخوشیم نهو به بو ئیراده و

حورمه تیکم نه ما بوو بیدزن یان نه تکی که ن و له بن پپیان نی. نهو رۆژی که من درێژترین سوهره تم لای مه لا ته واو کردبوو، بو رپزلینانی من مه لا رۆژی دوا ی له ره کاعه تی دوو همدایه و به یانیه تاریکه نهو نایه ته ی خویند، نهو به یانیه یه کی بوو لهو به یانیه نه ی به ناگا نه ها تبووم و سیما نادیار و پی مسه کان منیان وهک په رۆ کۆن له نیو نوینه کۆنه کانم ده رکیشا و له دوا رپزیان راگرتم، ده سته شه ی تانییه کان سه ره تا زۆر ژنانه پشته ملیان خوراندم و خه ربیک بوو بتویمه وه، پپیه قورسه کان په نجه کانی پپیمان به چه منته لوسه که وه پلپیشانده وه و نازاریک دلمی له جیی خوئی هه لقه ند و به په راسووه باریک و وشه که کانی سنگمی دادا و نه گه ره ده ممانه خسته با ده رده په ری و له شی نوێژکه رانی له نوێژ ده برد، گه رامه وه نیو راره وه پپروژه کانی نایه ته درێژه که ی مه لا و شه رمم له وه کرد کرمیککی باریک و بپه یزی وهک من له بیری چپته وه به رامبه ر کی راره ستاوه. نه مده زانی چۆن نهو نایه ته درێژه له بهر کرده وه، چه ند جار له خویندنی بوومه وه که چی مه لا به ده نگیککی که رخ له سه ره تاکانی رانه ده گوزه را، له نیو نهو تاریکیه پر زوقمه ی به یانی شه مشه مه کویره به سه رماندا تپده په رین و جار جار خویان به په نا گویماندا ده دا، ده سته شه ی تانییه کان به هه موو هیزیان پرچیان راده کی شام و ده یانویست بو شوینیک که رووناک و خوّش و پر پیکه نینه بم بهن، سیما نادیاره کان به ده سته سیی و بی شکله کانیان له سینگم رۆهاتن و بی نهوه ی خوّم بجولینم قه فه زه ی سنگم به ده ستیان وه ها توو وهک شیشه ی بی په نجه ره ی زیندان هه لپانقه ند، من ده مزانی لهو شه رده دا ده سه لاتییکم نییه، ته نهها له وه دلگه ران بووم بو پی مسه کان و ده سته شه ی تانییه کان له گژیه کرانیه ن و من نازا دکهن، هه ردوو کیان نازادییه کیان بو ده هینام و سه رسامیان ده کردم به لام نه نجام من به به ندی هه ردوو کیان مامه وه.

شاریک له شهرابدا ده خنکې

سوشين ده ترسا له شي ناگري نه و نه سپانه

بيکه نه هلم

هیشتا له بیلائی مزگهوتی بووم و هیشتا ژاوه ژاوم دههاته گوئی و هیشتا پایه چیمه نتوکان دهله رینه وه. هیشتا نهمده زانی له دوامه وه چی به جیماوه. ئەو پیاوهی دهستی چه پی گرتبووم، ده موچاوی وهک گه لامیوی نیوه وشکی سه ره تایی پاییز ده چوو که دلۆیه بارانی تۆزای دایپۆشیبی، ره گه ده ماری لاملی هیندهی سۆندهیه کی ئەستوو هه لاوسابن، خوین تییدا فرکهی بوو، من نهمده و پیرا لیتی پروانم و ئەویش توند به خو به وه کوشی بووم، من ئەو پیاوه پیتشتر دیبوو، پیم سهیر بوو لهو شاره چوو که له دا به چهند سالیک هینده بیر بووه و ناگام لیتی نه بووه، یان دهشی بهو چهند سه عاته هینده پیر بووبی، دهنه ئەو رهنگ و پرووه به سه ره که سدا تینا په ری، ئەوهی دهستی راستی گرتبووم پرووی خوی لیده شاردمه وه و دهسته کانی وهک په رۆ کۆن ده کوشین، لاجانگی قه لشیکی تیدا بوو وهک سه ده خه نجه ریان لیدایی، له هه وشه ی مزگهوت، خه لکیکی زۆری لی بوو، به لام دیمه نی تابووت و داره مه یته هه لچنراوه کانی په نا دیواری ناو دهسته کان زۆر نزیک و زیاتر له خۆیان گه وهرتر دههاتنه بهرچاو، من هه میسه دور لهو ته خته قورس و سیبه ره ره شانه ده رۆیشم، پشتم تیده کردن، هه موو خه لکه که ش هه ر وایان ده کرد، دوا ی نوژی خه و تنان هه ولمه دا زوو له گه ل ئەوانی دیکه برۆم له و پشت خه لکه که وه خۆم له رووه پروو بوونه وهی ئەو داره مه ی تانه بدزمه وه.

وهختیک مه لا تییده گه یاندم، نه رۆم تا ئەو ویرده کانی ته واد دهکات، وهک ئەو ریحانانهای کهر میزی پیداکردین سیس و تهنگه نه فسه ده بووم، خه لکه که، که زۆر چه زم ده کرد له گه لیان برۆم، ده رۆیشتن و مه لا له نیو میحرابه که گۆره یه کانی ده پی ده کردن، ئەو گۆره یه ئەسپ نیشانانهای گوايه سه ره تا نیلی بوون و ئیستا رهنگی مه لایان گرتووه، که سیس زهن ناکا رۆژیک له رۆژان بدرین یان مه لا گۆره یه کی دیکه له پی کا، ئەو ده مانه ی تازم ده ست به دهرس خویندی کردبوو، هه فته ی جاریک ئەو گۆره یانم بۆ ده ست، بۆنی گلی کۆن و بۆگه نی پیلای لاستییک و کریتی رهقه وه بوویان لیده هات و من لیتی بیزار نه بووم چونکه ده مزانی ئەو

عیلمه ی فیری بم لهو بۆنه هه لده قوئی، سه ره تا هه ستم ده کرد بۆن گلی دوا ی بارانی لیدیت دواتر بۆگه نه که گیتی ده کردم و چاوم دنوو قاند، دواتر که گه وهرتر بووم یه قم دههاتی و ده رشامه وه، هه ر ئەو شه وه ی راگیری کردبووم، سیواوکه که ی ده ره ینا و له ده میدا گتیا بوو هه ر بهو ده ستانه ی بۆن و رهنگی مۆری گۆره یه کانی گرتبوو ئیشکی کرده وه و بۆی راده ستم و گوتی:

- «تا خۆم ریکده خه مه وه له ده متیدا بگتیره».

زۆر جاری دیکه ی وا گوتبوو، ئەو ده م چه زم ده کرد سیواوکه ته ر و پارا و خۆشکراوه که ی مامۆستام که بۆنی وهک مسکی ده می ئەوی لیده هات له ده مدا بگتیرم، ئیستا ئەو بۆنه زۆر نه فه سگر و ده ماغکوژه، چهند سال له وه وه ره حاجی زه رگه بۆی له حیجازی هینا بوو، پیتش ئەوه ی بخاری ده بوو هه موو نیوه رۆیه ک تا مه لا سه ره خه ویک ده شکینی سیواوکه که له ده مدا بگتیرم و خۆش و ته ری که م، هه ر که وه ناگا دههات به چاوی نو قاه وه، سیواوکه که ی لی وهرده گرتم و سیواوکی ده کرد، دواتر هه ر به وه ده ستانه ی رهنگی مۆر و بۆنی گلی کۆنی مردوویان لی دههات، سیواوکه که ی ده کوشی و لیکای زه رد و لینجاوی بۆن کیمی لی ده چۆرا، ده باخه لی دهنه وه. په له م بوو هیچ نه بی پیتش مجبوره که برۆین، ئەویش بیزار بوو، گوتی:

- ده رگاگان له دوا ی خۆتانه وه داخه ن.

ده ترسام قه لشی دیواره کان مه لا قووت دهن، هیند هیواش ده جو لا دهنیو سیبه ره کاندان و نه بوو، به هه نگاوی بلاو و هیواش لیم نزیک بۆوه، نه پرژامه سه ر ئەوه ی بیر له وه بکه مه وه ئەوه یان نا، هاتینه دهر و هه وشی مزگه وته که نزیکه پروناک و داربه رو و که پری میوه کان لای ناو دهسته کانی تاریک کردبوو، هه ستم کرد دارمه یته کان ده جو لیتن وهک چۆن نووستوبه ک یان نه خۆشیک به گران ته نیشته ده گۆری، لای دهسته چه پی مه لا ده رۆیشم و ئەوم خستبو لای دارمه یته کان، وهک هه ستیان به ئیمه کردبی جو له یان له خۆ بری، وهک دار و ته خته بی هه ست بوون، له راستی تابووته کان مه لا

وهک بهسه د کس رايکيشن بهرو ئاودهسته کان چوو وهک بهشمشیرتیکی له مووس باریکتر سه د له تم کا گوتی:

- نه وه دیمه وه.

سوور ده مزانی نه وه داره مه بتانه له هه لیکي وا ده گه ران، دهستم لی بووه شین، کویر و زه لیلیم کهن، پشتم له وان کرد و به نیتو درزی که پری میوه که دا ده مروانییه مانگ، به لام نه وه مانگه گهش و جوانه نه یوانی به شپکی هه ره چوکه له ی می شکم داگیر بکات و ههستم ده کرد داره مه بته که ی هه ره سه ره وه بیان زور به پاریز لاقه وهک قامیش ئیشک و باریکه کانی شوکر د نه وه و ده یویست تا ده کری شوپان کاته وه و به هیمنی له سه ره عه رزه که بیان دانج، نه مزانی چون نه وه لوولا که باریک و بی رهنگانه نه وه هه موو مووه ی چون لیها توه، له پی دهسته کانی به مه حکمه می له سه ره لیواری تابو ته که دانابوو، قامکه کانی به پیستیتیکی وهک جه لاتین به لام پر گنج و که لین، شوپبوونه وه، نینوکه کانی هینده ی بلتی دریز بوون، دیار بوو هه ره بجولیم یان غارده م بی نه وه ی له شوینی خوی بجولتی نینوکه کانی له شانم گیر ده کات، من هه ره پشتم له وان بوو ده مو بست مانگ زنجیریکم بو شوپکاته وه سه رکه وم، به لام نه وان وهک هه ستیان به و بی ره مندالانه ی من کردی، له به رخویانه وه و له ناو خویاندا پیکه نین و به و حالهش تابو ته کان جولیه یان تیکه وت ههستم به هه موو جولیه یه کیان ده کرد و ده مو بست زووتر مه لا بگه ریتته وه و پیش نه وه ی، نه وه ی سه ره وه بیان بیتته خواری، سه ری که میک خوار کرده وه تا بزانی زوری ماوه پیته کانی بگه نه زه وی، چاوه کانی بی بریسک و شووق بوون، تا بنی دنیا قول، تیشکیکی رهشیان لیده هاته دهر، هه ولیم دا بیناسمه وه و لیتی پپاریمه وه، دیتم هه رچه ند نه مده توانی ئاوپیان ده مه وه سه ر، نه وه ی ژیره وه سه وه له ی نه ما و ته خته که ی سه ر خوی بلند کرد و هه موو نه وان ی دیکه ی به ردا نه وه و مه لا دوخین به دهسته وه دهره پری و گوتی:

- نه وه هه رایه چیبیه؟

به هه موو هیتری خوم، خوم به کوله که ی که پره که دا دابوو، نیوچاوانم هه لئوقی بوو، مه لا که تابووت و داره مه یته کانی دیتن، هه ریه که له لایه ک که وتوون، گوتی:

- دهسکاریت نه کردبان خوینیان هه ره پیتوه به.

قسه م نه کرد و رتی دهریم گرت، نهک بلتی بابیان خه ینه وه سه ریه ک، مه لا به دوامدا به دهرکه وت و دهرگای داخست، زانیم ئیستا به په له تیکه وه ده دهن، وهک به من پیکه نن، هاتبوونه دهر و به دهنگی به رز بانگی به کدیان ده کرد، مه لا گوتی:

- له گه ل منته؟

گوتم:

- نه خیر دوام ده کرد.

به یانی زانیم نیوچاوانم هه لئوقیوه، قزم بو پیشه وه داهینا تا بیشارمه وه، نیوه رۆ که مه لا سه رنجی دام، گوتی:

- بزچی قزمت وهک قه جان هینا وه ته سه رچاوت.

ده رباره ی قه حبه هه ره هینده م ده زانی که نه ویش ره عیه ته خوی هه یه و خه لک به ترس و خوشه ویستی و لوغزه وه باسی ده کهن، بویه قسه م نه کرد و وهختیک نه وان ی له وی بوون پیکه نین، له ناخدا به ردیک یان هیلکه یه ک ته قی و دلۆپه ئاو یک رزایه سه ر بیابانی ته مه نم، نازانم دلۆپه ی شه رم بوو رزا یان پیسا وه تی، هیتری نه وه م نه بوو خوم راپوسکتیم، نازانم بزچی پیسا وه کان هینده تووند منیان گرتبوو، ده مدی حه وشه ی مزگه وت هه لمی لی هه لده ستی و دوو مه نجه لی گه وره ی زنجیر داریان له سه ر ئاگر دانا وه، ئاوه که ده کولا و بلقی گه وره گه وره ی ده کرد، پیش نه وه ی ره نگیتک بگرن ده ته قینه وه، زور چالاکانه خه ریکی ئاگره که بوون وهک نه وه ی داوه تیان هه بی، یه کیان قولی خوی تا باسکی هه لکردبوو به جامی گه وره گه وره ئاوی به سه روچاوی مه لا داده کرد، ده یشت، هه رچه ند نه موپرا یان بوم نه کرا له سه ر داره مه یته که ته ماشای که م به لام ده مزانی توره گه یه ک پیستی چرچ و

تیسکی قامیشه، دهمدی له په نا پیچکی دارمه یته که گوره ویه بی رهنګ و ناخرا و به بونه کانی له وئ که وتوون، دارسیواکه سوعودییه که شی له سهر لیواری تاته کان دانرابو، دانه کانم ئال بوون و هه زاران میرووله به زارم وهر بوون، ئه و میروولانه ی به بونی سیواوکه که دا دهاتن، کونه لووتیان پر کردم و دهستم به پرمین کرد، ئیستا روژی دهیان جار ده پرمم. زیاتر باوهرم به و به سهراته کرد، ئه و به سهراته ی لای خه لکی بوته ئه فسانه ی میرووله و روژانه باسی دهکن، بی ئه و ی بیر له راستی مه سه له که بکه نه وه، ئه و دهمه ی میرووله حوکمی دنیا یان ده کرد و پاشا زیرهک و بالا بهرز و توونده کانیان زور ناچار نه بوونایه پیمان نه ده خسته سهر زهوی، هه همیشه به سه دان پیاوه میرووله ی توکمه و بالا بهرز ته خسته کانیان هه لده گرتن و ده یانگواز تنه وه، ئه و پاشا ئه فسانه ییانه هیچ ده سه لات و سهر بازیان نه بووه، ته نها به ورده کاربیه کی له راده به در وهک ته و نی جالجالوکه کاری مه مله که ته که یان ریک خستوه، توانای بیری ئه و پاشایانه نه با دنیا که یان یهک روژ به پیوه نه ده بوو دنیاش ئه و هه موو نیره میرووله ی تیدا جیتگا نه ده بووه، له سه رده می پاشای هه ره ناسراویان، زمسار تیمنداس «یا ده شی ناویکی نزیک له وه بووی». ژیان ده گاته پویه، هه موو دنیاش به وه سه رسام ده کات که ده لی:

– له روژی زه ماوه ندم له گه ل «سوشین شمناس» هه موو دنیا له هه ناریکدا جیتگا ده که مه وه.

وهک خه ون ئه وم له بیر ما بوو، ئه و دیره له په راویزی یه که م لا په رده کتیبیه که ی مه لا نوو سرا بوو، که ده یخوینده وه ده یگوت:

– ئه و هه ناره را کوشم شاریک له شه رابدا ده خنکی.

خه لکی هه موو ده یان زانی پاشا زمسار سه رده میکه ئه و دیاربه ده رازینیتته وه، سوشین له نیو ئه و دیاربه را ده هاته نیو دنیا، گوا یا ئه و دیاربه وهک باران ده بارئ و ناگاته زهوی، به لام ده بی یه که م که س شمناس – باوکی سوشین و بیری حیکمه تی جوانی – ده رگا که ی بکاته وه، تا

سوشین جاریک دیکه به کراسیکی ته نک وهک په لکی هه نار، دوو بسک به هه مان رهنګ و نیگای ئا و پیب خاته سهر «ساسن» – که ده شی مه به ستیان زهوی بووی – ته نها ساسن توانیویه تی نه هیلج که سیک له سهری دابه زئ، یان لی جیابیتته وه، سوشین له ته مه نی بالقیدا ده گاته ساسن و پی ده لی:

– چه ند دلویه خو نیتیکمان هه ن ده بی رایانگری.

ساسن ته نها گو فته که ی پیخوش نه بووه، ده لی:

– به «با» یان بسپیره.

سوشین له گه ل هه موو گو فتییک په ریک یان توپیه کی لیته لده بوو، توپیه کی ده تاوه، زمساری پاشا بی ئه و ی که س بزانی ئه و توپیان ی هه لده گرتته وه، تیمنداسی باوکی پاشا عومریک پیشتتر هه والی ئه و ی دابوویه، ئه و مه خلوقه ی ئه و توپیان ی لی هه لده بی، ناوکه که «گهرمه کی تیشکی لوئلوئه.» تیمنداسی پاشای گه وره هه موو ئه و شتانه ی ده رباره ی سوشین له چه رمییک نووسی بوو له ناوی له تاجه که ی قايم کردبوو، به زمانیک ته نها زمساری کوری ده ی توانی و ده یخوینتی، ئه و هشی وه ختییک نووسی که زانی پاشای دنیا یه و پاشای مه مله که تی خو ی نیسه و به جیدتلی، وه ختییک که زانی سوشین له که وانه کانی دنیا ده رنه که وتوه، تازه پیپیراناگا، زمسار دوا ی مه رگی بابی به شه ش مانگ یه که م په رده هه لوه ربوی سوشینی دیتته وه، ئه و په رده بو نیتیکی ده ناخنیه به رده وه شه قی ده برد، ئه و بونه بیره وه ری چه ند نه وه ی ده بری و ئیسک و پروسکی پیاوه پیر و که نه فته کانی له نیو گو ری ته نگ و قوول وه خرته خرته ده که وتن و له حیاتی ئه و ی ته قه یان لیته هستی که پیک ده که وتن تو زیکیان له سه ر بلند ده بوو. به و تو زه سوشین ده پرمی و ته نگه نه فه س ده بوو، ده چوه ژوروی و ده رگا و په نجه رده ی له سه رخو داده خست، توره بیبه ک تیکه ل ئه و بونه کونه ی تو زی ئیسقانه کان ده بوو، پیاوه کان زه که ریان هه لداوسا و ژنه کانیان وهک نه خو شتییک ده یانلا واندنه وه و ئه سه فی پر له زه تی ئه و روژانه یان له ده می

دهزا که میترده کانیان رایانکوشیون و گرم و هوږیان وهه موو له شی خستون، سوشین بی ته وهی که لاکي تهو پیاوانه نارچه تیکه که له پهنا دیوار و سهر رتی که وتوون وهک هه میسه دهلی:

- وهبای تهو نیش تیده په ری.

به لام تهو جاره له وهلامی ساسندا، ساسن سهر زهوییهک بووه، به لام هه موو که لژیهک نهیتوانیوه به نارزه وو له سهری هه لتوق، سوشین تهو جاره پیی گوت:

- ده تهوی گولکه کانی خوینی نیمه له هه وادا پیشکوین.

ساسن به حیکمه تی پیریکه وه دهلی:

- به شی خویمان گولی سپیمان پیدا رژاوه.

گولکه سووره کانی نیو هه و، که زیاتر له وهی پتویست بی له سهر رانه کانی بوکتی مابونه وه، تهو گولکه سوورانه نهک مرژی گه مژه و پر شه هوهت ته سپه پته و بالدریژه کانی نیو ده ریا هره قووله کانی گه مارژدا و میشکی ناگردان، ناو نه گهر پیشتر له له زه تی تهو حیوانانه خو شی ده نوشی، نیستا ده ترسا و وهک مانگ له نیویدا سهر برایی زهر زهر بپوو، **ده ترسا له شی ناگری تهو نه سپانه بیکنه هلم**، تهو نه سپانه بو به که مجار فیربوون ملیان له ناو بیننه دهر و له نیو ستونی خوړ و نالقه رزیوه کانی شه وه زه نگدا بوئی تهو گولکه سوورانه هه لمژن، ده ریا له وه کول هاتنی ده گریا، ده ریا له له زه تیکدا ده گریا که ده یزانی ده بکوژی، گولکه خوینه کان به سهر ده ریادا تیده په ری، دلشاد بوون که وتونه دم با، په لکیان هیندهی فهرشیک پان ده بوو، بزنییک وهک توفان لهو فهرشانه وه به سهر ده ریادا ده کشا، ته سپه ناگره کان هینده نه بوو به سهر ده ریادا نه فرن، به سه دانیان به دوی ماینیکی شیئال ده که وتن و له دووری ده ریا ماینی تاین که فزگ ده بوو چنگی وه شاخی ددها، تهو ته سپه له خودا ترس و به رازانه دوو پیی وهک قورقوشمیان داونه سهر پشتی و سهریان له میتره کانی به هشت و چاویان له ناگره ره شه کانی دوزه خدا غه رق ده بی، هه موویان بهک له دوی بهک

سواری تهو ماینه شیئاله ی دهن و لافاو تیک له بن ماینه ی هه لده ریژی، لافاو تیکی به خوړ و سهر به کف، ته سپه کانی پیدا دینه وه ده ریا و ماینه که ش ده بیته به رد تیکی شینی دهمار سپی و سهر و چاوه ی له بن هه لده قولی، سوشین گالته ی بهو پیاوه ساویلکانه دی به مانگ و سال به رامبه ر په ری نی تهو نه سپانه راده وهستن و لیکاویان ده گاته بن پییان، تهو پیاوانه به رامبه ر تهو بوون و کف و کوله پیر دهن، به ریش تیکی سپی و چاوی قوول و پشتی کومه وه دینه وه ناو شار و بهو نیازه ی ژنه کانیان به بوئی فسان قانگ دهن. تهو پیاوانه له شه ری ته من و پوپه ی له زه ته وه هاتبوونه وه، بووه ده گریان که ته مهنیان چی وای به به ره وه نه ماوه که باسی جوانی ته سپه کان و شه هیدبوون یان به کوته ل بوونی ماینه شیئاله که بکن، ده گریان و ده یانگوت:

«خوزگه له گه ل ماینه که بوویا پنه به رد»

وهختیک ته سپه کان به ره وه به ره ده ریا ده گه رانه وه و چی سمیان گه زتیک زهوی ده ری، تهو پیاوانه ده یانگوت:

- نیمه ته نها بو چرکه یهک وه ستاین.

- ته نها بو تاو تیک، تاو تیک که پیای تیدا پیر ده بی.

- تاو تیک، تا ته سپه کان که بوئی گولکه خوینه کان شیتی کردبوون چون وهک بورکان خو هه لده دهنه سهر ماینه که.

- نیمه هه ر به راستی بو چرکه یهک ته ماشامان کردن، نازانین تهو شه و رژانه چون تیپه ریپ و ته من چونی تهو شاره پیر کرد.

تهو پیاوه ساویلکه و پیست رزیوانه، ده گریان و هاواریان ده کرد که شاریکی واپیر، شاریکی واپریو و په که و ته چون لهو زمان و له زه ته ده گات، ده یانزانی تهو شاره ته نها و ته نها تاکه گوئییه کی هه یه، تهو گوئییه ش ته نها مونا جاته کانی مردنی پیدا ده چی، سوشین بی ته وهی ته ماشای تهو شاره بکات یان به زه یی بهو پیاوه خه رفاوانه دا بیته وه به خوژی و تاکه کورسییهک له شپوهی نیرگزا ده چیته که نار ده ریا، کراسه که ی

رهنګی ناو ده گری، دریا ش وهک که رویشک له بهر پتی نووستوه، هیمنییهک شهیتانی له ویدیو راوستاوه، هممو ده زان که شهیتان بو دزیو کړدنی نهو شته جوانانیه که هرگیز له بهر چاواکون، سوشین گالته ی بهو پیاوانه ده کرد به سال له سهر ریگای راده وستان که بوئیکی تازه پشکو توی هه لمژن، به دیار نه سپه کانه وه ده گریان، ئیستا هه چنده چاوه کانی نووقان دبوون ههستی ده کرد له زه تیکی شیدار پاژنه ی پیلاره کانی ده خورین، بی نه وهی په له بکا بنی پیلاره کانی ده لیستیه وه، نهو له زه ته شیداره نمیکی لینجی تیه ه لده سو، له که لینی چاوانیدا ده بینی گوله سووره کانی دم با، وهک باران به سهر ده ریادا دین و نایگه نی، لهو هیمنییه دا که تنها شهیتان لهو دیویه وه راوستابوو، شتیکی ددی له بن تویی ناو ده جمی، لهو هیمنییه دا شهیتان هه ناسه ی ددا، له رووکاری ناوی دوکه لیک، نا، هه لمیک وهک نه وهی له کونه لووتی فش و گه وره ی نه سپه کان بلند ده بی له روزه هره سارده کان چرتو و ته لخر، وهک دوکه ل به هه وه سیکی سیحربازانه وه، به هه وه سیکی پر مه کره وه بلند ده بی و گوله خوینه کانی نیو هه وای ختوکه ددا، سوشین گالته ی به ختوکه ده هات، سوشین گالته ی بهو ژنانه ده هات له بن ختوکه ده که وتن و خوین راده ژاند، چون ژن له نیو ختوکه دا ده مری؟ چون نهو کچه تورت و شهنگانه بو ختوکه چوک داده دن، ئیستا ش ده یوانی ختوکه ددا له بن نه ده هات، له وه توقیوه له زه ته شته ی پاژنه ی پیلاره کانی ختوکه ددا له بن نه ده هات، له وه توقیوه نهو ختوکه بگاته بنه پتی، ده توانی پیلاره کانی فریدا، به لام پیستی پتی به نوکه ده رزیبه ک ده چوریتیه وه، دهیدی له بن تویی ناو هه زار نه سپ، لووس و سه د رهنګ، ره شبان، شی تالیان، قاپ سپیان، رهنګیکی ناگری به سهر دا رژاوه، نهو رهنګی ناگره ده بی له چاویان که وتبیتیه وه، ناگریان خه ریکه به کدی ده سووتین، که س نازانی چون خوین له بن تویی ناو راگرتوه و سهر وده رنانین.

سوشین وهک له پشت شووشه به کی لیله وه پروانیتیه له شی کوتراوی

پیاویک، پیاویک هممو له شی خوی به رهنګه کانی ژن کوتاب، نهو پیاوه له ش کوتراو و سه د رهنګه شهویک، نه ما چ شهویک! نهو شهوانه ی تنها شهیتان تیتیدا به خه بهر، جا نهو پیاوه له شتیه ی خهویک به سهر سوشیندا هه لکشابوو، تازه زرده ی به بیان ویستبوی نهو خه ونه له خوی کاته وه، خهویک لاق و دهستی گرتبو، نهو خه وه وهک ته ونیکی لینج لیبی تالا بو، ههستی کرد نهو ته ونه بی نه وهی بی له په له قازه ی نهو بکاته وه به زمانیک ده یلیستیه وه، به چاویک ته ماشای ده کا، به ده سستیک ده ی کوشی نه ده گیرین و نه لیستی ده بنه وه، شونیی په نجه کان وهک کوزه که له سهر له شی نه دیتراوی ده بریسکینه وه، بو به یانی که گوله سووره کانی سهر رانی دیت، گریا. گریانیک که په نایه کی نه بوو سهری پیونه ی، له سهر کورسیبه نیگرزه که ی که نار ده ریا دهیدی نهو گوله خوینانه ی که وتونه دم با، به سهر ده ریادا ده رژین بی نه وهی بیگه نی، ده یوانی هممو نه وانه فراموش کا، به لام نهو ختوکه ی بنی پیلاره کانی داگرتبو نه وهی ده بریه وه، نه سپه کان بی په روا ناگریان لی هه لده بوو، ناگریک به رهنګی خال و وینه کوتراوه کانی سهرجه سته ی خه ونه کی، سهرجه سته ی کابرای کوتراو، له ناکا و ختوکه که په ریبو له شی، ختوکه یه ک لیبی نه ده بوو، سوشین نه سپه کانی ددی، نه سپه کان دیار بوون وهک له ویدیو ته میک بن قه پالیان لیکدی گیرکرد و به زه که ریان شلپه یان له ناو هه لده ستاند، نهو پیاوه ی هممو له شی کوتراوو، تنها نهو پیاوه له کتیب و ویرده کانی مه لا وده درنرابوو، مه لا هاواری ده کرد و دهیگوت:

- چاویک نهو پیاوه بیینی، بو نه بهد له نیو پشکو کانی دوزه خ ده ته قیتیه وه، ده ستیکی بیگری و له شیک به ریکه وی و هه ناسه یه ک به سهریدا رژی، هیچ نایه تیکی شه فاعه تی بو ناکا و هیچ گلیک نایگریته خوی.

نهو پیاوه سه د رهنګه ی ددی، به سهر پشتی لووسی نه سپه کاندایا، سهیره ناخلیسکی، سوشین پتی وایه هممو نه سپه کان پیاویکی ناویان لیدیتیه ده، نهویش بو یه که مجار، له ته مه نیدا، ناجولج و هه ست ده کا کورسیبه نیگرزه که ی ده توتیه وه، پیاوه که بی نه وهی زرده ی بیتیه ده سستیکی

وهک ناسن دهگه یه نیتته بن ههنگلی و بههه مان توندیسه وه بهخوبه وه دهکوشی، نهو پیاوه رووته نه چیرۆک دهگپرتته وه و نه بۆ له زهتی نهسپهکان دهگریا، سوشین ههست دهکا وهک پارچه گوشتتیککی نهرم بهدیواری سنگی سووره وه بوویه وه نووساوه، لهگهڵ راژان و هاتووچوونیدا چه ره دوکه لیتکی لهسه ر بلند دهبی و ههلمیک گه مارۆیان دهدا، سوشین نازانی چ رابردوو، نازانی چۆن له نیو تووندی ماسولکه کانی رانی و دوکه لی خویدا ماوه و نه مردوو، تیمنداس نهوانه ی لهو په ره نه نووسیبوو که له دیوی ناوی تاجه که ی دابوو، مه لا گوتهوی.

«نهو په ری نهوانه ی لی دنوو سرتی ده بیتته خو له میتش و زمانه که ی دهیگرتته وه ده بیتته سیپال».

سوشین ههست دهکا سنگ و بهرۆک و بهرزگ و رانه کانی به له شی ناسنی نهو پیاوه رووته داغ بوون، ههستدهکا پشتی، سمت و لارانه کانی نهو جیبیه ی دهسته مهنگه نه کانی نهو پیاوه لهش کوتراره ی ویکه وتوه تولا وه ته وه و خه ریکه شی ده بیتته وه، هه ر نهو دم ههستی کرد بۆ چه ند ساتیک که وته نیو ههوا و له نیو گپرتاو یکی دوکه ل ههلسورا، نهو بلقه گه ورانه ی وهک که فه سا بوون لهسه ر جهسته ی ده ته قینه وه، روو حیان ده رده کیشا و هه ناسه یان ده بری، نهو پیاوه ناگره، نهو پیاوه به رهنگی ژنان رهنگ کراوه، نه فه سیکی هینده درتزی هه یه، هیند درتژ وهک ماریکی تیر به نیو کونی دار به روویه کدا بیتته ده ر سی هینده ی خو ی ته سکتربیی.

سوشین له نیو نهو گپرتاو سووره دا بۆ ساتیک هینده ی هه موو ته مه نی خو ش حال و هیمن بوو، خو ش حال یه ک هه رچه نه ده به نه عله تی ده کرد نهیده توانی لیتی ژوان بیتته وه، دواتر نهسپه کانی دیت له بنی ده ریا وهک نهو که له پیاوانه ی دوا ی عومرتیک له نیو ژندا مردن، له په نا مزگه وت وهرکه وتوون کاو تژ ده که ن.

سوشین وهک ته مه نی خو ی ون کرد بی به دوا ی نهو ختوکه دا ده گه ری له بن پیلاره کانی برابو نه وه، دهیه وی یاد ی نهو پیاوه پر سیحرا نه بکاته وه هه موو رۆژی له بهر ده رگا که ی ده که وتن و لیکیان به لا لغا وندا دهاته خوار،

نهو پیاوانه چیرۆکی له بن نه هاتوی ماینه که یان به نۆره بۆ یه کتر دهگپرتیه وه، هه ر که س نۆره ی با دهیویست نۆره که ی هه رگیز بهسه ر نه چی و هه ر وشه یه کی هه زار جار ده گوته وه، هه ندیک به ندی نهو چیرۆکه یان، پیکه وه ده گوته وه،

«که خو ی هه لدا سه ر، جا که خو ی هه لدا سه ر، هه ر که خو ی هه لدا سه ر...» پیش نهوه ی ده میان به یه کجاری وشک بی، دهیگوت: «ماینه که نهوی بوو، نهوی بوو، نهما نهوی...»

سوشین بیری نهو ژنانه ی ده کرد، لهو دیو ده رگای نهستوو و کونبره کان گو تیان به درزه کانه وه دنا، تا چه ند وشه یه کی حیکایه تی نه براره ی نهسپه کان هه لمژن، سوشین لهو رۆژه وه، هه موو نهو تو تیان ه ی له دهنگی ده وه رین سوور بوون، سو رتیک ئال به لام له به بن دوکه لدا شاردرایبته وه، زمسار پاشا جار ییک بهو رهنگه ئاله شاگه شکه و جار یکی دی به رهنگی دوکه ل دهه ری ده بی، به پیتی نوو سرا وه که ی تیمنداس ده بو دوا په لکی وه روی سوشین سو رتیک ئال بی و نهک سو رتیک نیو دوکه ل، نهو هه زاران میرووله یه ی به لوو قدا تید په رین، به زمانیک کاغه زه که ی تیمنداس بۆ یه کتر ده خو تینه وه و ئاخیان بۆ و رۆژانه هه لده کیشا که زمساز دنیای نهوانی ژیر و ژوو کرد، وهک مه لایه ک نه یه توانی خه ونه پر له زه ته کانی سوشن بیه نی و رۆژ به رۆژ بچوو ک و بچوو کتر بووه، هه ستم کرد نهو میروولانه بۆنی دوکه ل له که پوو مدا جیدیلن نهو بۆنی دوکه له هه ناسه ی به ته وا ی ته نگ کردم و چیدی نه مه توانی پروانم، پیلوه کانم داخران، کورسبه نی رگزه که ی سوشین که وتبو نیو ئاو، خه ربک بوو ده توایه وه، سوشین بی په روا گو له خو تینه کانی نیو هه وا ی کو ده کرده وه و له کوشی ده کردن کوشی پر ده بوو، لیبه وه ده رژا، ده یویست بگه رتته وه شه ره که ی خو ی و نهو پیاوانه ی له نیو کۆلان و بن داری شوسته کان چا وه رتیبان ده کرد، هه ربه که و گو له خو تینیکیان به یه خه وه کات، نهو پیاوه پر سو عبه تانه ته نها گه لا زه رده کانیان له سه ر شان و مل ده گیر سا وه و بۆنی گریانان ده کرد، نهو شه ری ژنه جوانه کانی ده کوشت تا پیاوه کان گورانیان بۆ بلین، نهو شه ره گه مزه یه که هه میسه ریخه لۆ بۆگه نیوه کانی یه ق ده کاته وه، تاکه سه لیه یه

سیحری ئه وهیه که جوانیان چرچ کات و تهمهن پیر کات، سوشین دهیزانی
 ئه و پیاوه بی سببه رانه ی ده موچاویان له و گه لا میوانه ده چوو هه تاوی
 ته مووز وشکی کردین ته نها به وه خو ش حال ده بن له زه تی ئه سپه کان
 بگپرنه وه، دهیزانی ئه و پیستی خه مه ی ته مه نی لیستاندوون هیند
 ئه ستوو ره تازه به حه زی هه موو ژنانی دنیا داناملرتیو و ئه وان له زه ت له و
 بوئی گریانه ده که ن له ره نگیان بلند ده بی، سوشین دهیزانی ئه و پیاوانه
 شه هیدی راسته قینه ن و تازه له وه ژوان نابنه وه، سوشین نازانی ئه گهر
 «ساسن» ئه و دلۆپه خوینانه ی ده بن خوئی نایا و هه لینه رشتبانه نیو هه وای
 ئه و ختوکه له بن پیتلاوی ئه و وه رتیده که وت، ئه و گو له سورانه له نیو هه وادا
 به سه ر ده ریادا ده رژان، نه ییده زانی ئه گهر ئه و دلۆپه خوینانه ی عازه بی، ئه و
 گو له خوینانه بن گل نرابان یان هه ره نه بان ئه و هه موو ئه سپه ده په رینه سه ر
 ماینه کی و ماینه ش له جیاتی ئه وه ی بتو پی و لیک بیته وه، بیسته
 به ردیک و له جیاتی گوانانی کانی هه لتوقی، سوشین نه ییده زانی داخو ئه و
 هه موو ئه سپه له بن ده ریا چاوه رپی چیان ده کرد و خو بان له چ مات دابوو،
 ئه وه ی سه رسامی کردبوو، نه ییده زانی داخو بوئی هه ناسه ی ئه و ئه سپه
 ئاویانه بو هینده له و دوکه له ده چی شه ویک له شه وان خه ربیک بوو تییدا
 بخنکی، ده مدی مه لا له دوکه لدا هاوار ده کات و زه نم ده کرد شار له
 دوکه لدا ده خنکی.

شہیتانی زینا یان سوشین

سوشین دهستی له جوانی و دهرگاکان هه لئه ده گرت

ئەو شەوئە کابرای لەش کوتراو بەرەنگی ژنان بە دەستتیک لە بن بآلی چەپی رۆهات و ئەو نەیزانی بۆ دەبێ رووح بۆ و دەردە لە کوتی ژندا جیبی خۆ بکاتەو، نەیزانی چ هیتیکە وا بە شەوقەو لە ناو گیتاوتیک دوکەل و تەم تومان لەشی بۆگەنی پیاو دەیگلیتێ و تەنگە نەفەسی دەکات، سوشین تازە ئەو رەونەقەنە بۆ دەخویندراپەو لە چاوی پیاو دەپژان و ئەو جولەیی لە پەنجەیی دەوهری و ئەو بۆنەیی لە پیستی دەهات.

دوای تەمەنیک لەسەرەپۆیی و دوای تەمەنیک لە شەرم و دوای تەمەنیک لە کبریا، سوشین ئەو پۆر بەنیو **دارستانیکدا دەپۆیی تازە دەرگاکانی کردبوونەو، عومرتیک ناخراو بەسەرکەشی لەو دەرگا پر شکۆیانە راما و روومەتی لە قەدیفە چیمەن ناساکەیی رووی خشانە، ئەو تەنها جارێک گوتی بۆ دەنگی پیاوتیک کامەل و پر ترس گرتبوو، وتبوو.**
- لە جوانی ئەو دەرگایانەدا تەمەنی تۆ وشک دەبێ.

ئەو پیاو کە دواتر بە «**شەیتانی زینا**» ناسراو، مەلا دەیگوت ئەوئە ناوی ئەوئە بە دەمدا بێ زمانی وشک دەبێ و دانەکانی هەلەوهری، ئەو پیاو، کە رۆژتیک ناو کەیان بۆ دووبارە نەکرایەو، بە چاوە پر زیناکانی خالتیک وەک هەنگوین زەرد و وەک ئاوانگ شەفاف لە تەختی سنگی کرد، خالتیک لەو دیو جەکان و لەو دیو شوشە و پەنجەرەکان و لەو دیو دیوارەکان دەرەوشایەو.

سوشین دەستی لە جوانی دەرگاکان هەلنەگرت و نامەیی گەلاکانی نەخویندەو، ئەو هەموو جواناوەی نەدی لە کچ و ژنەکانی بەردەستی دەپژا وەختتیک گوتیان لە چیرۆکی نەپراوەی پیاوکان دەگرت و لەو هەموو هاوارە نەگەیشت وەختتیک گوتیان لێ دەبوو، پیاو کەمەکان هەزارەم جار بەئاوتیک پر ئاو و هەناسەییکی تیاووە دەیانگوت:

«مانەکە نەوی بوو، ئەم مانەوی»

پیش ئەوئە ژنەکان یان ئەو کەچانەیی کۆلۆکی مەمکیان وەریبوو، هەناسەیان بێتەو بەر، بەک نەوا دەیانگوتەو.

«ئەمما نەوی!...»

سوشین ئەو دەم نەیدەزانی لەو دیو دیواری ئەستووری شەرمی ژنەکان ئەو دەنگانە، ئەو دەنگە گر و پیاوانە دەکەونە چ گۆمیک قوولێ لەزەت. ئەو دەم نەیدەزانی ئەو دیوارانە چ ئەستوورن، ئەو دیوارانە چ پر سیحر و پر کوناھن.

نا، ئەو دەم نەیدەزانی ئەو دیوارانە چ پر بوختان و چ نەگریسن، سوشین نەیدەزانی لەو دیو ئەو دیوارانەو گۆمی لەزەت، چ شلپ و هۆرپیکەتی، ئاھ چ قوولە گۆمی لەزەت، گۆمی لەزەت لەو دیو دیوارەکانی شەرمەو دەکۆلێ، سوشین نازانی چۆنی هەست بەو هەموو کارەساتی دەموچاوی کچەکان و بێوژنەکانی بەردەست و هاوسپی نەکردبوو، وەختتیک گوتیان لێ دەبوو، ئەو پیاوانەیی دەمارەکانی ملیان وەک قەدی دارمیتو دەرەپەری و بەدەنگتیک لە چرپەیی باران و بۆنیک لەگەڵ هەزار جار دەیانگوت:

- «لە زگیدا سەد پیچی کردبوو، ئەمما چ پیچ!!»

سوشین ئەو دەم نەیدەدی چۆن گۆشتی تورتی ئەو کچە سەرکەشانەیی شتتیک لە لووت بەرزی ئەویان دزی بوو، شل دەبێ و پیسیان قورس و سمتیان نەوی، نەوی، ئەمما نەوی...

ئەو دەم سوشین تەنها رەنگە پر شکۆکانی دەرگاکانی دەدی و دەستی لێدەخشاندن، سوشین دەبوست سەد ساڵ پیشتەر، ئەو پیاو لەش کوتراوەی بەرەنگی ژنان،، لەکەمەری رۆهاتبایە و لەنیو دنیا یەک دوکەل بێخکاندبا، **سوشین هەست دەکات بەبزماریک، بزماریک وەک قەدی دارمیتو رەگی دنیا بەو پیاووە داکوتداو،** سەری دەکەوتتە نیو گەرداوی دوکەل و لەشی لافاوی کەف، دەبوو پیش ئەوئە ئەو دەرگایانە دەست لێک بەردەن، بیکردیانەو، ئەو دەم دەیتوانی دارستانەکانی تەمەن بەسەوژی بێنێ، ئەو دەم دەیتوانی بەهەردوو مستی لە سنگی ئەو پیاو لەش کوتراوەدا، دەیتوانی لەنیو دوکەل پەل بەاوی.

دەرەنگ، زۆر دەرەنگ بەسیحری ئەو **دەرگایانەیی زانیبوو، تازە ناتوانی**

دهموچاوی نهو پیاوانه‌ی وهک هه‌زاران گه‌لامیووی بهر هه‌تاوی ته‌موز رهق و نیشک بیوون وه په‌ونه‌قخاته‌وه، تازه ناتوانی نهو تاقه گولانه‌ی کوره‌کان بۆیان راداشتبوو وهرگرئ، نهو تاقه گوله‌باخانه‌ی هه‌ر به‌رهنگی خۆیانه‌وه رهق بیوون، ئیستا که ده‌رگایه‌کان به‌رهنگی خۆیانه‌وه رزین و ته‌پین، سوشین ناتوانی نهو دارستانی موحیبه‌ته بیینی و نه‌گربا، نهو دارستانه به‌بی نه‌وه‌ی ژوانیک بیینی زه‌رد هه‌لگه‌راوه، به‌نیویدا تیده‌په‌ری و خرهمی گه‌لا له بن پتی ده‌هات، قرژال و بۆق به دیار کانی وشکه‌وه په‌قبسوون، مارمیلکه‌کان هه‌ر به‌قه‌دی قه‌لشیووی داره‌کانه‌وه په‌قه‌لاتوون، سوشین ده‌په‌وی ده‌رگا‌کان به‌رده‌باران بکا، نهو ده‌رگا رماوانه‌ی که سه‌رده‌میک به‌رهنگ و رونه‌قه‌وه دارستانه‌کانی ته‌مه‌نیان شارده‌بووه، چ ترسیک له دواساته‌کانی دارستانی ته‌مه‌نیاده، سوشین نه‌یده‌زانی نه‌وه ده‌رگای دارستانه‌کانی ته‌مه‌نی کچانه، نهو دارستانه نیشک بووه چ ترسناکه، سیبه‌ریکی لی نییه به‌سه‌ریدا بکش، ته‌رمی وشکبووی خه‌ونه سه‌د ره‌نگه‌کانی کچان، نهو کچانه‌ی به‌نه‌ینی و له راره‌وه په‌نه‌انه‌کانی ئاره‌زوویان نهو خه‌ونه ساده و پپ له زه‌تانه‌یان له‌وه دیو جلی وبقاره‌وه هه‌شاردا‌بوو، نهو خه‌ونانه بی نه‌وه‌ی بتوانن گلیسه‌ک جیه‌یلن به‌بی سه‌نگی و وهک لاشه‌ی سیبه‌ریک که‌وتبوونه سه‌ر گه‌لا وشک بووه‌کان، نهو دارستانه‌ی ته‌مه‌ن تییدا تیبه‌ریبوو، بایه‌کی لیته‌بوو گولیک بله‌رینیته‌وه، ئاو‌یکی لیته‌ما‌بوو هه‌ناسه ته‌ر کات، ته‌یره سه‌د ره‌نگه‌کانی خه‌ون، چۆله‌که بزۆزه‌کانی مراهیقی له‌سه‌ر لقه بی روجه‌کان په‌قبسوونه‌وه، یان که‌وتبوونه نیو ته‌باری گه‌لا رژاوه‌کان، نهو گه‌لا هیشک بوانه‌ی ده‌تگوت دهموچاوی پی‌اوه کامل و پی‌ره‌کانی سه‌ر جاده و کۆلانه‌کان، په‌پوله‌ی حه‌زه ناسکه‌کان بی نه‌وه‌ی بالی‌یاندا ده‌پوان و ده‌بوونه تۆز، ره‌نگه پپ سیحر و به‌ره‌ونه‌قه‌کانیان شیده‌بوونه‌وه، سوشین به‌ته‌رمی ماسیه‌کان ده‌زانی جوگه‌له‌کان به‌کویدا تیبه‌ریون، خرهمی نیشکه‌کانیان له بن پتی هه‌ر له خرهمی دلی نهو کوره گه‌نجان ده‌چوو له‌ودیو دیواری شیداری ماله‌که‌ی

چاوه‌رییان ده‌کرد، سوشین نه‌وده‌م هه‌ستی به‌پیریوونی نهو کورانه نه‌ده‌کرد، هه‌ستی نه‌ده‌کرد نهو کورانه وهک دارکاژی دارستانه‌کانی خه‌ون، نهو داستانه‌ی هه‌ستی به‌بوونی نه‌کردبوو، نهو دارستانه‌ی ئیستا له وشکبوونی سه‌رسامه، نه‌یده‌زانی ره‌گی نهو کوره دارکاژانه له خه‌ونه‌کانی نهو دایه، نهو خه‌ونانه‌ی هه‌رگیز ئاونه‌دران، سوشین گالته‌ی به‌وه ده‌هات که نهو کورانه دوای لاپه‌ره به‌سه‌رچوه‌کانی خه‌ونه‌کانی نهو ده‌که‌وتن، نهو لاپه‌رانه‌ی فرییده‌دان و وهک سووتو ده‌که‌وتنه دم با.

سوشین له‌سه‌ر به‌ردیکی سپی پان و گه‌وره دانیشته که دیار بوو له رۆژانی هه‌ره‌تی دارستانه‌که له ناوه‌ندی ده‌ریابووه و هه‌زاران شه‌پۆل له‌سه‌ری پارچه پارچه بوون و قه‌وزه‌ی ئاو که‌له‌که‌یان ختوکه داوه، نهو به‌رده که هیشته بۆنی ئاوی لیته‌هات، هه‌رچه‌نده تو‌خ‌یکی سه‌ری خه‌ریک بوو ده‌بوو خۆل، سوشین راده‌کشیت و ته‌ماشای ئاسمان ده‌کات، حه‌ز ده‌کات له هه‌موو لایانرا شه‌پۆل بارانی که‌ن و که‌ف و پرژه‌ی ئاو به‌سه‌ریدا بباریت.

نهو ده‌مانه‌ی شه‌پۆل له هه‌موو لایانرا له‌وه به‌رده‌ی ددا و تۆز و که‌ف و سیلاوی ئاو له هه‌وا سه‌مایان ده‌کرد و ده‌رژانه‌وه سه‌ر نهو به‌رده سپیه، ده‌یان‌بست گوشتی نه‌رم و ماسولکه‌ی تورتی تیر ئاو که‌ن و به‌سه‌ر خۆش‌ییه‌کی هه‌رزه‌کارانه و حیکه‌ته‌ی ئه‌فلاتوونه‌وه له‌سه‌ری بگه‌وزن و دلۆپه‌کانیان پپ که‌ن له بۆنیک، نهو دلۆپه ئاوانه‌ی له ته‌نه‌یادا ته‌قین و له ته‌نه‌یادا مه‌حف بوونه‌وه، سوشین که‌ پیده‌چوو به‌نیو نهو به‌رده‌ی له‌سه‌ری پالکه‌وتوووه رۆچ، سوشین که‌ پیده‌چوو نهو به‌رده چاوه‌رپی نهو بکا، یان پیده‌چوو بۆ خۆی نهو به‌رده‌ب، چاوه‌کانی وهک دوو پارچه شووشه‌ی شکاو، وهک دوو موورووی نیو خۆله‌میش که‌وتبوونه نیو رابردوو‌یه‌ک ته‌نه‌ها ته‌مه‌ن و به‌س، ته‌نه‌ها ته‌مه‌ن و غرور گپه‌ریان کردبوو، ته‌نه‌ها ته‌مه‌ن به‌شی خۆی به‌سیحری پیریتزنیکی مه‌کریازه‌وه لیستانده‌بووه، ته‌نه‌ها ته‌مه‌ن له‌نیو ره‌نگه پپ فیله‌کانی ده‌رگا‌کاندا مردبوو، سوشین نه‌وده‌م نه‌یده‌زانی نهو ده‌رگایانه هینده ساده ده‌کرینه‌وه، هه‌ر نه‌شی ده‌زانی نه‌وانه ده‌رگان و

دهرگای دارستانه کانی تمه منی ئهون، ئهو تنها وبقاری رهنگه کانی دهدی،
ئهو وبقاره ی نه له ژیان و نه له مردندا بوونیکیان نییه.

سوشین دهیویست ئهو ههموو تهیره ی لهو باخه دا کهوتون، ئهو ههموو
تهیره مردوه ی تاویکی دیکه گه لا دایانده پوشتی، سوشین دهیزانی جاریکی
دیکه نهک تهیریکی سه د رهنگ، ئهو تهیره بیتره نگانه ی کهوتوشن بهسه ر
سه ریدا تیناپه رن، بهشی دندوک سوورکردنیک له خوینی ئهو گو له سوورانه
نابه ن هه وایان پر کردبوو، سوشین تازه ههستی بهوه کردبوو گه نجه کانی سه ر
ریتگی ئهوانه ی **تمه منیکیان پی کهم بوو بو چاوه پروانی**، بو رهنگ زهرد و
سیسن.

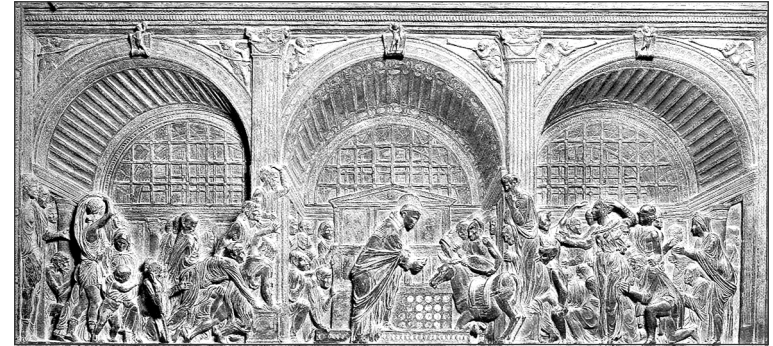
ههموو رهنگه جوانه کان، رهنگی ئاو، کولوکه کانی هه وه لئ به هاری و
رهونه قی بی تاریفی گه لا هه ر چکوله کانی دار هه نار و کولکه زیرینه ی بن
بالی تهیره کان و رهنگه فریوه کانی په پووله و ههموو ئهو رهنگانه له و دیو
دهرگا پر سیحر و پر و پوچه کانه وه به ندبوون، به ندبوون له گه ل ته مه نیک که
ناگه ریتته وه و تیتیه ریوه، گه نجه کانی نیو جاده و کولانه کان چاوه ری بوون
سوشین دهستیان بگری و ئه گه ر خوا بکا په نجه کانی نه وهرن، ئهو وه رینانه ی
ئه ورۆ شتییک نه بوو «با» بیانبا، شتییک نه بوو زمسار هه لیانگریته وه،
تیمنداس ئهو به نده ی به زمانه پر سیحرییه که ی نه نووسیوو، سوشین له سه ر
به رده که دهپوا، دهپوا، دهپوا و تیکه ل تاشه به رده پواوه کان ده بوو، وهک ئهو
میرووه چووک ده بووه به سه ر ته پوتوز و خو لئ سه ر کتیبه که ی مه لا
ریمبازینی بوو.

گه رچی زمسار پیاوه ی کوترای به رهنگی ژنان نه ناسی، گه رچی له زه تی
نیو هالا و دوکه لئ نه ناسی، زمسار بو نی گو له سووره کانی ده ریا و خه ونه
دریخایانه کانی پیاوه کان، بولبوله وشک بووه کان و ئاو به هه لم بووه کانی
له خو لئ و به ردی پواو ده کرد، زمسار پاشا له دوا په یامیدا بریاری دا
نه ته وه ی به نیو میروو به نیو خو لدا شو رینه وه، شو رپوونه وه و له نیو
توتیه کانی خو لدا بزر بوون، **ئه وهش سزای نه ته وه یهک بوو شاژنانیان**

ریتگی داوه پیاویکی لهش کوترای و دوکه ل هین بیته خه ونی، پاشا
تاجه که ی به دنکه گه نیک و شاژن جوانییه کانی به قالونجه یه کی مردوودا.

سوشین وهک په یکه ریک له مه رمه ر، به لام مه رمه ریک پواو، له نیو
په پووله وشک بووه کان و که رویشکه ره ق هه لاتووه کان و له نیو ولاتی
گه لای زهرد و رزیو راکشا، ئهوانه ههموو ده بوونه خو لئ و تیکه ل یه کدی
ده بوون، زمساری خاوه ن تاج و شکو بو نی سوشینی ته نها له خو لئ ده کرد،
فرمانی دا هه تا هه تایه به دوای ئهو بو نه دا خو لئ بگه رین.

سهردهمی فتوحات

دهروزه کانی شار

بونی خوّل و شوین پینی ئەو میرووله زهرده له سەر کتیبی سەر تاقه که هه ناسه یان تەنگ کردم، بەخۆم گوت:

- تازه ئەو شارە ژێر و ژوور دەبن، ئەو کتیبە هەلگرە و برۆ.
دواتر گوتم:

- با وەک شاری میروو بن ئەسەر نەبن.

دەنگیک گرت لە دەنگی پیاو پێ مسەکان، گوتی:

- که تۆ ناتوانی شارێک لە گەل خۆت بەری، کتیبیکت بۆ چییە؟
دەنگیکی له ناکاو رایچلە کاندەم و گوتی:

- له بیرت نەچن دەبنی مردنی سێهەمم ببینی.

نەمتوانی لەوە زیاتر بەرگە ی گومان و راستییەکانی دەنگەکان بگرم، هەستم بە سووکی کیشم دەکرد، نەمدەزانی لە سەر پلیکانەکانی نیو میحرابە کەم یان دەستە نادیارەکان بەرزم دەکەنەو، مەلا بەهەمان هەیکەلی باریک و بەهەمان شەقاوی بلاو و بەهەمان عەبای رەش و میل میلهو دەگەرا، پەرە زەرد و بۆن تووند و پیرۆزەکانی بەسپایی و بەئەمانەتەو هەلده گرتەو و بچ پەرە دەبوست پیشی ئەو بایە بگری پەنجەرەکانی رادەوێشانە و پەرەکانی دەبرد، ئەو بایەش زەنگی وێرانی شار و شکانی بوو کە شووشەکانی ئەجەل بوو، ئەو بایەش زەنگی وێرانی شار و شکانی بوو کە شووشەکانی مندالییمان بوو، لیکترازی پەرەکان و سێهەوێ و شەکان، سەربازەکانی مەرگ و فەرمانی وێرانکردنی شار گەیشتنە بەردەرگا و مەلا سنگی یە کەم کەسیانی گرتوو، بەسەریدا شیراندی.

- سەردەمی فتوحات بەسەرچوو، ئێمە موسلمانین.

کابرای سەرباز بە دەنگیک لە برپەری باپیرانییەو بچ گوتی:

- ئێوە دەبن هەموو رۆژی موسلمان بکرتنەو.

بەباویری ئەو خوایە لە دلی هەلده قوولا، پەرە زەردەکانی بۆ راداشت، گوتی:

- ئێمە بەو تاوانانەو گیراویین.

کابرای سەرباز شانی لە بن چەند ئەستیرەیهکی مردوودا دله رزی، بچ

ئەوێ پەرە زەردەکان بناسیتەو، هەببەتیکێ بچ پشت و پەنای لەودیو دەنگی مەلاو دەدی، دەسلەمیەو. سەربازەکانی دواوێ قولاغ بیوون، لەو بێزار بوون کە پەلاماری مزگەوتیان داو، هێچ لەزەتکی تیدا نییە، کابرای سەرشان پڕ ئەستیرە پری دایە پەرە زەردەکان و مەلا بچ ئەوێ بەرباندا، هاواری کرد.

- دەستیان لێنەدەو.

کابرا تووندتر پەرەکانی پراکتیشان و دراندنی، مەلا وەک پرووچی لەو پەرەنە دابچ کەوت، دەستی بەو پەرە دراو زەرد و بێهزانەو رەق ببوو، بەدەنگیکێ پڕ حوزن و تەسلیم بوون، گوتی:

- واز لەو پەرەنە بێتن و وەرن من سەد لەت کەن.

دیسانەو «با» پەنجەرەکانی پیکدادان و ئەو شووشانە هێشتا بەساعی مابوون هارپەریان هات، سەربازەکان وەک بەسەر فەرشیک کەون بۆ پیللاو سێنەو دانرا بچ بەسەر مەلا کەوتن و بەسەریدا تێپەریین.

ئەو پچ مسانە سەردەمیک لە دەنگی مەلا و قەلشیی دیواری مزگەوت دەهاتنە دەر و قامکە باریکەکانی مندالییمان پان دەکردەو، مەلایان شیلایانیا کەووە. بچ ئەوێ ئاگایان لێ بچ، مەلا لە شێوێ ماریکدا لەنیو جوبە و عەبای بن پیتی سەربازان، وە جوولە کەوت و چوو نیو فەرشیکی لوولکراو، وێستم دابەزم و ئەو تاکە فەرشە بخرەم سەرشانم و برۆم، برۆم میحنەتی مزگەوتیک و سرری کتیبیک وەک میروولەکان بۆ گل بەجیبیلیم. تەنھا بەو دەمزانێ ئیمەش گلێن کە لە گەل هەموو شکانە کائان نەهارە و نەوردبوونی شووشەمان لێهەئناستی. وەک گل دەتەپینە سەریک و وەک گل هەناسەمان کپ و وەک گل بچ نمودین.

کۆمەلە گەنجیک کە دیاربوو رۆنی قژیان لەنیو شاریکی وێران بەتۆز داپۆشرا بوو، رەنگی قژیان سپی دەچۆو، وەک پوورە زەردەوالەیهکی گر تیبەر بوو، وەژووری مزگەوتی کەوتن و سەربازەکان بۆ خۆ دزینەو لە پەرە زەردە دراوێکان و هارەیی شووشە پەنجەرەکان و سەرشیتی «با» رێیان بەگەنجە سەر بەرۆن و سەر سپیەکان گرتبوو، دیاربوو پێیان دەگوتن:

- ئیوه دیواره کانتان زنجیر کرده، ئیوه دەرگا و په نجه ره کانتان به ستوته و تا نه پورن.

گه نجه کان وهک لیوه کانیاں بهو رونهی له سهریان داوه پیکه وه نووسا بئ، وهک ده میان پر بو بئ له خو ل، ده نگیان لئ نه هاتوو، جووله بیان نه کرد، هر به نووکی چه که کانیاں له پال دیواریاں ریز کردن و نیشانه یان لیگرتن، کابرای گه وره یان گوتی:

- ئیستا بدوین با دیواره کان بکه ونه جووله، با دەرگاگان بکرینه وه.

گه نجه کان دیوار یکیان نه ده دی نه له رزی و دەرگایه کیان نه ده دی نه شکا بئ، سه ربا زه کان چه که کانیاں هینا سه ر پئ و گه نجه باریک و بئ رهنه که یان بو په کهم جار ترسی لووله ی تفه نگی دی و دیتی له نیو تاریکیدا لووله که په یامی به گوید ده چرپینئ. ترس پئی ده لئ:

- من نهو ناگره نیم پیش نه وهی بت سوتینم ناگادارت که موه، من دوا ی نه وهی ده تبرم ههستم پئ ده که ی، من و تو تیژ تیده په رین، تو به تمه من و من به تودا.

گه نجه که په یامی کی نه بو به لووله ی ترسی بلئ، نهو ترسی ده ناسی، جار یک ترس پئی گوتبوو:

- هیندم لئ نریک مبه، با نولفه تم پئوه نه گری.

گه نجه که نهو روزه سه رسه ختانه پئی گوتبوو:

- من نولفتم به ژیا نه وه ناگرم بهو هه موو درو یانه یه وه.

لووله ی ترس رووخساری کی نه بوو گوی بگری، رهنگی کی نه بوو بیینی، تنها دهنگی کی وهک گرمه و شریخه به کی کتوپری هه بوو، نهو گه نجه باریکه ناوری دایه وه سه ر برا موو زهره و چاو شینه که ی، نهویش وهک گولدا نیکی شووشه چاوه رپی هاره ی خو ی بوو، له پشت چاوه شینه کان نه کچه جیرانه تازه بالقه که یان، نه دهرس و مه کته ب، نه شووشه ی بو نه کان و نه وینه رهنگا وره نکه روو ته کانی کچه هه ره ته ره کانی میسر. نهوان له چاوی یه کدیان نه دهرانی، نیگایان ترسیک بوو، له لووله به سامتر، که وتبانه بهر نیگای یه کدی بئ گولله دهرمان، نه وهی ناوه ندیاں گه نجه کی

قه لهو، وهک نه وهی ترسی لووله کانی نه دی بی، به روویه کی هیمن و چاوی کی روونه وه دهرپوانی، ناسمانی کی روون و هه تاوی کی نیوه گهرم دیبرده وه، سه ر گومه مه نده کانی زانکو، ترسیک نه بوو له بوئی کچ دووری خاتوه، خه تایه ک نه بوو له شه وه دریژه کانی بتورینئ، به خو ی و نیگایه کی پر ته لیسمه وه، حه زکی کورانه ی ده به شیه وه و کچان بو پیده که نین، نهو ددهوا، پیش نه وهی ده نگی برژینه نیو هه وا. لووله ی ترسه کان به ده ننگ دین و نهوان بو هه همیشه به دیواری قور و پرکای مزگه و ته که وه ددهورئ، نهوان له شیوه ی نهو نه سپانه دا که هونه رمه نده کان هر به که یف له کاتی ده ست وه شان و نه مبار بووندا ده یان کیشن، به دیواره وه نووسان.

دای چند کات می پری کی دیکه شار چولده کری و نابئ من هینده به پیست و جلی نهو گه نجه انه وه خه ریک بم که به دیواره که وه هه لواسراون، کتیبیک، که لهو به رده قورستره نیمام عه لی هه تا نه ژنو ی خو ی هینا، کتیبیک که سیحری دروست بوون و رمانی نهو شاره ی تیدا نووسراوه، له بیر به رمه وه. نهوان چند گه نجه کن و ده شی وهک کارگ له هه موو چرکه یه کدا له سه ر به ردی رهق و که لینی دیوار و به ره دهستی ژنان هه لتوقین. نهو گه نجه سه رده می کی زور هه موو کاتی نهو شاره یان له سندوقی کی سینه مایی کردبوو، که تاکه سه ما که ری کی تیدا بوو. به خو یان و نهو سندوقه سیحریه وه وهک با به گشه گف به نیو کولان و جاده کاند تیده په رین. تیده په رین و دلئ پیره پیاو و مندال و بیوه ژنه خو کشته کانی نهو دیو دیواره بلند و بئ که لینه کانی راده تله کاند و ساته کانی شاریان له نیو نهو سندوقه قوفل ددها، کهس بو ی نه بوو دهرزی یان دنکه شقارته لهو کونه روکا.

نهو شاره ی نیمه حیکایه تی کی هیند دوور و دریتی له گه ل کون هه یه، نهو کونه ی له زهوی بوو که ده چیه ناوی شاره کانی بن زهوی ده ست پیده کات، نهو شارانه نه مال و دوکانی، نه پاشا و کانیای لهو ولانه ی نیمه ناچئ، چیرۆکی نهو کونه ی له ناسمانیش بووه تنها له شاره که ی منه وه ده ست پیده کات. حیکایه تی نهو شاره ناوه دانانه ی سنووریاں نییه، هه موو

سیحری ئه و شارانه له ژووره کانی دایه، ژووره کان یه که یه که، ده که یه وه. تهنه ناتوانی تاقه یه کتیبیکان بکه یه وه، ئه و گه نجانه ی تاو تیک پیشتر رژانه سهر دیوار، به دیار قوفلی دهر گای ئه و ژووره وه خه ویان لیکه وت، ههر له خه وه کانیاندا به کونی دهر گاکه دا چوونه ژوورئ، ئه و ژووره به تاقی ره نگا وره نگیه وه، به بونی فیتک و پر ره ونه قیه وه، به نمه ی باران و ره نگی کریستالی ته رزه به وه، ئه و ژوورانه پر بوون له و کچانه ی پیستیان وه ک تووکی که رویشک مه وجی ددها، له ویش تاکه کچیکان لی حهرام بوو، ئه و تاکه کچه له قه فه زیکی شووشه ی سوور سووردا، سوور تیکی بی وینه خه وتبوو، خالیکی وه نه وشه یی له رانی چه پی بوو، کوره کان کچه که یان نه دیوه وه له خاله که دا ون دهن، ئه وان ده یانزانی دهستیان بگاته ئه و خاله کچه وه خه بهر دی، به لام قه فه زی شووشه قوفلی نییه بیکه یه وه، کونی نییه. گه نجه کان وه ک میش به شووشه سووره که وه دنووسین، ده بین ئه و کچه دهر وازه ی شار تیکه له نیو شووشه، ده بی به و دهر وازدها تیپه رن، ئه و دهر وازه، ده بی نه نییه کانی شاری شووشه ی پیدا تیپه ری. له شی ئه و کچه شاری شووشه یه، قه یسه ری و بازار له سهر سنگیه وه دریز ده بیته وه، پشتی یاری گای خلیسکتیه، بن بالی میترگی بون و یانه ی مسکه، باله کانی ریگای شووشه لیله کان و چاوه کانی کوشکه شووشه بهنده کانی پایته ختن، گه نجه کانی ئه و ولاته شووشه یه ده گه رین و به شه رمه وه ده ست له پروکاری هه موو ئه و شووشانه ددهن، لیره ش تهنه تاقیک، تاقی بوراق، تهنه هیلکه یه کی کریستال نابی بکریته وه، به گه نجه کان ده لپن:

- برژن له و ولاته دا بگه رین، نازادن، تهنه ئه و تاقه، تهنه ئه و بوراقه کریستاله له نیو حهرامه. نه کهن بیکه نه وه، نه کهن دهستی لیدن.

ئه و کوره گه نجانه ی رژانه سهر دیوار، ئه و ولاته ی له پیشیان کرابوو نایبین و به دیار ئه و بوراقه کریستالیه حهرامه وه داده نیشن. کچیک به خووی و کوگای بون و مه مکی له زهت و پر فیلیه وه، پاکشاه. ئه و گه نجانه تهنه له و تاقه کریستالیه ده گه رین. جادوو یه ک که له به حری ده می شووشه بییه وه سهر هه لده دات، به و گه نجانه ده لپن:

- ئه و هیلکه به تاله. وهرن سیحری ژنتان فیرکه م. گه نجه کان ده لپن:

- نییه به ده دهستی کچه وه گیر دهن، کچیک شار تیکه له شووشه.

جادوو بازاره که ده لپن:

- کچ کامل نییه!

ئه و گه نجانه ی که وتنه سهر دیوار ناتوان له وه زیاتر به خه له تینن. له نیو ئه و کاته زیره ی له به رده ستمه، که چه ند سه عاتی دیکه یه. غافلگیرم که ن. ئه و شاره له سهر نه خشه و له سهر ژیان ره شده کریته وه. من ده بی ئه و کتیبه هه لگرم و برژم، من دلنیا بووم له ههر شویتنی ئه و کتیبه بکه مه وه شاره که م به بی نه وه ی گه لایه ک که م کا دپته وه وجود، له و کاته دا دپته وه وجود که قه ره جه کان به خو بیان و بیژنگ و لانک و که ره سپی و گه ردن به زه نگو له کانیان و دهر یایه ک بونی ژن و سه ما که ر و جنسه وه به نیوه ندی شاردا رهت دهن، ما که ر تیکی ئه و قه ره جانه هینده ی سه د تیا تر و خاته ده ماری پیاو ده جولیتنی، قه ره جه کان ئه و یان باش ده زانی و بویه هه میسه ره وه ما که ر تیکان له گه ل خو بیان به نیو شار و ره ده کرد.

ههر له و ده مه دا شار دپته وه وجود، ئه و گه نجانه به په له ن بگه نه تاو له کانیان و به بیانوی شه ره که له شیر وه چاو بیرنه له ش و لاری کچه عه یاره کانیان، چاوی گه نجه کان له مزراحی به نیویانگی قه ره جه کان خیرا تر ده سوورئ، تهنه مزراحی ئه و قه ره جانه یه قینگه به کی لی دی وه ک ئه وه ی به سهر دهر یادا بفرئ.

ده موچاوی پر جنسی کچ و ژنه به روا لهت بی مو به لاته کانیان ئه و گه نجانه ده خاته سهر ناگر. ئه و گه نجانه نازادن سهر به یه که یه که ی تاو له کاندایه که ن، قه فه زه گه وره کان و که وه خرته کانیان ته ماشا که ن و گه مه به تاژییه به له که کانیان بکه ن و سه گه زه به لاهه کانیان به شه ر دن و هه لئو کانیان تووره که ن، به لئ ههر له و ده مه دا شار دپته وه وجود، به لئ ئه و گه نجانه ده توان کچه لاق دریز و لچ نه ستوور و گوشتن و به تاو سووتا وه کانیان له باوه ش که ن و مه مکه نه سمه ر و لووسه کانیان بفلیقیته وه، له بن ژنه به ژن زه راف و خو نه شو ره کانیان بکه ون و وه ک سه گ بستیک زمانیان دهر کیشن.

به لئ ده توان، تهنه و تهنه تاکه تاو لیک لیان حهرامه، نابی سهر

به و تاوله دا بکهن و دهستی لیدهن. هه موو ده بینین له سهر تاو له که وینه ی کچیکی یان ژنیکی پروت چنراوه، وینه ی کچه که یان یان ژنه ی سهر تاو له که به مووی مه رزی سوور چنراوه، له سهر هه ر دوو پان و سنگی وینه ی سځ مار کیشراوه هه رسیکیان شو پرکراونه وه و له ناوه ندی له شی هه رسی سهر پیکده گهن، نه و مارانه له شیان به پووله که ماسی په ونه قدار داپوشراوه، نه و ماره ی له نیوان هه ر دوو مه مکیه وه شو ریو ته وه زه رده و، دووه که ی سهر رانیسی که به ره و سهر هه لده کشین ره شن، هه رسیکیان سهر یان له ئاستیک پیکده گات - که من نازانم کوپیه - په نگی سهر یان سوور پکی به بریقه یه و ورده ورده توخ دوی ره ش ده بیت. سهر ی نه و مارانه له بن ئاپوړی په پووله ی وردی زه رده به ئاسته م ده بینری.

نه و گه نجانه کچ و تاول و قه ره جه کان و که یفه یان نابین و له سهر ی نه و سځ ماره ورد ده بنه وه، سهر یان هینده تیکه له وه ک یه ک بن، هه رسیکیان یه ک ده میان هه یه، ده میتک که سیحری هه موو ده نیا نایکاته وه. دیاره له و تاوله دا کچی که هه موو له شی به رده نگ کو تراوه، خه والو و خه ندان چاوه رپیه، گه نجه کانی نه و شاره دوی نه وه ی قه ره ج و نه تواره کانی به نه عله ت ده کهن و پیکه وه ده چنه نوپژ و سهر کز ده رونه وه مال. دواتر یه ک یه ک و دوو دوو، به بن لیواری تاریکیدا، نیوه شه و، دینه وه نیو تاوله کان و لوکسی رووناک و گرداری قه ره جه کان لیکدیان ئاشکرا ده کا و، سهر گه رمی خواردنه وه و هه ناسه ده بن، نه و گه نجانه ی رژانه سهر دیوار به دیار تاولی هه رامه وه داده میتن و له کچه و ماره کانی سهر جه سته یدا ون ده بن، وه ختیک به ئاگادینه وه له ناو خوناوی به یاندا ون بوون و قه ره جه کانیس بیجگه له بوگه نی میزی ماکه ره کان و بوئی بن بالی ژنه خو نه شو ره کانیان چیدیان به جی نه هیشته وه.

خوینی نه و گه نجانه ی کای دیواری سوور کرد و تاوله هه رامه کان ده یانه وی داگیرم کهن و کتیبیک که بارتاقای دنیا یه له بیر که م. وه ختیک مه لا وه ک مارمیله یه ک چوه نیو فه رشیتی لولدر او، میرووله یه ک ته نگه فه سی کردم و پیاوه کانی چاوه رپی سوشن بیان ده کرد پیروون، من ده موست ده ست درپژ که م و توژی سهر کتیبه که به ته کینم، ده نگی که

ویران کردنی شاریکی پی هپچ بوو، گوتی:

- نه و هه رفانه خرکه وه له مه لا که وتن.

من گوتم:

- له نیو توژدا؟

نه و گوتی:

- له هه وادا!

به و نیازه ی نه و هه رفانه ی له هه واون بوون، ده نیو نه و کتیبه یدا وه دوژم، ده بی نه و کتیبه ی له گه ل خو به رم، به به ره ده ست توژی سهر به رگه که ییم لاده دا، شوینی خه ت و رایه لی په نجه کانم به خو له که وه نه خش ده بوو، دواتر قسه ی نه و ژنه قه ره جه تووند و گوشتنه و کامله م بیرکه و ته وه، شه ویک له تاولیکی لچه پدا له ئامیزی نوو ستم، میژووی جنسی نه و ژنه له میژووی شاریک که متر نه بوو، نه و تاوله هه رامه ی وینه ی کچه که ی له سهر چنرا بوو، نه و وینه یه ی کوره گه نجه کان به دیار یه وه تاسان.

نه و ژنه به هه ر شاریکدا تپه رپیا، **تاکه یه ک پیاوی به دلده کرد**، نه و پیاوه وه ک پاشا له نیو نوینه دانسته و نایابه کانیدا پیشوازی لیده کرد و دواتر وه ک په رویه ک فرپیده دایه ده ر، نه و ژنه ده یوبست ته نه ها له باوه شیاندا بنویت و بون به پیستی درپانه وه کات و به دیار ئاگره نه پراوه کانی له زه ت دانیشی، نه و ژنه له ئاگری له زه تدا ده ژیا و ژیان دوی نه فسون و جادووی نه و ئاگره بو نه و بی بایه خ بوو، نه و ژنه ده بیتوانی تا نه به د له ئاگری سنگی پیاویکدا بنوی، کاتیک نه و پیاوه گه مژانه له نیو نه و ئاگره دا فیتیان ده هاتی و بستنی زمانی به گریبان ده رده کیشا و داده مرکان، نه و ژنه ئاگرکوژه به نووکی پییه کانی نه و پیاوه جوامیرانه ی هه لده دا ده ر، نه فره تی له پیاو ده کرد، به و نیوه شه وه ته شتیک خه نه ی هیندی که پیسیان ده گوت بوزایی ده گرتنه وه، له هه موو له شی خو ی هه لده سوو، ده بوو به ئاویکی گه رم نه و خه نه بگریته وه، سځ روظان خو ی به خه نه ی بوزایی، که به تاییه ت له هندستانه وه له گه ل خو ی ده هینا، سواغ ده دا، نه و رژه ی خو ی ده شواته وه پیاوه کانی نه و خپله، پیاوه کانی گوند و

شاره کانی نریک بونی خه نه دهیگرتن، خه نه له گه لای داره کان و چیمه نی ماله کان دهاته دهر، خه نه له بال و دهنک و جووله ی بالنده و چوله که کانی دهرژا، گه نجه کان بزه دهیگرتن و به دزیه وه به ره و تاو له کان دهرژیشتن، ژنان به سه ری به خه نه وه که گه لایه کانی سه ریان خه ریکه ئیشک بنه وه، دینه دهر و به و نیازه ی له شاری بگه یه نن نه وه بونی نه وانه شاری قانگ داوه، نیره که ره کان ریشمه یان ده پستین و سه ر له دوویه ک دهنین، که له بابه پشت موره کان خو یان گیف ده که نه وه و به کچان هه لده پرتین، بونی خه نه وه ک لافاو له بن ره گی داره کان و موخی خه لکی دپته دهر، بونی خه نه ی نه و ژنه، شیلهدار و لینجه پیوان قامکی تیده خه ن و ده میژن، نه و ژنه سی رۆژ له تاو له که ی خو ی نایه ته دهر و گهرمی پیست و هه ناسه ی خه نه که وشک ده کاته وه، پیستی ره نگ و بونی ده مژن، مووی تیراو ده بی له خه نه، نه و ژنه له خه ونه کانی خویدا پیاو یکی هه لده بژارد، پیاو ه کان هه زاران ته ون و ده هۆ، هه زاران فیل و جادوو یان ده کرد، ته لسمی هیلکه و سیحری موو سووتانیان ده کرد، به و نیازه ی بچنه خه وی نه و ژنه قهرجه، خه وه دوور و دریشه کانی نه و ژنه، خه وه کانی به ر باران، بارانی به هاریک له سه ر جه سته ی رووتی ده بووه هه لم، نه و شه وانه ی باران خه نه ی ره قبووی سه ر جه سته ی ده شواته وه، نه ویش به عه شقی ژنیکه وه پیاو یکی له باران هه لده بژارد، نه و شه وه شار له نیو قوری خه سته ی خه نه دا ده خلیسکاو، وه ک سه رخو شیک بو ده رگای مالی قهرج ده گه را، به لام مالی قهرج ده رگایه کی نییه لئی درئ، قهرج دلئیکی هه یه جیگای شاری تیدا نابیتته وه، دلئ قهرج له خه ونیک زیاتر نابینی، دلئ قهرج جادوو یه که ده کړئ له هه موو که س بکړئ، شار به سه رخو شکی له نیو لیتاوی خه نه دا ده وه ستیت و ده لئ:

- نه و نه ده گه وره بووم سه ری خو م پی هه لئا گیرئ، تاقه گه لایه کم بده ری و هیله کانی ته له فون و فاکسم بو تو، ده وره له بونی خه نه دا بمنتیره و هه موو عه تره کانم بو تو.

ژنه نه و پیاو له خه ونه کانیدا هه لده بژیرئ، وینه ی نه و پیاو ی له بارانه ژنه، له سه ر تاو له که ی ده کیشئ، نه و ده می وینه ی خو م به هه مان ده موچاوی ساده و زهرده خه نه وه دیت شاگه شکه بووم، به ریکه وتم و شار له ریگا

پییگوتم:

- مه رده! وه ره کچه کانی شاره که مت پیشکه ش بی و نه و تاو له م بی بیه خسه.

من بی نه وه ی بتوانم تاو له شار ده مه وه، پییگوت:

- نه و کچانه ی ده توانی بیان به خشی هی تو نین.

نه و به زمانی ناغایه ک به لام ناغایه کی ته سلیم بوو، پییگوتم:

- نه ی گه نجی کالفام، که تو جورته تی پیاو ت نیسه، مه چو تاو لی ژنیکه وه دنیا ی بریوه.

دیسانه وه بی نه وه ی بتوانم لئی پروانم گوتم:

- نه ی شاری نه گریس، با له ناو تاو له که ی نه و دا دنیا بیینم.

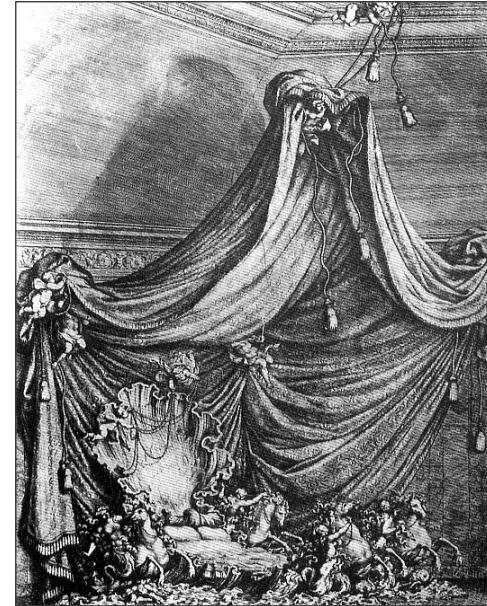
شار چوکیدا داو، وه ختیک ده سته ی که وتبووه سه ر زوی و پرچی به سه ر رویدا شو پر بیوه، به نوزه وه گوتی:

- تکایه، خه ونه کانی منی بو باسکه.

تاو پم له دهنگی و له رمانی دایه وه و پییگوت:

- نه گه ر خه ونیکتان هه بووی!

شا له بهر پيی ژنه قهره جدا

وهک شایم و به ژیر نالای ولاتدا تیپه ږم

وهک شایم و به ژیر نالای ولاندا تیپه پرم سهرم نه وی کرد و له گولی نه و
 فهرشه رامام که ده بو به سهریدا پرؤم، وهک پنی له گولاویک نیم
 رهنه گه کانی ده شله قین، ده مزانی شار هیندهی تراویله که ی نه و ناوه وه فای
 نییه، نه و ناوه ش ده یویست به بیابانه کانی خه وندا بم با، ژنیک که تاکه
 دوورگه ی ژیا نه له بیرم باته وه، له نیتو رهنه گه کانی نه و فهرشه دانیشتم، بی
 نه وه ی له نقووم بوون بترسم، بی نه وه ی له سیحری نه و رهنه گانه بترسم
 قهره جیک رژی کردونه به ریپیم، ناخر ده کری نه و رهنه گانه ش، وهک
 رهنه گه کانی شار بمخه له تین، شار ناسمانیکی شینی هیه و هه وایه کی
 بؤگن، شار شاشه یه کی سهد رهنگی هیه و مرژی ته پیوو، خؤم دایه دست
 رهنه گه کان و خؤم دایه دست گوله کانی فهرشه که و خؤم دایه دست ژنه
 قهره ج، چ پر شیله یه به با و ره وه خؤت به هیه دست ژنیک.

گومانه هار و دره کانم به ره را کرد، له ناو باخه لئی ژنیکدا گومان چ
 سه مه ریکی هیه، ئیره، تنها، حه قیقته تی دنیا یه، دیتم ژنیک که
 به رهنگی خه نه سوور بیوو، نه و رهنه گه به پیستی وهک شووشه پیدا ده هاته
 خوار، نه و رهنه گه له قامکه کانی، له نینوکه کانی، له چیلچیله ی گوتی
 ده تکا، ده که و ته سهر فهرشه که و شه پۆلی ده دا، زانیم نه گهر مرواریه که
 هه بی به و رهنه گه له ناوی هه موو ده ریاکاندا ناشار دریتته وه، نه و ژنه له سهر
 روو راکشابوو، نه و ژنه وهک دوورگه یه کی جادوو ده دره وشاوه، ده ستم
 به به ره پیتی داهینا، قامکه کانی پیتی به ته زویه کی نه ببنراو پیکه وه دوان و،
 له به له کیه وه بؤ پشته ران و سمت و شان روو ته کانی بؤ دوورگه ی مردن.
 هه ستم کرد هه موو خانه کانی له شی له له زه تیکدا ده ژین، له زه ت و
 موچرکه ی هه مو ژنانی دنیا، به که م راجه نینی کچان، نه و له زه ت و
 راجه نیانه ی دنیا جیگایه کی نییه تییدا بشاریتته وه.

وهختیک ده ستم گه یشته پشته ملی و له قژیدا ون بوو، ده سته کانی گرم
 و خوی خسته سهر پشت، بی نه وه ی ته ماشام کات له په نا خوی دریتژ
 کردم، گوتی:

- به سیحریک هاتیه نیتو میژگی جادووم، نه متوانی پیشوازیت نه که م.
 ده سته چی پمی به لیتوی خویدا هینا و که چاوی که و ته سهر به ره ده ستم،
 به سهر سو پرمانه وه، گوتی:

- نه و به ره ده سته هی خؤته؟

که نه متوانی هیچ بلیم رامام... ..

به لیتویکی خری و تووند و گوشتن له گه ل په نجه کانم دوا و گوتی:

- شاری نیوه ریگایه کی باریکی هیه، ریگایه کی هه لئاسراو، سهیره
 نه و ده ستانه هی تون، نه و پیواه نورانیه ی به ده سته نهرمه کانی هه ره شه ی
 لیکردم و به قامکه دریتزه کانی مه مکه کانی فلیقاندمه وه و دووری فریدان،
 نه و پیواه نورانیه، له خه ویکدا له دووری ناسمانه کان له نیتو هه لمتیکدا
 نووستبووم، هاته لام. به چاویکی هه نگوینییه وه هاته لام، هاته لام و له
 له زه تیکدا وردی کردم که س نه یگه یوه تی، دوا ی نه وه ی وهک شیر، هیواش
 هیواش به لام تا دوا تنوک به سهرمدا رژا. هه سته پنی و به ویقاری
 جه لادیکه وه، په نجه کانی بؤ دریتژ کردم. که دلنیام نه و په نجانیه ی تو بوون،
 به سهرم دا هاوار کرد و گوتی:

- تا تووی تو هه بی هیچ په میانیک له دنیا دا نییه.

ژنه به هه ناسه یه ک بون مسکی لیده هات، ههر به لیتوه گوشتنه کانی گوتی:

- نه وه من نیم، په یمانه کان له مندا تیکده شکین، نه وه من نیم
 په یمانه کان له مندا دینه دی.

من حه زم ده کرد چاوه کانی داخا و په نجه کانم به لیتوی خویدا بیتی، چ کارم
 به خوتندنه وه ی نه و هیلانه نه بوو، ده مدی مه مکه کانی وهک کلاوی نه و
 سه ربا زانه ی ده چنه خزمه ت شازاده، به په له ن یه کییک دانیگری، نه و له نا کاو
 گوتی:

- هیله کانی نه و ده ستانه به سهرچوون.

من ده مویست نه و شه وه تاک و ته نیایه، نه و شه وه تا قانه یه له چه ند
 هیله تیکدا نه کوژم، نه و زووتر به ناگاهات و گوتی چاوه کانت بنوقیتنه، با

ته سلیمی تاریکی بین.

چاوه کافان نووقاند و ته سلیم بووین.

ئیمه ته سلیمی شتیک بووین که تاریکی نه بوو، ته سلیمی شتیک بووین که رونه قی گوله کان نه بوو، که تاویلکه ی سهر فهرشه که نه بوو، ئیمه ته سلیمی شتیک بووین که تنها له و تاوله دا هه بوو، نه و شته دوور بوو له رهنگی خه نه و دوور بوو له بونی خه نه، نه و شته تنها له و تاوله دا ههستی پی ده کړی، سه گیش له و تاوله دا ههستی پیده کات.

نه و ژنه تنها کللیکی پیبوو، کللیکی نه و ژوره ی که نابیی بکریته وه، کللیکی نه و سندوقه ی نابیی پییدا تپه ری، له و تاریکیه دا هه ناسه یه کی درنژمان دا، هه ناسه یه ک وه ک سه فهری بی گه رانه وه، ئیمه ههردو کمان سه فهریکمان پیخوش بوو گه رانه وه ی نه بی، نه و سه فهره دوورانه ی هه واش بوئتی پیناگاته وه، نه و دم شار به چ تاسوقیکه وه سو راکم ده کات، شار له چاوه روانی مندا پیر ده بی، له دهروازه ی شار پاسه وان داده نی، هه کس ده گات لپی ده پرسن.

- نه ری کورپکی چاوه ههنگوینی و ژنه قهره جیکی په تیاره تان نه دیوه.

ناونیشانی هه زاران قهره ج له دهروازه ی شار ده نووسن، به لام نه و ژنه ناو نووسراوانه نه پیمان به خه نه سوور بوو، نه رهنگ له سه ر گوله کانی ژوره کانیان تاویلکه ی کردووه. ئیستا شار پیر بووه و ناتوانی له گه ل ژنیکدا بنوی، به خوئی و ریشی سپی و چاوی کز و دهستی له رزوکه وه له زهت له وه ده بینی ناوی نه و ژنه قهره جانه وه خوئنی، نه و شاره بی وه فایه هینده یادی ژنه قهره ج ده کات خه ریکه شق به ری، ناوی من بویه ده پرسن تا ژنه پیست خه نه یه که م پی بدوژنیه وه. دنا تنها له خه ویککی دوا ی نیوه رو یانیش یادی نه و گه نجه چاوه ههنگوینیبه ناکات ته مه نی خوئی دایه کولانه کانی، هه ناسه ی خوئی له مزگه و ته کان به جیه بیشت، دهنگی خوئی سپارده ده فیه ته که یه کانی و عه قلی خوئی به سه ر ته خته ره شه کاندای رشت، نه و شاره دلره قه روژتیک به پیچ پان و قه لشیوه کانی پی له میرمندالیک

ده نی، که ده بینی چاوه کانی ههنگوینی، بی نه وه ی هه لیگریته وه، ده لی:

- توش نه پینیه کانم فریده ده یه نیو ده ریای ژنیک.

نه و میرمنداله ده ریای نه دیبوو، نه و میرمنداله شه پوئی شیتی نه دیبوو، نه و میرمنداله تنها و تنها ژنی دیبوو، وهختیک به سه ر لانه که پیدا داچه ماونه وه و مه مکیان له ده می ناوه، وهختیک له گه ل برا گه وره که ی له و دیو چیغانه وه ده ستباز بیان ده کرد و له شی یه کیان پر ده کرد له عه ره قه، ژنی شتیاو و په له و سنگ رووتیان ده دی، نه و میرمنداله به سته زمانه تنها له کونی ده رگا کانه وه ژنی به رووتی دیوه، راسته نه و ژنه رووتانه ی نه و دیو ده رگا کان ده ریابوون، ده ریایه ک بوون دنیا له ناویدا شه پوئی ده دا، نه و میرمنداله زانی نه و پیاوه ریش سپیبه ی خه ریک بوو پانی کاته وه غه یب زانه، یه که م سه فهری نه و منداله، دوا ی نه و پیاوه ریش سپیبه که وت، به نیو لاقه درنژه کانییدا له ناوی قهره جه کانی سه ر دهروازه ی شار ورد بووه، ژماره ی نه و قهره جانه ی به و شاره دا تپه ریون، له خه لکی شاره که زیاتر بوون، دیتی نه و پیاوه ریش سپیبه چون له گه ل ناوه کان رونه ق دیته وه چاوه کانی، شار کاتیک دیتی مندالیکیش ته ماشای دهروازه ی ده کات، به دوا ی ناوی ژنه کاندای ده گه ری، هاواری کرد.

- برۆ نیو کولانه کان و برۆ نیو کولانه ی سه گه کان، هه ی خیا نه تکار.

دهسته کانم هه ر به ده ست نه و ژنه پیست سووره وه بوون، هه وایه کی فینک له سنگی هه لده ستا، روانیبه لیتوه کانم، به ئاسته م لیتی به به ره دهستم داهینا، به و هیواشیبه ی هه ست به هیله کانی بکا، گوتی:

- دلنیام نه و ده ستانه هی تو نین، به لام هیله کانی ده بنه به ختی تو.

بو یه که م جار ههستم کرد نزیکترین به شی له شم، به خویم نامویه. نه و ده ستانه ی کچانیان له باو هس کرد، نه و ده ستانه ی به دنیا یانه وه به ستمه وه، هی من نین. به غه رق بوون له چاوه کانییدا، گوتم:

- دنیا یه ک که هی من نییه، به ختیک که هی من نییه لیمی دوورخه وه.

ئەو گوتی:

- تۆ به قەدەرەکانی سبەینێ ناویری وەرە لەو شەودا بمرە.

لە پەنای پراکشام و پروومەتم بەسەر باسکە نەرمەکانی کرد و قژی کەوتە بەر هەناسەم، لێوەکانم، بەقسەمی ئەو، وەک گۆلێک کرابوونەوه، جەستەمی وەک تەندوواریک دەسووتا، شار هاتە بەرچاوم و گوتی:

- نەخەلە تیبی ئەو دوورگی جادووە.

شار نەیدەزانی لەو تەمی هەم لە یاساکانی ئەو بیتزارم، شەقامە بۆگەن و پیماوە زالم و وشکەکانی من دەکوژن، شار نەیدەزانی زاری چ بۆگەنیتکی لێ دئی، ئەو بۆگەنەمی چەندی غەمبار کردوم و چەند چرچی لە پرووم کیشاوە، بەدوای دوورگی جادوودا دەگەرێم، جادووێک خاوتێم کاتەوه لەو هەموو یاسا و نەریەت و عاقلەمی شار داومیەمی، من دەمەوی جادووێک چاوەکانم مەست کا و وەک مندالتیک سیحرم لێ بکا و بجدزی و دوور دوور مباب. ئەو یاسایانەمی شار منیان شیش بەندکردبوو، ئەو پێرەوانەمی پرووحيان کاس کردبووم و وجودیان سربووومەوه.

جادوو ناویک بوو شار داھێتیبوو، ژنە لەلای خۆبەوه پەنجەمی کرد بەگۆزەبەکی بچوو کدا و ھێنایەوه دەری و بەسەری نینۆکیدا شیلەبەک دلۆبەمی کردبوو، پرووی تیکردم و گوتی:

- ئەو شیلەمی ھەنجیر و کونجیە، گیراوه بەجادووی ژن، بیمژە بەپەنجەمەوه بیمژە، بەبێ ئەو کونجیە ئەو تاوڵە رووناک نابیتەوه.

من نەمدەویست ئەو تاوڵە رووناک بیتەوه، من نەمدەویست ئەو تاوڵە بیتە کۆشک، تەنھا دەمویست ئەو پەنجەبە بژم. پەنجەبە مژی و وامزانی شیلەبەک لەگەڵ دنکە کونجی لە دەمارەکانییە دیتە نیو دەمم، تامیتکی شیرین کە دواي هەموو مژینیک ئەسەری نەدەما و سەد ئەسەری جادووی جێدەھێشت.

ئەو ژنە وا پێمەوه نووسا بوو، یان پێکەونووسا بووین زەن نەدەکرا لێک بیئەوه، من دیتم دنیا دەریابەکە لە ژن و پێم لەبەری دەلەرزئی و دللم لە

ناوی دەرزئی. من دیتم دنیا دەریابەکە لە ژن و پێمدا دەرزئی، دەرزئی و نابری، ھەستم کرد ژنە دەرگایەکی کردەوه، دەرگای ئەو ژوورەمی کە نابیی بکریتەوه.

- ھەموو پالەوانەکانم سی و نوژووریان کردەوه، چلەمیان لێ حەرام بوو، ئەو ژووری چلەمەمە.

حەزم کرد چا و بنوقیتم و نھیتی ژووری چلەم بەتال نەکەمەوه، ئەو گوتی:

- چا و بکەوه، تۆ پالەوانی ژووری چلەمی.

من گوتم:

- ببوورە، چا و ناکەمەوه، من پالەوان نیم، پالەوانەکانی ولانتی ئیمە تاوڵەکان دەسووتین و ژنەکان داہەش دەکەن.

ئەو گوتی:

- چا و بکەوه، تا تامیتک لە بینین و فورسەتیک لە خۆشحالی بەریەوه.

- سەفەری من بێ گەراندەوبە، با لە جادووەکانی تۆدا، لە نیو بەردیتکدا پراکیشم، بییری کەس ناکەم.

ئەو بۆیە کەم جار تووند پێکەنی و ھەستم بەتورتی مەمکەکانی کرد لە نیو مووہکانی سنگمدا. ئەو گوتی:

- ھەمی حەرمازادە... بژە ھەموو لەشم بژە... دوا فورسەتە.

بەترسەوه گوتم:

- بەچیدا دەزانی؟

ئەو گوتی:

- ھیتەکانی دەست، مێژوویەک بەسەر ئەو دەستانەدا دەرزئی؟

بەو دەدا زانییم ئەو ژنە قەرەجە جادوو بازە و بەلام جادووویەک لەنیو ئیسقانەکانی مندا دەژی و لە دەمدا دەتوتیتەوه، بەپێکەنینەوه، پێم گوت:

- من پالەوانی ژووری چلەم نیم، پێگام دە پالەوانی چلەم شەوت

بم.

نډو زیاتر به سهرمدا پړاؤ، لپږه پر و گوښتنه کانی کرده و قسه یه کی کرد، به لّام قسه که ی که و ته نیو ده مم.

به و هیل و ده ستانه ی که ده شی هی خوم نه بن، ورده توژی سهر کتیبه که م لادا، توژیکی ورد وا به خهستی که و تپو سهر به ک وه ک پیو یک رامالی، هیله کانی دهستم له سهر کتیبه که نه خش بیوون، من فی ریبووم، جارتیکی دیکه نډو هیلانه بخوینمه وه، به لّام لام و ابوو خویندنه وه کان گه بشتوونه ناکامیک که نه پنییه که له و دیوانه وه نه ماوه، کتیبه که م ناسییه وه هه مان کتیبه، دهیان جار له بن هه نگلم ناوه و له دوا ی مه لا ریشستووم و بوم بردو ته وه مالی، وه ختیک هاو له کانم به و کتیبه زل و قه لغه بچو که مه وه ده یان دیتیم، موړه یان لی ده کردم و زمانیان لی دهرده پینام، من خوم به وه راده نا که کتیبیکم به دهسته وه یه ژیان و مانی هه موویانی تیدا نووسراوه. من هه رگیز نه موړا جارتیک نډو کتیبه له کیفکه که ی دهر پینم و ته ماشایه کی لاپه ره و ډیر و وشه کانی بکه م و که میک له و بونه سیحرییه ی له نیو به ندی هه لده ستا هه لمرم. من ههستم ده کرد شوین قامکه بچو که کانم له سهر کتیبه که به جیده مینن نډو کاتانه ی قامکه کانم به هی خوم ده زانی.

نیستا هه ر چهند په نجه کانم ده بینم، ده موچاوی پیو یکی ریش سپی و به هه یکه لم دیته به رچاو، نډو پیاه ی له خه ویکی نیو هه وری قه ره جی ته مه ندا په یدا بوو، دوا ی نډو به هه موو توانا و بقرار و حورمه تی خو به وه ژنه ی راکوشیو، وه ک شیر به کلکه ی هه ور یکدا هاتنه خوار، به و ده ستانه ی که بوونه ته قه دهری من، به و دوو دهسته ته لیسمای و بچ و هسفانه ی مه مکی ژنه ده فلیقینیتته وه دواتر وه ک پرته قالییک که تا دوا دلوی پی گوشرابی فرییده دات.

ژنه، سهره رای نډو خه ونه پر ترس و کابووس و نه فسه بره، له دهسته کانی

من نه ترساو به لپږه بی تاریخه کانی خویدا دینان، شوین په نجه کانی من له دوو شوین چوونه نیو میژووی داستانی مروقه وه یه که میان له سهر به رگی کتیبی مه لا و دوو میان له سهر لپوی نډو ژنه قه ره جهی وینه ی منی له سهر تاو له که ی به خه نه کیشا بوو، نډو کاته نه مزانی له و ژنه پیرسم داخو دهسته کانی نیستام هه مان دهسته کانی مندالیمن، تاکه هومیدم نډو بوو له سه فهری بی گه رانه وه ی نډو ژنه دا هاو له ی سه فهری بم، نډو له وه لامدا ده یگوت:

- تو ته نها ده توانی هاو له ی شه ویکم بی، نډو شه وه ی گه رانه وه ی نییه.

من وه کو پشیله به ک یان وه کو نډو گیایه ی پیتی ده لپن چنگه پشیله خوم به سنگی پر و قوتیه وه ده نووساند و ده مگوت:

- نډو شه وه ی دهسته کانی تیدا که شف بوون، با نه به دی بن.

نډو ده یگوت:

- نډو پیاهه ریش سپییه ته نها دهسته کانی جوان بوون.

ههستم کرد بو چرکه یه ک ته میکی سپی تاو له که ی داپوشی و ته میکی هیند خه ست خه ریک بوو تاو له که شه ق کات و سنگمان وه ک سه نگ ویکده که وتن و هار ه یان ده هات، نډو ژنه له نیو نډو ته مه دا ریک ده هاتوو، ههستم ده کرد له نیو دهریای که فدا مه له ده کات، دواتر خاو ده بزه و وه ک مندالییک خوی به سنگمه وه ده نووساند و روومه تی له نیو مووه درپژده کانی سنگمدا ون ده کرد، چاوه کانی ده نووقاند و لپوی به گه ردمه وه دنا، نډو ژنه پر نډو زمون و پر بونه وه ک ته ریک بیت ته نها له توک له نپو دو که لپک که دیار نه بوو له کوپی جهسته مان هه لدهستی ده هاتوو ده چوو، من له و ته بره توو که رامابووم و نډو ده پروانیه نډو خاله ره شه ی گه ردم، له و کاته دا زور به ئاسانی هه لم گرت و له سهر کو شکم دانا، نډو کاته ی هه لم گرتیو یان له باوه شم بوو هه وایه ک له سهرمدا بوو پیتم سهر بوو نوح هه زار سال ژیاوه و چیر زکیکی ناوای نییه، ههستم ده کرد وه ک تیر به نیو ساله کاند روده چین و نډو سالانه شتیکی تیدانییه شایانی نډو بیت بوو ده ستین. من ده لپم

هزار سال و توبلې پینج هزار سال تیپهړی و باوه شیک که چرکه یهک بوو ته و او نه بوو. وهک مندالیک پیتمه وه نووسا و وهک تازه بالقیک ته رقیق بووه. شهرمی لهو له زه ته ده کرد وهک نه ژدیها گه ماروی دابوو، شهرمی لهو تنوکه وردانه ده کرد له کولمی ده تکان و حزکیان ده گپراهه وهک خه نجهر تیژ و وهک زمان شیرین. نهو به منی گوتبوو «من ژنی له زه تم» دهیوبست دهرم کات و سه فهری له زه تی کوتایی نه یات.

ههستم ده کرد له بن پیستم، نزیک له بن مووه کان، لینجاویک شیله یهک ده پرژا، دهرژا و شویتیک نه بوو بکه ویتته سه ری، نهو کاته ی سه ری به سنگم کردبوو، زور نهرم، که ههستم به جولانی لیوه کانی ده کرد له نیو مووه کانی سنگمدا، گوتی:

– نه گهر دلکی وهک دهست هبا دنیا هی خوت بوو.

من گوتم:

– دلتم قهره جیکی تیدایه دنیا دینتی.

نهو گوتی:

– دلی تو له بن پی ژناندا ده سکی.

من گوتم:

– بو خوت بیشکینه! بیشکینه! بیشکینه!

دهمدی شووشه ی دلتم درزی وردی ددها و سه دای نهو درزانه ری به ری ده رویشتن، نهو درزه باریکانه هه موو دلیمان ته نی، ههستم راگرت گوتیم له ته قین و شهقبوونی بیت، چاوه ری بووم سه د لهت بیت و بیرتته وه، نهو تییک و درزانه بوونه به شیک له موولو له و ده ماری خوینم، **ژنان دینه ناوی و پی لیدنه نین.** بهو نینوکه تیژانه یان چیروکه دپراهه کانیان له سه ر دنووسنه وه، له سه ری دنووسنه وه و بو شیان ده گرین منیش وهک دلی منیش نه بی نهو چیروکانه ناخوینمه وه، بهو باوه ری نهی نی خه لکن نابین من ناگاداریان بم، من تا نهو کاته له فه لسه هی نهو جامه نه گه یشتبووم که گوتبووی بابشکیم و زربنگه م لینه یا، نهو ههش خه یالی جامیکی زربنگاوه

بوو، بو شکان نهک جامیکی شكاو.

ههستم کرد دوا ساته کانی نهو قهره جه جادوویهک له نیو ده مار و خانه هره ورده کانی له شم جیدیلتی، جادوویهک له پیستی سووری به خه نه ی بو زایی ده پرژا و گه نجینه تی منی هه وین ده کرد، منیش ده چومه بهر بارانی نهو جادووه، دنیا یه کی پر عه قل و پر مردن منی کوشتبوو، دنیا یه کی پر ثایه ته درتیه کانی مندالیم، نهو پیاهه نیگا وهک مسانه ی ده یانته وانه وه، خانه یه کیان نه هیشتبوو ته تیدا هه ناسه بدهم، کونجکیان نه هیشتبوو ته تیدا بگریم، نهو جادووه منی له گه نجه تی خوم به خه بهر هیناو، پی گوتم:

– هه چرند نه ندامه کانی جهسته ت، هه ری که و هی که سیکن به لام جادوویهک ده توانی خو شبه ختت کا، جادوویهک کوتکاته وه و جادوویهک بترتیه نی.

تارمایی جادووه کانی هاتن و له باوه شیان کردم، من به پروتی که و تبووم و ژنه قهره ج به خوی و جادووه کانی هه وه به سه رمدا هه لکشابوو. ژنه قهره ج له دوا ساته کانی ته مه نیدا، به یه کی له کوره کان گوتبوو.

– من جادووه کانی خوم دایه گه نجیک بی نه وه ی بیناسم و ته نها تو ده توانی به بون بیناسیه وه نهو کوره گه نجه که نیستا کامله خالیکی ره شی وهک نه وه ی تو ی له گه رده.

نهو کوره قهره جه گوتی نه دابوو قسه ی دایکی بهو نیازه ی نهو جادووانه به تال بوونه وه. به لام دهیوبست پیایکی چل سال ببینی، خالیکی ره شی له گه ردن بیت.

من چیدی نه متوانی بیر له و ژنه و هیله کانی دهستم بکه مه وه، نهو خو ل تو زه ی له سه ر کیفی کتیبه که م لاده دا بو هه میشه هیله کانی ده ستیمان هه لگرتبوو، جاریک مه لا و جاریک سوشین و کومه له لایک که خو یان دایه بهر گولله و نهو جار قهره جیک ناهیلن من نهو کتیبه تا وده می و بروم، شار با ویران بی و مزگه و ته کان بته پن، تازه من کتیبیم دوزیوه ته وه

له تمهني همموو حیکایه ته کانی دنیا به بایه ختره، با شاریک بسووتی خو من ده توانم له جییه کی تاریک و نهیته هه ناسه یهک له بونی نهو کتیبیه هه لمژم، دهنگیک رایچله کاندم و دهیگوت:

- فهرش و بهرمالی نهو مزگه وته مه بهن، هه مووی لیتان ده بیته مار و حزیا.

ویستم خیرا بیمه خوار و تاویک نهو کتیبیه جیهیلم و بچم تاوددهمه نهو فهرشه مه لا له شیوهی ماریکدا چوه ناوی، من نهوه دووهم جارده بیبیم مه لا له جویه و عه بای خوئی دپته دهر و جاریک وهک کومه له ئیسکیک و جاریک وهک ماریک، ماریک که هه تا ئیستا ههست به جولانهوه و کرژبونی ده کم له ناو فهرشه که دا، دهکرا ماریش له نیو په نه قه کانی نهو فهرشه بنوی، نهو فهرشه هه هه مان نهو فهرشه بو، شه ویک، که حیکایه تی نهو شهوه ته واو نابی، له گه ل ژنیکی پیست سوور به خه نهی بوزایی له سه ری نووستین و خو مان ته سلیم به په رنگه کانی کرد، شه ویک که له ناو هه موو شه وانی دنیا، له ناو هه موو شه وانی خوا به په رنگیک نه قشکراوه، به په رنگیک رازاوه ته وه ون نابی. پیش نهوهی دهست بو فهرشه که بهرم، کچیکی قهیره ی تووند، که قژی به سترای وهک کلکی ماین به پشتیدا شور کردبووه، تاوی دایه فهرشه که و، گوتی:

- نه زری خو م بو، نهو فهرشه دا بو مزگه تی و ئیستاش ده بیه مه وه.

گوتم:

- له ناو په رنگه کانی دا ده خنکیتی... بیده به من تو نهو فهرشه ناناسی.

نهو گوتی:

- له ژنیکم کرپوه سوور بو وهک ناگر، نهوهی نهو ژنه ی دیبی لهو په نگانه دا ناخنکی.

من گوتم:

- به لام تو نهو په نگانه تدا به مزگه وت.

نهو گوتی:

- دواي نهوه په رنگه کانی خو م دانه خاک

به ده نگیک و جووله و فیشکه ی مار گوتم:

- نهو فهرشه وهک مار وایه نهوهی له گه لی بنوی له شی پر دهکا له ژه هری نهو پیکنی و گوتی:

- وهختیک شاریک له سه ر تیکچونه، باسی ژه هر ده که ی! با ژه هری نهو فهرشه بمکوژی، با په رنگه کانی شیتیم کن.

زور عه یارانه ته ماشای چاوه کانی کردم و رووی وه رگیپرا و گوتی:

- نهوه نده یان نوژی و دوعا له سه ر کردووه په رنگه کانی داپوشیوه.

دپتم هه مان مار، نهو ماره ی له جله کانی مه لا هاته دهر به نیو قشه درپژه که یدا ورده ورده له بن جله کانی هه وه ده کشی، ماریکی کورتی باریک، زهره، له سه ر گوشتی رووتی پشتی ده جولا، ده جولا و کچه وهک هیچ نه بووی، سمته کانی باده دان، بادانیک وهک سه مازانیک شاره زا، من ده مزانی نهوه سه مای مه رگه، لهوه به داخ بووم کچی که باوه شیک خوشه ویستی نه دیوه بمری و ماریک که له جهسته ی مه لایهک هاته دهر بیکوژی، بویه رووم تیکرد و گوتم:

- خو ت مه جولینه، ئیستا رزگارت ده کم.

نهو زور گالته جارانه گوتی:

- بو له جووله ی نیمه ده ترسن!

دهمدی ماره که وهک په گی دارمینو، له بن کراسه نه رم و ته نکه که یه وه ده جولا، جووله ی نهو ماره له هه موو نهو نایه تانه درپژتر بوو که به یانیانی تاریک و ساردی زستان بوئی ده خویندین، نه پرژابوومه سه ر نهوهی نهو هه موو په نگانه بیبیم و له ریشالی فهرشه که وه ده رژان و وهک جوگه له و جواناوی په رنگ به پشت و سه ر سمتی کچه دا ده هاتنه خوار، من ماریکم ده دی له نیو جواناوی په نگدا سه مای ده کرد، ماریکی خه تابار و ریاکار، ماریک جوانیبه کانی بوونی خوئی و نایه ته درپژ و پر حیکمه ته کانی ون کردبوو، ماریک نهوه نده ی ژه هر پیته بو سه مای کچیک راگری، نهو ماره

ته سلیمی له زهتی نه و رهنګانه بېوو، کچه تیپه ریوو رهنګه کانی له گهڼ خوی برد، کچه تیپه ریوو سه مای له گهڼ خوی پیچاوه، ده بېنم ته نها له بن نه و پایه ی مه لا همیشه دهرسه دوور و دريژه کانی پیده گوتم، توتیژی ماریکی زهردی کورت که وتوو، ئیشک و بریقه دار، هه مان بونی نه و گوره ویه بی رهنګانه ی بونی مه لای لیدیت که سهرده مانیکی زوو ده بوو بیانشوم، دواتر هه له شیوه ی له پیگردنیدا له بن داره مه یته پیگورته که فریدر ا بوون. ناکری به دیار ماریکی تویوو، کیفیتکی بوگه نه وه دامینم و واز له کتیبیک بېنم شاریک دیني، گه رامه وه سهر پلیکانه کانی میحرابه که و به غیره تیکی بی نه ندازه وه به ره و تاقی کتیبه که چووم.

گوی ناده مه شوین خه توو هیلی دهستم له سهر کتیبه که، نه و میروولانه ش نابینم که ناوی «سوشین» به سه د جوړ ده لینه وه و چاوه پین پاشایه تی میرووله کان زیندوو بیته وه. نه و گه نجانه ی له په نا دیواره که ده سترپژیان لیکرابوو، خوین و زیندوو یه تیان رژا بووه سهر سواغی قوری دیواره که و لاشه شیان خیزبووه بن دیواره که.

چهند ژنیکی کامل و هژوور که وتن و په لاماری مه یته کانیاندا و وه ک شیت له باوه شیان کردن و مه یته کان به شتویه کی سه یر چاویان موله ق راگرتبوو، و هتده زانی ده سووری یان تیتده پوانن، ژنه کان ترسان و ده ستیان به له خودان کرد و پرومه تی خوین پهش و شین کرده وه و پرچه دريژ و هونراوه کانیان هه لقه ندن و له مه چه کی خوین ئالاندن و هاواریان ده کرد، **من دهمزانی نه و ژنانه له و پرچه دريژ و قورسانه ی خوین بترار بوون که به عومریکی دريژ، هینده ی شهویکی ژنه قهرج بونیان لیه لنه ستاوه.** گریانیکی دريژمان له پيش بوو، نه ده کرا کتیبیک له بیرکه م و بچم ژنیکی به سه رچوو ژیرکه مه وه که ته نها ده زانی بگری.

دوای تاویکی دیکه شار شه هید ده کريت و دلکی تیدا نامیني لیدات، مال و دیوار و مزگه تی رووخوا به بی هه ناسه ی مرؤ بونیکیان لی نایه به فر بیناسیته وه، با شار له گریانی خویدا غه رق بیت و من کتیبیک

له بیر نه که م نهیسیه کانی هه موو تیدان، توی سهر به رگه که یم ته کاند و، په رؤ سه وزه که ی لیپیچرابوو هه نه ویه مابوو، ته نها من دهمزانی رهنګی نه و کیفه سه وزه، ده نا خوځ و هه وا سربسوویانه وه، نه مده ویست بیر له وه بکه مه وه که چوون با رهنګه کان ده سرتته وه، له کوتیان ده شاریته وه، **«با ی بی رهنګ و بی چاو و بی بون»** «با» ی بی هه ناسه و ته زوو و عه شق، شار وه ک ژنیکی سک پر هاواری ده کرد و ده گریا، شار شاننه کانی ده ته پین و تویان لیه لده ستا، مورانه ی به لایه ک هه ناوی ده خوارد، نه وه تا بوخچه کانی خوی ده پیچیتته وه و ئاسن و ته خته و فهرش له گهڼ خوی ده با، شار ساله کان و هه ناسه و شه وه کانی نیو کولان و جاده کانی بو ناچیت و به رهنګی زهرده وه به جیبیان ده هیلی، کتیبیک که ژیانی شار ده کريتته وه له بیر ده کات یان فری ده دات، من ده بی نه و کتیبه به رم و نه و فهرشه ی ژنه لولوی دا، ده ست خه م. تاکه فهرشیکه ئاو له ناویدا شه پوځ ده دات، تاکه فهرشیکه له تاو لیک به جیماوه دنیا له ویدا وه گاگولکه که وتوو.

سى و نۆ ژوورى دنيا يان ژوورى چلەم

بەشېك لە ژوورەكانى دنيا

ئو پوژوئی دنیا سهری لهو تاو له هینا ده ری، من جاری له سهر ئو فهرشه خهوتبووم، جاری به نیتو تاکه په نگیکیدا ده خو لومه وه، تازه بیابانه کانم بریبوو، تازه کللیک نه خشی خوی له سهر بهر ده ستم کردبووه، ده موبست **دهرگای چله هم ژوور بکه موه**، هه موو ژووره کانم کردبووه، هه موو ژووره کان تاو الا بوون پیاو دهیتوانی تییاندا بگه ووزی، ژووری یه که م سهر ریتر له خواردن و نان، ژووری دووم شیر و هه نگوینه، ژووری سییه م شه راب و خواردنه وه، ژووری چوارم زتی و یاقوته، ئو هه موو ژوورانه و ئو هه موو له زته، له زته تی ژن و باو هه ش، له زته تی نیو نوین و راکوشین، من ده مزانی ئو ژوورانه ژووری من نین، ده شی تا قورگ، پیاو، لهو ژوورانه دا غه رق بیت، با ئه وانه ژووری ئو پیاوانه بن به زه بری شیر دهرگای دنیایان کردبوته وه، با ژووری ئو پیاوانه بن ژه هریان له چاودایه و جادوویان فریادو ته سهر دیواره کانی دنیا، با ژووری ئو پیاوانه بن مستی پر تاگریان به چاوی دنیا دا کردووه، من ده زانم ئه وانه ژووری من نین، **ئو سی و نو ژووره به جیده هیلتم و سی و نو له زته له بن پی ده نیتم**، سی و نو دهرگا به کراوه یی به جیده هیلتم و به هه یکه لیک و دلکی پر تامه زروئی غه ربیه وه، له بهر دهرگای ژووری چله هم ده وه ستم، ده وه ستم و دلتم بی دنگ و چاو تا ساو، ئو دهرگایه سبجری په نجه می بردووه، ئو دهرگایه جه سته ی تالان کردووم و ئو دهرگایه په نگی چاومی گرتووه، بوم پیده که نی، به سنگینی به ردیکه وه بوم پیده که نی، دهرگایه ک پر په نگی و پر سبجری، سبجری بوم مندالیک و سبجری بوم جادوویازیک، سبجری بوم زانایه ک و سبجری بوم گه مژه یه ک، ترس بوم بی دلکی و بی هومیدیک، **چ سبجریکی پر میهره** بوم، من ته نها وینه ی گولنه کانی فهرشه که م له سهر ئو دهرگایه ناسییه وه، من ریتریک خوم ته سلیمی ئو گولانه کردبوو، من ریتریک له نیتو په نگی پر عه شق و پر خه وه کانی ئو گولانه نووستم، دلکی گه نج و براوه و هه لبریز دراوم پیشکه ش ئو په نگیانه کرد، له شه ویکدا پیاوه به هه یه ته کان هه سوودیان پی ده بردم، به سهر بوسه کانیاندا تیپه ریم، تیپه ریم و ته سلیم

ئو په نگیانه بووم، ئو په نگیانه، گولی ئو دهرگایه به نه وازشه وه ته ماشایان کردم، من قسه ی ئو جادوویازم بیرکه و ته وه که وتی:

- ئوه کللیه کان، کللیی هه موو ژووره کان ته نها و ته نها ژووری چله هم مه که وه.

به لام دهرگای ژووری چله م وه ک کانییه ک له یاقوت و میترگیک له زموود بانگی کردم، من به لنینم دابوو نه ی که موه پشتم تیگرد و هه ستیک داگیری کردم، رووم لی وهرگیتر و بایه ک هه لیکرد و بایه ک دلمی دهره پتا و وه ک گاشه به ردیک، وه ک تزیتیک به دهرگای چله می دادا، **دلتم بی نه وه ی لیک بیته وه له سهر دهرگای چله م ژوور لیتی ددها**، لافاو لیک چاوه کانی لولدا و به دهرگایه یه وه نووساند، من تازه بی دل و بی چاو وه عد و په یان بوم کوئی به رم، من تازه بی هه ست و سوز و عه تف عه قل بوم کوئی به رم، به لنین چوم تاوا ده پاریزی، ئو دهرگا پر سبجری له بهر چاوم و روون بووه، ئو دیویم ددهی.

ته ریتریک له سهر چله داریک چاوه ری بوو، ته ریتریک له چاوه روانیدا، من چومه ژووره وه تهیره که منی نه دی، تهیره که له ناویکی ده روانی، من، ناکری لهو ژووردها بپرسم، رووکاری ناوکه ورده شه پوئی لی به جیمابوو، وه ک نه وه ی یه کییک تازه بن ناوی لیدابن، ئو تهیره بی نه وه ی چاو بتروکینی له شوینی شه پوله کانی ده روانی، چاوه ری بوو یه کی سهر بنیته وه دهر، ئو **تهیره زرده خیرا پیر ده بوو**، داره که ی بن پیتی نه ستورتر ده بوو، ده بینم داره که وشک ده بیت و تهیره که پیر، پیری ئو تهیره له سهر ناوکه مه له ی ده کرد، سه ده فی دندوکی توخی هه لدها، په نگی چاوه کانی ده گوران، پیستی پیتی نه ستور ده بوو و قلشی ددها، نه مده ویرا له ناوکه نزیک بسمه وه، نه مده ویرا رووی خوم له حه وزه که دا ته ماشا که م، بزانه زمه نه ی نیتو ژووری چله م چوم پیرم ده کات، **من له زمه نه ی پر ریا هه لاتوم**، من له پیری و که سیفی هه لدم، به لام ئیره ئو ژوورده یه که زمه نه ی خوی هه یه، به لام ئیره ئو ژوورده یه که مرؤ خاوه نی ته مه نه ی خوی نییه، له بیرتان

بئی تیره ژووری چلهمه، چلهم ژووری نیو هه موو حیکایه ته کان، چلهم ژووری نیو ناگر و چلهم ژووری ته من، له وه تهی من ته ماشای نهو تیره ده کم که چرکه ساتیکه نهو تیره هیندهی سهد سال پیر بووه، پیتلوی داچوران و په پری وه ریون و قجی بوونه بزمار، ههستم کرد چاوه کانی بو ناتروکین و پیتلوی رهق بوون، دلّم لیک هه لده بی و دهست لیک بهرده دا، دنیا ورده ورده رهنگی ده چیته وه، من ده زمانی چلهم سیحره، پیش نه وهی لهو سیحره بگم، له دوا هه ناسه کانی پیری بگم، دیتم شه پوله رهنگ سهر ناو ده کون، له بنی حه وزه که وه رهنگ، رهنگ هه لده قولتی، له رووکاری ناو که به سهدان رهنگ ده دره وشاوه، تهیره که چاوی گه شایه وه په رهنگی پر رهنگ بوونه وه، زهرداری لالیوی گهش بووه و، دندوکی سهد فی ساف و پیستی قاچی په مهبی و گهر دنی خال خال، داره که بی پیتی که سک و، رهنگ و جوانی و گه نجییه که له نیو هه موو گه لا و بهرد و ناو و داره کان ته قیه وه.

من چاوه کانی خوم نه ددی، بهلام پیستم پر رهنهق و نینوکم پر شوق و دهماغم پر فرین و دلّم پر عشق ببوو، نهک ژووری چلهم... نهو کائینهی له بنی حه وزه که ده هاته در، نهو کائینهی کاروانی رهنگی له پیش ده رۆی... نهک ژووری چلهم... منی کردبۆ دنیا په ک سهدان دنیا م ناوهدان ده کرده وه، ژیان له بنی پیم چورا و، گهر دون کرنوشی بۆ ده بردم، نهوهم له بیر چوو بووه زه مهنی چلهم ژوور زه مهنی پیروون بی، تهیره که ببوه توپه له تیشکیک، چلهم ژوور ژووری ته واهو نه بونی زه مهنه، دیتم تهیره که ملی به سهر ناو که دا شوپ ده کاته وه، تا دئی ملی دریتز ده بییت و دندوکی باریک، داره کان سهر بۆ حه وزه که ده چه میتنه وه، من له دیو گه لا چره کانه وه نیگام ده رژیته سهر حه وزه که، توپی سهر تی ناوی حه وزه که ده بیته موزیک هیند توغ خه نجر نه بیی، بۆ چرکه یه ک خوریک له نیویدا ده ته قیتته وه و رووناکیه که که چاو له بهری هه لئا یه له سهری هه لده ستی و په رش و بلاو ده بی، چ ده بینم؟ چ له بن ناو که دیتته سهری، تا ئیستا بیرم له وه نه کرد بووه

ژووری چلهم دهنگی تیدا نییه، با بی دهنگ و داره کان بی دهنگ دهقه لشین و تهیره که بی دهنگ پیر ده بی و دلّم بی دهنگ خوینی لی ده چورا، هه ناسه م بی دهنگ تیده په پری، له گه ل دهنگی ناو که، ههوا به خه بهر هات و تهیره که خویندی و گه لا له ریبه وه، شلپه ی ناو چووه نیو مۆخی جلهم ژوور و زمانی پزا، ژنیک تا نیوه له نیوه راستی حه وزه که سهری وه درنا و دنیا له وه پری گه شاویدا مهبی.

تهیره له وه ختی خویندن و با له وه ختی گهشت و چاوم له بریسکانه وه دا مهبین، بۆ یه که مجار مهبینی ژیانم دی له وه پری مه ستیدا، نازانم نهو مهبینه چه ند سالی خایاند.

له گه ل جو له ی ژنه ژیان جاریک دی که نازاد بووه، من ژنم له پشته وه ددی، پرچی ته ری وهک ههنگوین به سهر پشتی وهک شووشه پیدا رژابوو، ههستم ده کرد پرچی بی وهستان ده رژی، وهک راوی ههنگوین له سهرخو و یهک نهوا ده رژی، ههستم کرد چیدی سنگم بهرگه ی ته په و گرم و هوپری دلّم ناگری و دلّم چۆته بن داریک وهک داری وهنه وشه له وی به که یفی خوی لیته دا، دلّم له بن داری وهنه وشه لی ددات و هه ناسه یه که بی نه رک به گه رومدا ده را، ژنه ی نیو حه وزه که وهک نه وهی تازه مهبی، وهک نه وهی تازه رهونه قه کانی تیکه ل بن، داره کان دهست له سهر سنگ راده وه ستن و گه لایان پر ده بی له تیشک و قه دیان له شیلو، ناتوانم بجوولیم و روو له روو خساری بگم، تیشکیک که کهس نازانی له کوپوه دئی له سهر پیستی پشتی ده رهوشیتته وه، نهو تیشک و رهنگانه چاوم ده گرن و ههست ده کم چاوه کانم وهک دوو که لا به سهر پشتیدا گلور ده بنه وه، گلور ده بنه وه و پیش نه وهی بگه نه سهر ناو که، که چه ناو ده داته وه و روویه که وهک نه وهی لهو دو کۆلکه زپینه وه وستای، وهک نه وهی ناو ده وهی دای، ده دره وشیتته وه، ههستم کرد لهو ژووری چلهمه ده بی چل روو و چل چاو و چل دل و چل هه ناسه ت هه بی، ناگری به دوو چاوه وه لهو ژنه پروانی، ناگری به هه ناسه یه که وه روو لهو ناگره که ی، ده زانم پیستم ده کشی و بینیم فراوان

دهبې، دهزانم هه موو له شم ده گورې دهنگيک پيم دهلی:

- تهماشا چاوی که، برۆ خوت له ناوکه هه لکيشه.

به لآم بينی نهو، دیوار نیبه بیبری، تهماشا کردن و هیزی چاوه کانی شتیک نیبه به نیویدا برۆی، ههستم کرد برسیمه کوخیک خوی هینا بو پیش، لیم کردهوه له زارم نا، هینده به نه زاکهت توایه وه، چاومی هیند روون کردهوه، ناروزوم بوو، بهو چاوانه وه، بهو روانه وه ده توانم تهماشا کهم و په ونه ق و تیشکی رووی بپریم و خوی بینم، ههستم کرد نهک چل چاو، چوار سه د چاوت دهوی لهو دیو تیشک و درهوشانه وه و تهماشای رووی کهی و له چاوی پروانی، شانازیم به وه وه ده کرد چاوم له سهر کولمی هه لده خلیسکی و هه ناسه شم هه ر نه وه ستاوه، تهیره که به ده نگیکی پر میهره بانی و چاویکی پر ریاهه پیتی گوتم:

- نهی نادهمی نه سل... تهماشای نهو په یکه ره خه لوزانهی دهورت که

چون له روانیندا سووتاون.

نه ده کرا رووم و هر گپم، چاویک که لهو دیو په رده کانی رووناکیسه وه گیرابوو بیسووتیم، با به په یکه ریکی خه لوز، نه وه ش خو شتره له په یکه ریکی گوشت له دهره وی ژووری چلهم، چاوه پیتی نیگایه ک بووم و گر بگرم، گر بگرم و له نیو عه شقیکدا بسووتیم، جگه له له زه تی سووتان چیدی نه داوم، دللم له بن دار و نه وه شه که بی په روا لیتی ده دا، به زه یم بهو دلله دا هاته وه که تاویکی دیکه بو جه سته یه ک لیتی ده دا به نیگای ژنی نیو حه وزه که گر ده گری و ده بیته په ژوو.

ژنه چاوه کانی کرده وه و په رده ی تیشکه کان تیپه رین و په ونه قیک له گولی نهو فرشه ی ته سلیمی ببووم، په نگیک له گولی سهر دهر گای چلهم، پیشوازی نیگاکامیان کرد و به نه پیتی زه رده یان هاتی، بوئی ژنه قهره ج ژووری چلهمی پر کرد و دللم له بن دار و نه وه شه که پژی، له یه که م هه نگاومدا، له ژووری چلهم، به سهر چل خه نجه ردا تیپه ریم، چل خه نجه ری

له موو باریکتر، چل خه نجه ر به چل فیل و داو نرابوونه وه، من به سهر هه ر چلیاندا تیپه ریم و ته لیسمی چل خه نجه رم شکاند و غه زه بی دیوه کان و غیره ی کانی بوگن و نیسی بیابانی درکاویم تونده وه و هاتم و میزگه کانی ژووری چلهم پیشوازی بیان کردم، بارانی شیریه به سهرمدا باری و هه وای به هه شتی پیستی نو تکرده وه، ده بینم ژنه ی نیو حه وزه که، له گه ل ناو و با و نیگای تهیره که و گه لای داره کان بو لام ده سوپین، من زانیم تیپه ری و نیدی نه گه ر نه به پوشوو ناگر نه گرم ده شی دللم وهک به ردیک بو هه تا هه تایه له بن نهو دار و نه وشه یه بسره وی، من ده موست پیش نه وه ی بیمه به رد نه پیتیبه کانی نهو ژووره به رمه وه، پیش نه وه ی بیمه به رد سیحری نهو ژوور هه لگرم، به تاکه دلکی دوور و دووچاوی پر په ونه قم و هه ناسه یه کی چاوه پروانی رامام و ویستم بزائم پیش نه وه ی بیمه به رد چون رووی نهو ژنه ده بینم، پیش نه وه ی بیته سهر ناوکه که دنیای مۆر کرد و دواتر رۆژتیکی له بن هه ر دلۆیه ناویک و هه ر گه لایه ک داگیرساند.

من ده مگوت «نیگایه کی نهو ژنه نه وه دیتی نهک من دنیای بو بیته به رد».

روویم ده دی بو لام ده سوورا، به رچاوم روون ده بووه، من هه ر له وه وه زانیم نهو ژنه، ژنیس پیش نه وه ی توپه یی خوی به سهر دنیادا برپیتی ژبان به ریا ده کات، نیگایه کی هیند ناشنا، لیتویکی هیند دوست به رووم، تهماشای کردم و تهماشا کردنی رژیبه سهر ناوکه و هه وای داگرت، تهماشا کردنی رژیبه نیو دارستانه که و تهیره کانی مهست کردن، تهماشا کردنیک به سهر منی به ردا رژا و به ژیان ناشنا کرده وه، تهیره که پیکه نی و به وه دلخوش بوو که ده شی جاریکی دیکه نه چپته وه نیو ناو و نه ویش له چاوه روانیدا پیر نه بیت، داره که گه شایه وه و بهو نیازه ی هه ر ته ر ده بی و بوئ شیتی لئ دیت، با له نگی بهو هیوایه ی پیوست نیسه له سهر ناوی حه وزه که له چاوه روانیدا به یه، نیگایه ک بی نه وه ی بچولتی، لیتویک بی نه وه ی لیک کرپته وه، پیتی گوتم... ترسام نهو پتی گوتم به ده نکه دنیا تییدا به یه کجاری

بتاسی و ژبان شفق بهرئ و تاسمان درزی تیبی به لآم بئ ئوهی لیوه کانی بکریتنه وه گوتی:

- وهره باوهشم وهک شا هوکم بکا.

من نه متوانی وه لآمی بدهمه وه، ئه و گوتی:

- میترگه کانی ته من تیر ناوکا.

من لیوم نه جوولآو، ئه و گوتی:

- بمکوشه به خۆته وه... با سحری دنیا له دهمه وه بچیتته دهرئ.

با یهک جله کانی له بهرده کاندم و گیایهک پییه کانی راکیشام، په نجه کانی، ئه و په نجانه ی بهرنگی ئه و ته مه ی له شیر نالآبئ بؤ درتیزکردم و په نجه کانیم ماچ کرد و دواتر مژمین، چوومه باوه شییه وه، هه ستم کرد له دهمی ئه وه وه هه ناسه ددهم، هه ناسه ددهم و سنگی له بن سنگم ده جوولئ و وهک چاوی دنیا خه ربکه تازه ده پشکوئن، پیش ئه وه ی له سحر و له زه تی ئه و کائینه تیبگه م، پییه کانم که تا ئه و کاته له سه ر ناوه که بوون رۆدده چن و له باوه شیدا ورده بؤ بنی ئه و هه وزه شوږر ده بنه وه، که ئه وه ی تیبیدا یه هه ر شتیک بیت ئا و نبیه، ئه و ده مه ی تووند ده مکوشی و سنگی له مووه کانی سنگمدا ون ببوون، بئ ئه وه ی لیوی بجوولئینی پیی گوتم:

- ئه وه ئه و گه شته یه که گه رانه وه ی نییه.

ئه و جاره نه مده دی تهیره که چۆن له چاوه روانیدا پیر ده بیت، دنیا پیرییه کی به سه ردا ده کشئ که هه رگیز نه یدیوه، چیدی نابینی نه سیمی بایه کی گه نج به نه و از شه وه سلاوت لی بکات و نه غمه ی کچیکی بؤ هیئابی، بایه کان به تووندو تیزی ته مه نه وه، به ره قی پیرتکه وه خۆ به لا چاوت داده ده نوو، باران ده فریتن و زرم خۆ به دیواری دلدا ده کیشن، تازه ته مه نی گه نجی گه لا به سه رچوو، داره پیره کان له بهر حیکایه ته پر خوینه کان عه شقیک نابین ناوی دلداره که ی له سه ر قه دیان هه لکه نی، تازه به سه رچوو ژنه نۆبه ره کانی ولاتی ئیمه گه نجیه تی خویان ون کرد و ناسکی و

له زه تی ئافره تیان تیدا پیر بوو. هه موو گه نجی و جوانی دنیا له ده می ئه و ژنه وه رژایه بن لیوه کانم و له ئاودا توایه وه.

7

پیاوه پتی مسه کان

ٺه و پياوه ي پٽي گوتم بلٽيم گووم خوارد له گووي سه گ

من لهو گهشته نه گه رانامه وه و یادگار و دنیای ئه و گه شتم بۆ نه گه یشته وه
 ئه و دیوی تاوئی ژنه قهره ج، وه ختیکی دنیا سه ری له و تاو له دهره ینا و
 منی له و رهنگانه دهرکیشا، دهکرا من کتیبه که تاوده می و پرۆم و شار بۆ
 ویران بوون جیهیلم، ئه و کچه قهره ی فهرشه که ی برد، ئه و قهره یه ی که
 تازه رهنگه کانی فریای ناکه ون، ئه و فهرشه ش شتیکی نییه له من ون بی،
 گو له کانی بانگم ده که ن و ناوی ناو رهنگه کانی بۆم ده بریسکینه وه.

شار بۆته توپیک له نیو هه و دا له ههر ساتیکدا بلتی بهر شاخیک
 ده که وئ و ده ته قیتته وه، ئه و کتیبه له و توپه دینمه ده ری و با نه بیته توژ،
 ئه و دوکان و ئاپارتمان و مهیدان و بازار و گه راجانه ی خه لکی کوژدبووه و
 کردبوونیه شاری ئه وه به سه ریبه کدا دهرمیتن و خه لکه که ش بلاوده بن و
 جیگایه ک نامیتنی کو یانکاته وه، هیتیکی له ویرانکه ر تونتر، هیتیکی
 نه ناسراو نادیار قامچی له ملی خه لکه که دده و راپینچی ده کردن و شار و
 ناو و نازناوی لیده ستاننده وه، ئه و رۆژه ی دنیا سه ری له تاوئی ژنه قهره ج
 دهره ینا و من له نیو رهنگی گو له کانی مه ست ببوم، به نیو رهنگی گو لیکندا
 چوو بوومه نیو ژووری چله م، ئه و رۆژه دنیا به خزی و سه ریکی پر عقل و
لاقی پته و هیکه لی به هیه ته ی هاته نیو شار و جاری ئه ویدا که ئیره
ناوه ندی دنیا یه و ده بی هه موو بیینه وه ئیره و ناوی منی وه که ئه و
 سه سه ریانه برد که گواره ی داکیان ده دزن و ده بده ن به سوژانییه ک
 ماچیکیان داتی یان لا رانیکیان پیشاندات، من ئه و رۆژه زانیم دنیا
 چهند بی وه فایه، چونکه پیش ئه وه ی سه ر له و تاو له بی نیسته ده ری،
 دهسته کانی کوشیم و گو تی:

- سوپاس کوپی گهنج به و هه ناسه گهرماندی تو نه با، هه رگیز خه به رم
 نه ده بووه.

من گوتم:

- ده زانم له و دیو تاو له که روویه کت نییه له که لی بدویم، به لام ئه وانه
 هه ناسه ی من نه بوون خه بهریان کردیه وه، هه ناسه ی خه نه بوون.

ئه و گو تی:

- پیش ئه وه ی تو بیی هه ناسه ی خه نه لی ره هه بووه.

من گوتم:

- به لام تو لووتت نه کردبووه.

دهسته کانی به نه وازشه وه کوشیم، دهستی دنیا هه رچه ند ده زانی پر فیتله
 به لام سیحریکه گران ده ست به رداری ده بیته، بۆم پیکه نی و گو تی:

- هه ر کاتیک هاتیه ته وه وه ک په یامه یتن و سه رکرده پیشوازیت ده که م.

من ده موسته پروات و ته نه با، له ده ره وه ی دنیا له تاو لیکندا ته نه با
 به م. ده موسته پروات ژووری چله م بکه مه وه، دنیا ویسته بووی به وه فابن،
 هه وای ئه و دیو تاو له که فکر و بییری گوژی بوو، هاته نیو شار و شار چۆکی
 له به رده م دادا و لیبی پرسی بوو:

- ئه و هه تیوه ت نه هیتا یه وه.

ئه ویش گو تی بووی:

- باسی ئه و خیا نه تکاره مه که.

شار له دوا رسته ی وه فایدا پرسی بووی.

- ئه دی به بی ئه و شار چۆن ناوه دان ده که یه وه؟

له نیگایه کی به سووک زانینه وه ته ماشا شار ده کات و ده لی:

- ئه و ژنه قهره جیکی بی له نامووسی شاریک باشته ر.

شار ئه و رۆژه ی بی رکه و تبه و ه که تیبیدا چومه نیو تاو له که و شارم
 به جیهیشت، ئه و به حیکمه ی ئه فلان تون و ته مه نی نوحه وه بۆ ژنه گریا،
 نه بویسته بوو دنیا شه رمه زار کات بۆیه پیتی ده لی:

- من پیر بووم و وه ره به که یفی خۆت له شارد ا بگه وه ره.

دنیا مندال بوو، ده نا به ره دهستی شاری ده خوینده وه ده یزانی ئیره چه قی
 دنیا نییه و ده بی ویران بی، به ره دهستی که س هینده ی به ره دهستی شاری
 ئیمه بی نه یینی نییه.

شاری ئیمه وهک ناو سادهیه، پیاوهکانی دهنریتن و ژنهکانی همیشه دهگرین و کچهکانی تا پیمان بکری له نائومیديان دهترقیینهوه، بهلام کوره گیلهکانی نهو سادهیه نابین و وهک شیت بهنیو کولان و جادهکانیدا دهگهړین تا پووزی کچیتک یان نیگایهکی که چ بیین. دنیا نهگه له هیلهکانی دهستیسی نهگهیبسا دهبوو له خوئی نهو شارهی روانیبا و بیزانیبا گلی نهو شاره یهکدی ناگری و میژووویهکی بو دروست ناگری بنوسریتتهوه.

من پیش نهوهی دنیا بیینم شهرم لی دهکرد و لپی دهترسام، دهمزانی چاوهکانی هینده بهپیچ و فراوانن، دلی هیند پر کهلهکه، بهبی قسه و دهنگ همموو نهپینیسهکانم کهشف دهکات و وهک تماشای شووشه لامپایهکی تهنک کات کهشفم دهکات و هیچم نامیتی نه بهدنیا و نه بهژنه قهرهچی بلیم، نهو رژههش که سی و نوژووری پر لهزهدت و خوشم دایه، ژووری چلمم بو خوم هلبژارد چاوی له چاوهکانم بری و گوتی:

- بو وازت له سی و نوژوور هینا بو من؟

- بو نهوهی بهنازادی له ژووری چلمدا بیمه بهرد.

دنیا دهستی بو لاملی برد و بهنیگایهکی سهرسهری و چهقوکیشانهوه بو روانیم و گوتی:

- تهمهن ریگای دابام، یا نهگه بمتوانیبا لهو تاولهدا چهقو هلتشم، سی و نو جار و بهسی و نو چهقوی جیاواز و لهبهردم ههر سی و نوژووردا سی و نو جار سهرم دهبری.

من بی نهوهی تماشای کهم گوتم:

- سوپاس بو تو و بو تهمهن، سوپاس بو و تاولهی توی زول ناتوانی چهقوی تیدا هلتکیشی.

سی و نوژوورم دا بهدنیا و بهرهو چلم تپهیریم، من ههرگیز نهمويستوه بو سی و نوژووره، بو سی و نو درو و پیا و لهزهته بگهړیمهوه، دنیا سی و نو دهستی هیه و دهتوانی چارهنوستان تاسی و نو جار بگورئ،

دنیا سی و نوژووری پییه بهبی نهوهی نهپینیان تیدابی، سی و نوژووری ناوالا، جوانترین ژووری دنیا ژووری فاحیسهیه، قوشمهترین ژووری دنیا ژووری شهرابه، پر حیکمهترین ژووری دنیا ژووری عدل و زانسته، تووتیهکانی نهو ژووره بی جیاوازی دهرسهکانیان بهپیاوه خویندهوار و دنیا دیدهکان دهلین.

لهوهتهی دنیا هیه نهو تووتیان نهو دهرسانه دهلینهوه و پیاوه بههوشهکان نهزهریان دهکن، کهچی شارهکان ههر دهتهپن و ریگاکان ههر کویردهبنهوه و خوین ههر دهپژئی و ژن ههر تالان دهکری، دنیا بهخو و ژووریکي پر له شهرابهوه بهنیو شار دادی و پی له سنگ و تهویلی شار دهنی و ناز و منهتبان بهسهردا دهکات و شووشه شهربابی مل باریک و رهنگاوپرهنک ههلدهپژئی و هاور دهکات.

- دهورن بخونهوه، هیندم عدل دانی گیز بوون، میتشکتان ساف کن.

نهو شووشه رهنگاوپرهنگانه بهجوړیک کهوتنه دست میترمندال و گنج و پیاوی مهعقولهوه ئیدی نهدهکرا بوژووری عهقلیان بهپینیوه، پیاوه بهدهماغهکان هیندیان لهو شووشه رهنگیانه بهتال کرد، سهریان سووک بو، دهستیان کرد بهگیړانهوهی حیکایهته بی سهروبن و بی حیکمهتهکانیان، نهو شهرابه لهگهله همموو خراپهکانیشی، دهرگای ژووری نهپینییهکانی تهمهنیانی دهکردهوه و کللیتک پیویست نهبوو بو کردنهویان، واکرابوونهوه شهراب و حیکایهته کونهکانی تهمهنیان وهک یهک و لهیهک دم لیدهپژا، شهربیان تیکهله گورانی و نازی کچهکانیان کرد و لهنیو تاق و شووشه بهندی ماللهکانیان دانا.

دنیا لهو سی و نوژوورهی هلبیژاردبوو، ژووری شهربابی له هممووان زیاتر خوشهدهویست، دنیا ژوورهکانی خوئی یهکه یهکه ههلدهرشته نیو شار و خهلکی پی سهرسام دهکردن، ژوورهکانی دنیا زور بوون و فیل و داوی یهک ژووری بهس بوو نهوهی شار ناوهدان کاتهوه و مهربومهکان رازی کات.

بهلام نهو هتا ئیستا دهبی دنیا بارکات و ژوورهکانی خوی بیچیتهوه، شار ویران دهبی و تهیرهکانی نیو دهونهکان دهبی برۆن و پووش و پهلاشی بن سنگی مریشکی کورک و مه مکدان و ستیانی سهر ته ناف و رستهی ماللهکان دهبی بههواداچی. تهیرهکان فیتری کۆچن و بالهکانی خویان دهدهنه دم با، باران ههر لیتره دهباری و با بهسهر شاری ویراندا هه لدهکات و دنیا ژوورهکانی خوی هه لدهگری.

من دهبی نهو کتیبه بهرم و نهیننی نهو کتیبه نابی بیته تۆز، نهیننی نهو کتیبه بهمن ناگتیردربتهوه، نهو کتیبه تاقانهیه و ههوتینی شار و دنیا، یی نهو کتیبه ئیشی شار پیکهوه نانوسیی و دنیا ژوورهکانی بو پیک ناخربتهوه، پروانیمه کتیبه که و چاوهکانم رهونهقی مندالیان تیگه رایهوه، ههستم کرد قامکه باریک و رهق و چهرمنهکانی مهلا دهپانهوی به لهباری و یی دهنگ بهرگه کهی هه لدهنهوه و بو چرکه یهک دههستیی و گویم لیبه دهلی:

- تو دوا قوتابیمی، پهروی نهو کتیبه به که سیک هه لنادربتهوه مردنی سیتههم نهیننی، تۆش دهبی مردنی سیتههم بیینی. بو خۆت کفم که.

من دهبی برۆم پیش نهو دی شار وهک هیلکه یهک به دیوار دادری، دهبی لیتره نه میتیم و نهو کتیبه ش له گه ل خۆم بهرم، نهو مردنی سیتههمی مهلا پییهکانی گرم و په نجهکانی قوفل داوم، من له مردنی یه که می تۆقیم و هه ناسهم گیرا، نهو دهمه ی گۆرهویهکانی له شیتوهی پییه باریک و درتیهکانی که شیتوهی گرپی په نجه گه وره ی له سهر هه لتوقی بو له په نا تاته شۆره نیو پییه که کهوتیون.

سهرم سورپا و هه موو نهو پیاهه عفريت و دهم و چاو مسانهی له خهوی قول به خه بهریان دینام و پییه وهک ئاسنهکانیان له پییه ناسک و یی خوتین و وهک کاغهزهکانی من دهن، دین و ئیشیان له نیو به ندم هه لدهستاند، نهو پیاهه بی هه ناسه و دهست کوتکانه ی، رایانده کوشیم و قژیان راده کیشام

وهختییک من ئایه ته دوور و درتیهکانی پشت مهلام ده کوتهوه، پییانده گوتم:

- بگری، بگری با فرمیسه که کانت بۆت بیارتنهوه.

منیش لچم شۆر و خوار ده بوو، فرمیسه که کان هه لدهرژان، لهو به یانیه ساردانه وهک پشکو ده که وتنه سهر روومه تم و دواتر ده خزینه سهر دهسته کانم که له سهر ناو کم توند گرتیون. به تیکه ل و پیکه لی ده مگوت:

- خوا...یه... داک و باجم بو بیارتیزی...

دواتر ده مگوت:

- خوابه... باجم پشتی چاک بیتهوه...

- خوابه... برا بچوو که کهم گه وره که ی.

- خوابه... ده رچم...

دواتر ده مگوت:

- خوابه لیم خوش بی.

من نه مده زانی نهو شتانه چین کردو من که دهشی خوا لیم خوش بی له سه ریان، هه رگیز به دایکم نه گوتیو درۆده که ی، ته ماشای مالی جیرانه که مانم نه کردووه، ده رسه کانیشم هه موو نووسیو نه وه، یه کئی لهو ده موچاوه مسانه که له من حالی ببوو، گوتی:

- که ره، نهو گونا هانه ی که جاری نه تکر دوون.

من زۆر به کول گریام و گوتم:

- هه رگیز نایانکه م.

یه کیتیکی دیکه یان گوتی:

- هه مووتان ده یکه ن

گوتم:

- بایزانم نهو گونا هانه چین.

گوتی:

- فیل و تهله که له خوا.
- گوتم: نایکه م.
- گوتمی: دزی.
- گوتم: نایکه م.
- گوتمی: مالی هه تیو خواردن.
- گوتم: نایکه م.
- گوتمی:
- ته ماشا کړدنی ئافره تی نامه حهره م.
- گوتم: نایکه م... گوتمی... گوتم...
- گوتم:
- **خوايه له مهلا و پياوه گه وره کان و زانا مه عقوله کان خوشبه.**
- ئەوان پيتم پيکه نين و من گوتم:
- **خوايه لهو گونا هانهم خوشبه که دهستی موبارهکت له نيو چاوات نووسراوم.**
- یه کئی له پیاوه پئ مسه کان لیم هاته پیش و ههردوو پتی خسته سهه
- پيتم و چاوه بئ جووله و بئ په ونهق و قوله کانی له چاوم بری و گوتمی:
- بلئی گووم خوارد.
- گوتم:
- گووم خوارد.
- گوتمی:
- بلئی له گووی سهگ
- گوتم:
- له گووی سهگ
- گوتمی:
- بگریه... بگریه سهگیکي وه کو تو بچووک نازانی به زمانی بپارپته وه
- با فرمیسه که کانت بوټ بپارپته وه.

لهو به یانیه سارد و پر ته مومژ و غه مباردا ته نها فرمیسه که کانم گهرم بوون، ته نها ئه وانیش بوونه هاوړی و هاوده می سه رده میکی درپژم وه ختییک مه لا سه لامی ده دایه وه، ئه و پیاوه مسانه ده خزینه نیو که لپنه دیوار و بن حه سیره کان و جگه له من که سه نه بیده زانی چون خو بان په نا ده دن و به په نجسه وه ک شووژنه کانیا ن هه ره شه یان لی ده کرم و ده یان ترساندم.

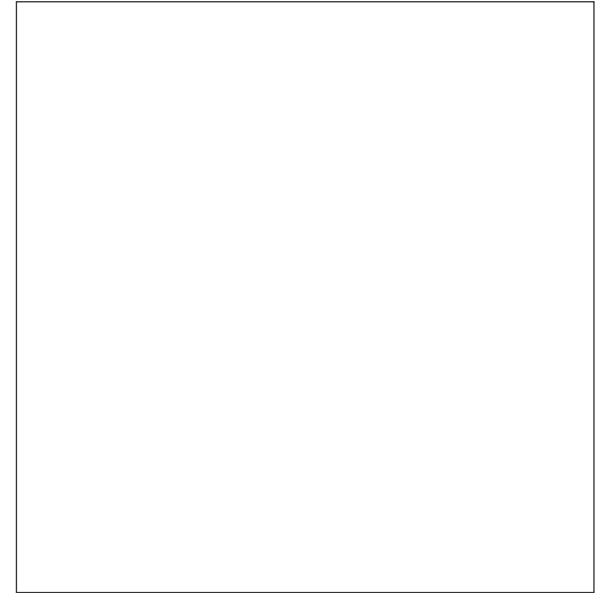
دووه م جاری مردنی مه لا له هه مان رۆژدا، که سه ر بازه کان به خو بان و تفه نکه قورس و ئه سستی ره مردووه کانی سه ر شانیا ن و هه ناسه تونده کانیا نه وه هاتنه ژووری مزگه وت و مه لا سنگی گرتن و رایوه شاندن، ئه وان ئه و تۆزه تو پیکل و هه سته ئینسانیه ی پتیا ن ما بوو لییا ن هه لړژا و مه لایان وه بن پتیا ن دا. دواتر مه لا بووه کورته ماریک و چووه نیو فه رشیکي لوولکراو، ئه و ماره ی له سه ر سمت و که فه لی کچه سه مای کرد و په نکه کانی فه رشه که ی له خو هه لسوو، ئه و ماره ی له هه مان جیگای گۆره ویه کانی، کاژده که ی، که وتبوو.

جاریکی دیکه ده ست بو کتیه که ده به م، به و نیازه ی هه لیگرم و برۆم، خه تایه ک به سه ر شارد ا ده کشی بوئی شاری لی ده سستی نیته وه، **خه تایه ک** به سه ر شارد ا ده کشی مرۆقه کانی لی زه وت ده کات، خه تایه ک دیته نیو شار مزگه وته کانی ده کاته خو له میش و خانوو ه کانی ده ته پینی و کانیه کانی ده کاته چالی مه رگ، پیش ئه وه ی دنیا ژووره کانی بدوړینی و بیته میرگی زه عفران شاره که م ویران ده بی و ژووره کانی دنیا پر تۆز ده بن.

حیکمه ته کانی ده بنه هیچ و میژووی ده بیته زیلدا ن، چ خلودیک بو ویرانه دنووسری، من ده مویست خلودی ئه و شاره هه لگرم، ده مزانی ئه و کتیه نه پینییه ک ده گپریته وه ژبان ده لیته وه و ته لیسمه کانی ویران بوون ده شکینی.

8

پهنای شهیتان

کتیبه کهم تاودایه و په نجه کانم له قوماشی سهر بهرگه کهی دا ون بوون، تاقه کهی له سهری دانرابو له رزی و دهستی بهه لورین کرد، میرووه زرده سمیل باریکه کان له نیو توژ و خوډا بزر بوون، ئومیدیکیان نه ما بو ئیمپراتوریه تی به سهرچوویان، خه یالنه کانیاں بو سوشین سرانه وه و دارستانه کانی گهنجی سوشین و میرگه کانی ته مهنی چیدی نابنه حیکایهت و نهو حیکایه ته کونانیهان بو ته و او نه کرا که تیمنداس چون نامه نیو تاجه کهی دیوه ته وه، میرووه کان چیدی خه ون به وه و نابین بالنده کانی باغی ته مهن بکه ونه وه باله فری، په بیکه ره ماسیه کانی جوگه له وشک بووه کان بجوولین و هه وای نیو باخ بکه ویته وه شنه.

سوشین دارستانی ته مهن و میرگی له زه تی له وه ختی هه ناسه دان نه دیت و به سهر وشک بوونه وه و مردنیاندا تیپه پری، سوشین وه ختیک له باخی ته مهنی خوئی وه ژور و ورکه وت و رهنگی گوله کان تو ابوونه وه و دره خته بلند و سهر کهش و پر ره ونه قه کانی گهنجی بی نه وهی روژتیک ههستی به گهنجی و جوانی خوئی کرد بی شق شق بیوون، بیوونه کا.

ده بوو گوئی نه ده مه میرووله کان، نه وان له نیو توژ غه رق بوون و منیش دهستم وهک به نیو گرده توژتیکدا پروا، له خه نه وردتر، توژتیک لووتی گرتم و من نه مزانی یان بوم نه کرا بکوخم، گویم له کوخه می مه لا بوو وهک له نیو قه بر و خاک و خوئل هات بیته دهر، کوخینتیک بواری نه ده دا بیته قسه، ده مزانی شتیک ده لیت و چهند دهنگتیک پیچر پیچر به نیو کوخین و هه ناسه توونده کانی دا دهاتنه دهر و بهر دیواری گویم ده که وتن، ده مدی مه لا رهنگی موړ هه لگه پراوه و به نیوه هه ناسه به نیو گه رداوی توژدا تیده په پری و په نجه دریت و باریکه کانی که نینوکه کانی هینده ی په نجه کانی دریت بوون، لیم راده وه شینتی و دهیه وی چهند شتیکم پی بلتی، من وه پیشی ده که وم و ده لیم:

- به لتی. من دوا قوتابیتم.

بی نه وهی لیبی تی بگم هاوار ده کات و من ده لیم:

- هه رچی و تووته نه خشی به رده.

نهو سوور ده بیته وه و من ده لیم.

- نه و هتا شار بکم پی گرنگ نیبه ده سووتی، به دوا ی کتیبه کهی تو که و تووم.

په نجه ی شه هاده ی راده وه شینتی و دهنگی ناگاته من و من ده لیم.

- به بی دهنگی تیت ده گم، هاوار مه که، ده توانم هه مووی بخوتیمه وه، په راویزه کانی شی.

نهو دهیزانی خه می هه ره گه ورده په راویزه کانی کتیبه که یه، روژگار ه کانی شار به پالنه وان و سهر سه ریبه کانی هه وه، به پروودا و کاره ساته کانی هه وه له و په راویزانه نووسرابوون. نهو په راویزانه ژیانی راسته قینه ی شار بوون، ماله کان لیره تالان ده کران و جه رده کان لیره دارکاری ده کران، پیواوه گه وره کان له نیو نهو په راویزانه دا میزبان ده رازانده وه و حاکم وهک قه ره قوش هه لده په ری، نهو په راویزانه له کتیبه که دریت بوون، من دیووم مه لا به قه له میکی باریک نهو حیکایه تانه ی زور به وردی دنووسیه وه، له گه ل نووسینه وه یان رهنگی ده گورا و چرچه کانی روومه تی قویا و بی گوشتی قولتر ده بوون، پشتی کوماوی نه ویتر و دهر په ریوتر ده هاته به رچاو، ده مویست نهو په راویزانه سه د جار نهک هه ر بوو خووم بوو خه لکی شار ه کهم بخوتیمه وه، به تایبه تی بمزانبیا داخو مه لا ناگای له و پیواوه سهر ئاسن و پی مسانه هه بوو که پیبان له پیبه کانم دهنه، ده مزانی مه لا نه پنی هه موو ناغا و خانمه مه عقووله کانی شاری نووسیه ته وه، ده مزانی ناوی هه موو نهو کچانه ی تیدایه که له سهر وشه یه کی عه شق کوژران و نه تک کروان.

مه لا پیواوتیک بوو چهند به رگ، چهندان کهس بوو وهک به رگ به سه ریبه کدا هه لکشابوون، روژتیک قه له می دهستی ده دایه نهو شوړشگیره ی که تنه نا من ده مزانی به رگی پیبجه می مه لا بوو، نهو مه لا شوړشگیره هینده به حه ماس پالنه وان ه کانی نیو به فری به شه هیدبوون ده دا، لا په ره کان حه ماس ده یگرتن و ده لرین، نهو روژدی یازده تهرمی وهک

گولیان هیڼایه یوه نیو شار و له هه لیکو پته ریکه وه فریباندانه نیو زیلیک و به نیو نندی بازار یاندا هیټان، **نمو روژه جاده کان گولپژ بوون و دوو کانه کان سور هه لگه پان و خه لکه که زرد**، نئو مهیتانه به خویمان و برینی سهرسه ننگ و گولله ی پشته سهریان و جهرگی سه د زامیانه وه چونه نیو په راویزه کانی کتیبی مه لاه، ته نها من بهو بهرگه وه مه لام دیوه، وه ختیک ههستی منی ده کرد، خیرا ده گورا و به بهرگی یه که میه وه که بهرگی ره سمی بوو، ده یگوت:

- ههسته کوره... هه تا ساز ده بم پیتلاوه کانم بو بهره بهر ده رگا.

من له گه ل نئو **پیتلاوه** زستانیا نه ی مه لا دؤستایه تیبیه کی کونم هه بوو، نه مزانیبوو **پیتلاویکی لاستیک هه یه بهو جوانیه**، پیتلاوی، پاته ی، رهنگ قاوه بی، روژانی باران لیواره کانی و بنکه ییم زور جوان به قامکه باریکه کانم، که ده تگوت بوو که لیټانه کراون، بو ده ششت و ده مبردن له تا قیکی تاییه تم داده نان، نئو پیتلاوانه ی مه لا چه نده له ناویټرا شکل و شیوه ی پیتی مه لایان گرتبوو، له ده رټرا هیټده شیوه ی دهسته کانی منیان گرتبوو، وهک شووشه م به دهسته وه بی پیتلاوه کانم له بهر ده رگا داده نان و به دیار یانه وه داده نیشتم، ژماره ی هه موو هیل و نه خشه کانی سهریم ده زانی، هه ر پیتلاوه ی ده کونی قه یټانیان تیدابوو، به هه ردوویان بیست دانه کون، روژانی شه خته بووم له نریک سوبه وه داده نان تا به گهرمی له پیټیان کات، یادگار و میژوی من له گه ل پیتلاوه کانی مه لا زور له دؤستایه تیم له گه ل مه لا و هاورټیکانم زیاتره، گفترگوم له گه ل نئو پیتلاوانه زور له وانه کانم دوور و درټر و پر چه ماستر و ئینسانی تر بوون، نئو پلاوانه بوون و شکل و به سه ماتی دهستی منیان هه لده گرت وانه کان به هیچ شیوه یه ک شتیکی منیان هه لده گرت، نئو گهر نئو پیتلاوانه قه له میان هه با ده یان توانی هه موو چه سره ت و فرمیټسک و هه ناسه ته نها کانی منیان ده نووسییه وه. جوانترین هه ست و نه ستیش نئو یه که پیتلاویک بیگټرټه وه. وه ختیک مه لا به دوعا دوور و درټزه کانی یان نووسیینه وه ی په راویزه کان دوا ده که وت و منیش

ماندووی روژوگرتن، چاوم لهو پیتلاوانه ده بری، داخو که نگی مه لا دیت و لاقه پر زانست و حیکمه ته کانی تیهه لکیشتی و پروات و منیش به خووم و کتیبه که ی مه لاه له ته نیشتی بروم، چاوه پروانی به دیار پیتلاوه که وه، له هه یوانی ناوالایی مزگه وت، کاتی هالاوی خواردن و کویه و هه لمی سهر پلاو و جزه ی ناو ساجی نهرم و شل وهک په یامی ژبان و زیندووبوونه وه ده گه یشته بهر لووتم. ناو ده رټزایه ناو ده مم و سهرمایه ک گه مارو ی ده دام، ده مدی، هه ر هه موو شارم ده دی له ده وری مه نجه له سهری به هه لمه که یان ورووکاون و پاروی گه وره گه وره له ده میان ده ناخن و پیټده که نن و له نیو تم و بوخار سهری یه کدی ناناسنه وه، ته نها من و نئو جووته پیتلاوه وهک دوو هاورټی هاسووز و ته نها چاوه رټی بووین، نئو پیتلاوانه نه بان هه رگیز نه مده توانی هه رگیز نه مده توانی نئو ماوه دوور و درټزانه چاوه رټی بم، نئو په راویزانه له چاوه پروانی من نووسراون، ویقاری بهرگی پیټنجه می مه لا شتیکی نییه، بهرگی بگری، شه وه قورسه کانی پیټشمه رگه و شله ژانی شار و خوینی مندال و ژنی گونده کان هه موو لهو په راویزانه دا نووسراونه وه.

نئو وه ی منی سهر شټت کردبوو بهرگی دووه کی مه لا بوو، نئو بهرگی مه لا بهرگی ژن بوو، مه لا که بهو بهرگه ده رده که وت خه نده ی ده به شبه وه و غه زله درټزه کانی نالی به ده ستکاری خو یه وه ده نووسییه وه، مه لا لهو بهرگه دا ناوی نئو ژنانه ی نووسیوو به دزی بو ی ده هاتنه پشت په رټزینی باخه که و من نئو کاتانه ناچار ده بووم خووم به ته ماشا کردنی مانگ و ژماردنی نئو ستیره بخلافینم. داره مه یته کان ده که وتنه بهرام بهر په رټزینی باخه که، نئو داره مه یټانه مقومقویان تیده که وت، نئو مه یټانه ی روژتیک چووبنه ناوی، سهریان له ناویان دینادر و لاقه باریک و درټر و پروته کانیان به سهریاندا شوپر ده کرده وه، منیش وهک نئو وه ی ملم به سه دان زنجیر به ناسمانه وه به سترایټه وه نه مده سووراند، له ترسی نئو مه یټانه هه موو جهسته م رټیک ده هات و به پخه یه ک ده که وتقه سهر یه ک و تیکده شکام.

دهمزانى ټو په راويزانه به خه ټيكي وردتر و باريكتر نووسراونه وه، ټو بهرگانهى مه لا بهرگى شاريش بوون، شار به بهرگى په سمپيه وه پيشوازي قايقام و بهر ټوبه بهرگانهى ده كرد و به بهرگى و يقار و ترس و نه پيښيه وه خوي پيشاني لاديتي و هم ژار و ده سكتوران ددها و ټو وانپش به ترس و شهرمه وه ده هاتنه ناوى و پيلاوى پينه كراو و جلكى چلكن و كوڼى خويان له ده شتنى ده شاردوه و جا به چاويكي پر سه رسامبوون و دوو دلييه وه ده يانروانيه چراى سه د رهنك و خانووى بويه كراو مه ستي شار. به له كى رووتى كچه شاريه ك چ ناگريكي له لاديتيه به سته زمانانه بهر ددها، **ته نها من ده زمان بهرگى دووه مى مه لا چ بهرگيكي پر خولق و تهر و به نولفه ت بوو**، نه مده توانى باوهر بكم ټو رووخساره ي بهرام بهر ټو ژنه تهر و داوڼن شور و ه ستاو و رووخسارى مه لايه، هر چى خوينى دنيا هه يه به گورم هه لده گه رانه سه رى و مه لايان وه ك سبو سوور ده كرده وه، مه لا به گوفتاريك ددهوا هيند شيرين و پر شوق و عاشقانه، نه مده توانى هه ست بكم ټو رووخساره شيرينه هه هرمان رووخساره بهر دپنه كيه به يانپان ثايه تى دوور و دريژمان بو ده خوښيښته وه، رووخسارى به يانپان تيرى لى نه ده پړوبى و خه نجر نه يده بړى، ټه گه ر مه لا به بهرگى دووه ميه وه وانه كاني پي گوتبام ده ستي فه له كى پي گوتبام ټه زهرم ده كرد، نه مده زانى ټو هه موو ثايه ته نه رم و پر سوژ و په حمانه ي له كوڼى ده ردينا، به چ گوفتاريك ثايه ته پر لى خوښبون كاني بو و ژنانه ده خوښنده وه، ټو وه وختيک من ده موپرا خرميان لى بگرم كه ټو كچ و ژنانه ده هاتنه ژووره تايه تيبه كيه و به و نيازى به خته ون بووه كانيان بو ئاشكرا كا.

شه وقي روو و هه وه سى سه رچلى ټو ژنانه له ناخم روده چوون و په نايه كيان رووناك ده كرده وه و **من هه رگيز نه مده وپرا ته ماشاى ټو په نا رووناك بووه ي ناخى خوم بكم و هه ستم ده كرد ټو ي په ناي شه يتانه**. هه ستمك ده كرد له وى شه تيان به په له و به رووتى بانگم ده كات و چاوه پان و پر مانا و غه رزه كاني له هه موو له شم ده بړى و ده لى:

- خيرابه .

بي په روا هه و لم ددها ټو پانه يه نه بينم، ټو په ناي حه يا چوونه، هه ر جاره و ژنيك ده چووه بهر ټو تيشكه ي ټو په نايه ي رووناك ده كرده وه، بي شهرمانه بانگيان ده كردم، منپش سوور هه لده گه پرام، پيم سه ير بوو ټو ژنه گه ورانه، كه من شهرم ليدنه كردن، بو بانگى مندالتيكى باريك و بنيسي وه ك من ده كهن، روژنيكيان فه قيبه كى له خوم با خوشتر پيى گوتم:

- **ټه تو ش بالق بووى، ټو هه موو زيبكه چيبه بهر ومه تته وه.**

من له قسه كه ي تينه گه يشتم، ټو گوتى:

- **شه يتانت پي پي كه نيوه؟**

من ټو په نا شه يتانى و پر شهرمه م هاته وه ياد و له و روژه وه نه متوانى ټو په نايه له خوم دوور خه موه، يان تاريكى كه م، من له شيخ و سه يده هه ر هه وره كانم بيستبوو كه ټو په نايه هه رچه نده بتووى تاريكى كه ي، يا له خوڼى دوور خه يه وه و وه دهرى نيى، **ټو په ناي شه يتانه جاريكى ديكه تاريك نايى و كه رتيكى ديكه مه حف ناگريته وه** و له ناوه ندى زيكر و ته هليله ي دابى و به سه ر ته حيا ته وه بگري، مردووت له بهر ده ست بي، ټو په ناي شه يتانه چراى خوڼى پي ده كات و بانگت ده كا، ده تيات و خه جاله تى زكر و ته حيات و مردووت ده كا، ټو په نايه هينده ي دوزه خ منى ترساندبوو، نه ك خوڼى ترسه كه ي داگيرى كردبووم، **من شارتيك بووم به جاده و كوڼان و مرؤفى و دوكانى شووشه به نديوه ترسى ټو په نايه وپرائى كردبووم**، ترسى ټو په نايه پاسه وانه كاني تو قان دبووم، جاده كاني گري دابووم و مرؤفه كاني ده ست به ست كردبووم، پاسه وانه كانم، سه ر باز و ئيشكگره كانم چه كيكيان پينه مابوو بهر گري پي له خويان بكن، من ناتوانم باسى سه ر بازه كاني ټو شاره تان بو بكم كه سه رده ميك، ټو شاره من بووم، مه لا بي ټو هه ي ناگاي لى بي ټو سه ر باز و پاسه وانه ي كوشت، مه لا له تاريكيده كوشتنى، كوشتنيك زيندو بوونه وه ي نه بي، من وه كو شارتيك له سه ر باز و پاسه وانى وريا به سه ر جاده و كوڼاناندا تيدده په پريم،

هه تا ئه و پوژدهی کچه کامل و ئاغره کهی شیخ وهیس بانگی کردم و گوتی:

- **فهقی سووره هه تا مالی مه لا له گهلم وهره.**

منیش به لوت به زری عالمیکه وه پیشی که وتم، به لام بۆنیکه بی وه سف تیکه له به بۆنی میخهک و ریحانه له گهلم هه ر ههنگاو یکیدا وهک لافاو پیک بهر پشتیم ده کهوت و نهرمی ده کرده وه، چهند ئه و بۆنه هیرشی دینا من هینده هیتواشتر ده بوومه وه، ئه وه بۆنی کچی کامل بوو که منی گیتی نیبو بۆنی مزگهوت و پیتلاوی مه لا نه مده ناسی و ده یگرتم.

ده مویست ئه و ریگایه نه بری و من بزائم ئه و بۆنه ده مگه به نیتته کوئی.

نه مزانی سه ره تا چیان باسکرد، نه مزانی مه لا چۆن بهرگه کانی فری دا و بهرگی ژنی پۆشی، له و دیو چیخی نیوه ندی حه وشه ی گویم لی بوو مه لا ده یگوت:

- **ئاخر نابتی، ئه و په نایه نه مری خوی له سه ره و ده بی ناوه دان بیتته وه. نفس کوشتنیش قه تله.**

کچه وهک کوخیکه سوور بیت و دم بکاته وه، یان ئاو پیک دهر دا، ئاو پیک هه ر دلۆپه به کی وهک کریستال بدره وشیتته وه، ده یگوت:

- **چۆن! ئه وه په نای شه ی تانه شه ی تان له وئی بانگم ده کا.**

مه لا به ده نگه زانایه کی هه وه سبازه وه گوتی:

- **ئهدی! سه ر زوی مه ئاخراوه به شه ی تان، ده بی ئه و شه ی تانانه ده سته مۆ کرین تا به گیرین.**

- **بۆ بیان گرین.**

- **تا بیان به ستینه وه.**

کچه به شه رمی کوخیک، که له زه تی کچی کاملی لی دهر ژا، وهک هاشو هوشی هه ناسه گوتی:

- **قوربان هه ر بچمه ئه و په نایه، ئه و شه ی تانانه په لبه ستم ده کهن، په لبه ست.**

ده گه ل ئه و قسانه کچه له ترسی شه ی تانه کان نیوه بوراوه که وتبو سه ر ده سستی مه لا و مه لاش به ئولفهت و خو شه ویستی پیاو چاکی که وه، گرتبوویه وه، ته نها بۆ ئه وه ی ئه و کوخه ی له شو وشه ناسکتره نه که وئی و نه شکتی، سه ری به سه ر سنگیدا شو ر کرده وه و بانگی کرد، هه ناسه ر ژایه سه ر مه مکه کانی، ئه و مه مکه نای وهک کوخیکه گه یوو، ئه و مه مکه نای ده یانویست وهک خونچه یه ک بکرینه وه و شق بهرن، شق بهرن و به بۆنیک که ته نها له ده می ئه وانه وه دهر ژئی دنیا سه رخۆش کهن، مه لا به زه وقی زانایه کی عاقله وه، گوتی:

- **هۆشت بی، ئه ی بۆنی ریحانه هۆشت بی، من له ته مه نی، تو نا، مندالتیر. کچه چاری به مه سستی و خوماری عاشقیکه وه، نیوه کراوه راگرت...**

مه لا بهرده وام بوو.

- **له ته مه نی تو نا، مندالتیر... شه ی تانیک له شتیه ی ژنیکه ته ر، ته ر وهک خه یار، ژنیکه خزمی خۆم، ئه ما جوان و زه رف هاتوو، نه مزانی چۆن هات، له و په نایه ی تۆ لیتی تۆ قیوی، من سه د هینده ی تۆ ترسام، له و په نایه دنکه شقار ته یه کی هینده ی مووه کی قژی خوی باریکی داگیرساند، گهنج بووم، تازه بالق ده بووم به فوویه ک کوژاندمه وه...**

کچه ی شیخ وهیسی چاو پیکه خه والوی هه لبری و به ده نگیک پر له زهت و ژبان، پر عه شقیک بۆ و په نایه گوتی:

- **گوژانده وه!**

مه لا گوتیبه وه

- **گهنج بووم، دواتر هه ر ئه و ژنه توند و پره له گه ل کچیکه ئاموزام، له و په نایه پیدابۆه و مۆمیکه هه لکردبوو، کچه ش وهک مۆمه که دایسا، مۆمه که م له ده ستمدا پان کرده وه، مۆمه که م کوژاندمه وه کچه به چاو پیکه خومار و ته سلیم بوونه وه گوتی:**

- **گوژانده وه!**

مه لا به زمانیک له هه نگوین، هه نگوینیک ناگری له سه ر کرابیتته وه،
گوتی:

- گهنج بووم، نهو ژنه پر جنسه بهر وه کچی دیتنا و له پیشیانوه چرای
هه لده کرد، منیش بهردم تیده گرتن و چراکم ورد و خاش ده کرد و
دهمکوژانده وه. کچی شیخ وهیس به چاویکی خومار و پر شه هوه ته وه گوتی:
- ده تکوژانده وه!!

مه لا دیسانه وه به زمانیک له راوی هه نگوین، زهر د وهک ناگر گوتی:

- گهنج بووم، به بی چرایه کان، کچه کان دایسان، چرایه کان زیادیان کرد
و چرای هینده گهوره چاوم له بهریان هه لده هات، دواتر شیت بووم، شیت.
مه لا له کاتیکدا مووی سمیلتی به ئاسته م وه سنگی کچه ده که وت،
ده یگوتته وه.

- شیت بووم... خهوم نه ماو له ژیان و خیزان دوور که وتمه وه و له شار تهره
بووم، وهختی زور ماندوو بووم له بن دار توویه ک خهوم لیکه وت... نهو ژنه
سه ر سه خته په نایه کی پروونا ککر دبووه و نه مزانی پرونا کیه که له کوتوه
دهر ژیتته نهو په نایه، چرانه بوو تا بیشکتیم، موم نه بوو تا پانی که مه وه،
شقارته نه بوو تا فووی لیکه م، دیتم هه ردوو مه مکی وهک دوو نه ستیره،
وهک دوو رۆژ داگیر ساون، به هه موو هیزم دهستم خستنه سه ر بهو نیازه ی
بیانکوژتیمه وه و پانیانکه مه وه، به لام نهو دوو مه مکه وهک نهو میوانه ی
به هه شت که ناویان نازانین ده ستیان پیشوازی کردم و له نپو خزاندا
شار دپانه وه... چ ناوه دان بوو نهو په نایه، چ نورانی!!!

کچه وهک مه ستیک هه ناسه ی ده دا، مه مکه کانی وهک توپه له
پشکوژیه ک، بو سویمان له دهستی مه لا هه لده ستاند.

مه لا چیدی قسه ی نه ده کرد و دهنگی نه ده هات، منیش لهو دیو
چیغه که وه، که قامیشه کانی سوور کرابوون، سه رم به نه ژنوم کردبوو،
چاوه کانم تووند نووقاند بوون، لهو باوه رده دا نه بووم جار تیکی دیکه
بکرتینه وه. دواتر گویم لی بوو ژنه به دهنگیکی عاده تی، ده لی:

- چی بکه م، شهیتانه کانی نهو په نایه ی نیمه ژن نین، پیاون، پیای
به له سه.

مه لاش بهر ننگ و دهنگیک که هه رگیز ناتوانم به هیچی بچووینم، گوتی:
- لیتان مه ترسه.

- وه ححشین، ده مخون.

مه لا به لوتفی زانایه که وه، گوتی:

- نهو ملوانکه سووره بگره. هه ر که ترسای له ملی که، من به خوم و
مؤمیتکه وه لهو په نایه چاوه ریت ده کم. مه ترسه، نهوی په نای منه، من
شهیتانیکی رووح سووکم نهی کچی عیار.

شکافی شووښه چراکان

کچه ههستا و بهلامدا تیپه‌پری و تهماشایه‌کی کردم و وای زانی نووستووم، دواى که وتم و بونه‌که نه‌دهاته پیش و دوور ده‌که‌وته‌وه، ههر نه و رۆژه نه و شاره‌ی که سهرده‌مانیک پر نازایه‌تی به‌رگری بوو، **نه و شاره که من بووم**، ههموو سهرباز و پاسه‌وانه‌کانی ته‌سلیم بوون و په‌نایه‌ک ناوه‌دان بۆوه‌که که پناى شه‌یتان بوو، به‌کوټایى ته‌مه‌نیش تاریک نابیتته‌وه.

دنیا تیک ده‌چیت و گولته‌کان هه‌لده‌وه‌رن، وهرزه‌کان ده‌گۆرتین و بالنده‌کان کوچ ده‌که‌ن، دلته‌کان ده‌پوکینه‌وه و چاوه‌کان کوټر ده‌بن، ته‌نھا و **ته‌نھا نه و په‌نایه تاریک نابى و ته‌واو نابى. دنیا به‌خۆى و سى و نو ژووره‌که‌ی و، شار به‌خۆى و سحر و فیلته‌کانى و مرۆ به‌خۆى و عقل و لووتبه‌رزیه‌وه، ههر ههموویان به‌بى نه و په‌نایه تاریک و نوته‌کن، ویران و بى په‌ونه‌ق و مردوون.**

ده‌مزانی سږى نه و په‌نایه له و په‌راویزانه دایه، ده‌مزانی چرای نه و په‌نایه نه و په‌راویزانه‌ی ناوه‌دان کردۆته‌وه، ده‌مویست نه و په‌راویزانه، نه و ههموو رستانه‌ی له بن دپه‌ره‌کانی کتیبه‌که نووسی بوونی کو که‌مه‌وه و سهرله‌به‌ریان بنووسمه‌وه و **پر به‌هاترین کتیب له دنیا‌دا چاپ بکه‌م. به و کتیبه ده‌مه گوره‌ترین ساحیری کتیب**، ده‌ست به‌ده‌ست ده‌گه‌ریت و ده‌بیتته نه و کتیبه‌ی سه‌دان حیکایه‌تخوان بیگتیرنه‌وه، هه‌زاران حیکایه‌تی تیدایه و ههر حیکایه‌ته‌ی که‌سیکی ده‌وئ ته‌واوی کات، ده‌بى نه و کتیبه هینده‌ی سه‌رژمیری دنیا چاپکری تا ههر که‌سه حیکایه‌تی خوئ ته‌واو کات و په‌راویزه‌کانی پر کاته‌وه.

من به‌په‌له بووم زوو ده‌ست ده‌مه کتیبه‌که و بیبه‌م، چم له شاریک داوه که ههر توپه‌له قورپکه، با کتیبیک به‌رم که شه‌وقی دنیا‌یه. توژی سه‌ر کتیبه‌که نیشته‌بۆوه، ده‌کرا بچ سى و دوو په‌لاماری ده‌م و برۆم، ده‌نگیک له ناخی کتیبه‌که‌وه گوتی:

- ده‌بن مردنی سیبه‌مم ببینی نه‌ی زه‌ندیق، گوټ له هه‌ناسه‌م نییه.

ههر که‌سى دیکه با گوټی نه‌ده‌دا نه و خورافاته و تاوی ده‌دایه و ده‌رۆیی، به‌لام من له و کاته‌وه‌ی چوو بوومه نیو تاوټی ژنه قه‌ره‌ج و وینه‌ی خوټ له‌سه‌ر نه و تاوټه دیوو، له و کاته‌وه‌ی ده‌رگای ژووری چله‌مم کرده‌وه و له پشت ههر دارتیک و له و دیو ههر کانیاوتیک ده‌نگیک بانگی ده‌کردم و رایده‌گرتم.

من سه‌ره‌تا ده‌بوو نه و ده‌نگانه شه‌ق که‌م و به‌نیویاندا تیپه‌رم، من به حه‌وسه‌له‌ی لقه‌دارتیکه‌وه به‌دیار کانیه‌که‌وه دانیشستووم و حیکایه‌تی هه‌لقوټینی خوئ و سه‌فه‌ره سه‌یر و بچ په‌سایۆرته‌کانی بو گیتراومه‌وه. من به‌حده‌سه‌له‌ی هیلکه‌یه‌که‌وه دانیشستووم و گوټم بو حیکایه‌تی ته‌یرتیک گرتوو، که پیلته‌کانی هینده‌ی پیلته‌ی سه‌د پیریتن به‌گنج بوون، من به‌سه‌بری به‌ردتیکه‌وه گوټم له حیکایه‌تی پر شه‌وق و به‌نرخى دنکه مرواری نیو ده‌ریا گرتوو، نه و حیکایه‌تانه زۆر له حیکایه‌ته‌کانی مرۆ درتیر بوون، زۆر جیا‌وازتر و پر حیکمه‌تتر بوون، دواى نه‌وه نه‌ده‌کرا له جریوه‌ی چۆله‌که‌یه‌ک تینه‌گه‌م، دواى نه‌وه نه‌ده‌کرا له ورشه و وه‌رینی گه‌لا‌کان تینه‌گه‌م، من له ههموو نه و شتانه گه‌یشتم ته‌نھا له‌وه نه‌گه‌یشتم که له هه‌وام پرسى:

- بو دتیه ناخمه‌وه؟

نه و زۆر منه‌تبارانه گوتی:

- بو نه‌وه‌ی بژی.

من پیش نه‌وه‌ی بیتته ناخمه‌وه پینمگوتبوو:

- بو ده‌بى بژیم؟

نیستا نه و پرسیاره‌م پچ گرنه‌گ نه‌ماوه چونکه ده‌شى بو نه‌وه بژیم تا نه و کتیبه نازادکه‌م، جاریک مه‌لا پیتی گوتم:

- نه‌گه‌ر چاوه‌کانت لیکه‌وت نه و کتیبه به‌رنه‌ده‌ی و نه‌یخه‌یته خوار».

دواتر گوتی:

- نه‌گه‌ر دنیا‌ت به‌ده‌ستیکه‌وه بوو نه و کتیبه‌ش به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌وه، که

ماندووبوی دهشی دنیا بهردهیتوه، با سهد پارچه بڼ، بهلام نهکمی نهو کتیبه بهردهی.

من گوتم:

- نهگهر دنیا تیکبچڼ، نیمه چ کارهین.

نهو گوتمی:

- دنیا تیکبچڼ بهو کتیبه ئاوه دان دهکرتتهوه، بهلام نهو کتیبه بچڼ، دنیا تازه کتیبیکي وای پڼ نانوسرتتهوه.

به بڼ نهوهی بتوانم ته ماشایکه کم کتیبه کم دهستم دایه و هلمگرت، بؤ خاریک وهک دوکهل و ته م دهوری گرتم و هه ناسه م تنگ بوو، له پلیکانه کان هاتمه خوارڼ، به لای نهو پایهی مه لا له شپوهی ماریکدا لهوی وشک بؤوه، تپپه پریم، گهیشتمه ههوشه می مزگهوت و گه نجه کان که به دیواره کهوه گولله باران کرابوون، کهوتبوون. هه ربه که یان وینه یه کی سربالی له سه ر دیواره که هی دوی خوی به خویڼ دروستکردبوو، من نهو گه نجانم ناسیبه وه و شهرمه زاری نهوه بووم که دهرفته تی نهو هم نیبه بؤبان بگریه م و بیانلاوینمه وه، نهو گه نجانم زور به بی وازی و بی هومیدانه له شوینیکیان دهروانی، نهو دیان له بیر چوبووه که گولله باران کراون، نهوان، به خویڼی خویان، دهیانویست شار خاپوور نه بی و ژووره کانی و سیحره کانی نه ته قینرینه وه، دهشی نهو گه نجانم وهک من زانیبیتیان که شار بی وه فایه و کولان و جاده کانی هه رگیز بیری نهو گه نجانم ناکه نهوه که هه موو ژبانی خویان بهر ژوه کانی نهو به خشیوه، دهترسام پیم بکه ویتته نیو یادگار هکانیا نهوه و خوم پی پرگار نه کری.

له ناکاو به کڼ لهو ژنانه ی بی په روا له خوی ددها به دوو چاوی سووره وه سنگی گرتم و گوتمی:

- نهی برای ته نگانه. نهوه براده رکانت له خویڼی خویاندا کهوتوون، بؤ کوئی هه لدی؟

ههستم دهکرد کتیبه که وهک کیوتیک به دهستی راستمه وه به ستراده ته وه،

له بن کراسه که مه وه میرووله به ره و سه ر دهکشین، رووم له ژنه که کرد و که دایکی نزیکتین هاوریم بوو، که نیستا به دوو چاوی به تال ته ماشام دهکات، گوتم:

- دایه خان وا بزانه منیش کوژراوم.

یه کیکي دیکه یان لاقی گرتبووم و راید ه کیشام، گوتمی:

- نهوه نیبه زیندووی، بریا تو بای له جیاتی نهوان.

ههستم کرد نهو گه نجانم لهوی کهوتبوون، چاویان نه رمترو و پرویان ساردرتر دهروانن، زور به بی وازی گوئیان بوقسه کانی من راگرتبوو، منیش که چاوم هه ر له سه ر نهوان بوو به ژنه کانم گوتم:

- په لوم لی مه کن خویڼی منیش شله و به نوو که چه قوبه ک ده ر ژیتته سه ر

زهوی.

به ره و ده رگای ده ره وه تپپه پریم و گوتم لی بوو، نهو ژنه ره شپوشه ی، دایکی هاورپ هه ره نزیکه کم بوو، ده لی:

- ده ر ژتی، دوی نهوه ی هینده ی پیره سه یه ک ده ژتی.

وهختی نهو هم نه بوو ئاور له ه یچ شتیک بدهمه وه، خویڼی چند گه نچی دنیا به من کوپر ناکاته وه، دهمدی شار وه کو هیلکه یه کی نیو هه وا هه لدراره و له هه ر دهقه یه ک به شاخیک ده که ویت. پیتش نهوه ی زرمه ی لی بیت ده بی برؤم و هه وینی دنیا له گه ل خوم به رم، نهو ژنانه منیان باش ده ناسی و به چاوه دره وشه کانیان هه موو پیتست و له شیان کون کون ده کردم، نهو ژنانه ی سه رده میکی زور ئاموژگارییان ده کردم و لهو خراپانه دووریان ده خستمه وه که خویان پیتیاندا تپپه ری بوون، من شانازیم به وه وه ده کرد که بوومه جیگای باسی نهوان و به قسه م ده کردن و دهسته قه له و به گه نجه کانیانم ماچ ده کردن و بؤبان دنوشتامه وه، دواتر گوتم لی ده بوو دهیانگوت.

- به خوا که ره.

کچه کانیان که منیان چاتر ده ناسی پیده که نین و دهیانگوت:

- ساده و ساویلکویه.

ئهو رۆژهی جله جوانه کانم له بهرکرد و هاتمه بهر درگا و پیم خسته سهه بهردیک تا قهیتانی پیلاره قاوه بییه کانم توند کم، تۆزی شار له خۆم بته کینم و بچم وینهی خۆم له سهه تاولی ژنه قهره ج ببینم، ههر ئهو ژنانه وهک رهوه زهرده و الله پیشیان پیگرتم، قسه نهرم و دایکانه گوتیان:

- **تۆ مندالتیکی. کوری خۆمانی. ئهو پیاوه عاقل و پر حیکمه تانه له خۆت مه رهنجینه، بۆ ژنه قهره جی.**

من پیکه نیم گوتم:

- **دایکانی نازیم، من تنها دواي خهونیک کهوتوم.**

ئهو ژنه دهم گهرمانه بج ئه وهی هیشته بیتیان کچه کانیان بینه بهر درگا و سلاویکم لی بکن، تنها له کونی دهرگا کانه وه ته ماشایان ده کردین، گوتیان:

- **وه ره وه باوهشی خۆمان. تۆ له سهه سنگی نیمه گه وه بووی ئهو خهوانه فریده.**

به تیلهی چاو ته ماشام کردن و پیکه نیم و گوتم:

- **نه جاریک وهک مندالتیک شیري مه مکه کانتان دامی و نه جاریک وهک گهنجیک هیشتان بیانم.**

ئهو ان ویکرا تفیان لیکردم و تووره بوون گوتیان:

- **ده برۆ... ئهی زۆلی هه رامزاده.**

من تیه پریم و گویم له دنگی شکانی شووشه چراکان بوو به دهستی کچه کانه وه، گویم له دنگی پیکدادانی په نجه رهکانی بوو، مشتومری پیاوه کانم ده گه یشته گوئی. بۆنی عه تریکم له خۆم دابوو که به تاییه تی له کولوکی دار پرته قال دروست کرابوو، کچهی دراوسیم پیش ئه وهی بیگوازه وه به دزی له سهه دیواره وه دایه دهستم، ئهو کچه له وه تهی شووی کردبوو به چاویکی پر سۆز و ئولفه ته وه ته ماشای ده کردم، جاریک له درزی

دیواره وه پیتی گوتم:

- **ههر بیمه وه واتگهرم ده که مه وه بسووتی.**

ده بوو ئیواره به کی درهنگ بگه مه تاولی قهره جان، زوو شهو به سهه شاردا کشا و چرایه که نه مابوو بسووتی، به لام بۆنی کلوک منی به وان ده ناساند. من بهو بۆنه وه شارم به جیهیشت و ههر ئهو بۆنه ش بووه یادگارم.

قسه به که نه مابوو بکری، ئهو ژنانه ش ده بانزانی شار وهک شووشه ی دهم با ده بی هه لا هه لابی، هه ستم کرد له دوامه وه دین و کوره کانیان بهو میسه شین و زهرد و قورسانه سپاردوون که ده بنه دوا زیرووحی ئهو شاره، ئهو تۆز و بوخاره ی له وهختی تاودانی کتیه که رژییه نیو میحرابه که خه ریک بوو هه موو مزگه وته که ی ده ته نی، ئهو شاره زه به لاهه ی مرۆقه کانی له ره ودا بوون، ئهو شاره پر ئولفهت و هه ناسه به جیماوانه، ئهو شاره پر هه را و زه نایه، ئیستا شتیک نه بوو ماله کان پیکه وه به سستی، شتیک نه بوو جاده کان پیکه وه ئاشنا کا، گه ره که کان بکاته وه هاوری، شار بج رایه لی مرۆق دهرما، شار دواي ئه وهی مرۆقه کانی کۆچیان کردبوو، له توپکلی **ئهو هه نار و پرته قالانه ده چوو تازه فریدرابن.**

ژنه کان دوام ده که وتن و تارمایی کوره کورژاوه کانیان له دواوه بانگیان ده کردن. هالا و تۆز و بوخاری نیو مزگه وت له هه وشه ی مزگه وته وه سه ری وه دهرنا بوو، بۆنی شاری چۆلی ده کرد، مردن، بج ئه وهی شتیک کی له چاواندا بخوتند ریتته وه، گهنجه کورژاوه کانی هه وشه ی مزگه وتی به جیهیشت و له گه ل بوخار و هالا و هاته دهر، بۆنی شاری چۆلیان ده کرد، تۆزیک ی ره ش وهک تۆزی مردوو ورده ورده گه ره که کانی شاری ده ته نیه وه، ره نگه کانی شاری داده پۆشی، ئهو سه گ و پشیلانه ی هینده ی بۆیان کرابوو بۆنی مرۆیان هه لگرتبوو بج ئه وهی که س گوتیان بداتی یان رینمایان بکات له شار دوور ده که وتنه وه و کولانه و کوخته کانی خۆبان به جیده هیشته. ئهو سه گ و پشیلانه ی له کون و که له بهر و که لاهه کانی شار ده هاتنه دهری و

دوای تۆز و بۆنی مرۆ دهکوتن، ئەوان نهیاندەتوانی یادگارەکانی خۆیان له گەڵ ئەو شارە بنووسنەوه، هەتا چاو و نیگیان سیفەتی گیاندارى خۆیان پیتو نه مابوو، وەک نیگا و چاوی پیاو پیر و ژنه سەرەکان خەمخۆرانە بەلام پر فیتل و عەیارانە له دەورووبەریان دەروانی. ئەگەر گلێییەکیان بکردبا هەر ئەوه بوو که ئەو هەتا چەند نەوویە لهو شارە و لەنیو ئینسانەکانی هەست و سۆزیک بەسەر یاندا نەگربا و هاوخەمییکیان نەبوو، ئەوانە دوا ئولفەت و بۆنی مرۆ بوون له شارددا هەناسەیان دەدا.

هالا و بوخاری نیو مزگەوت بەسەر شارددا کشا، پەردەیهکی تەلخ و چلکن و ئەستور شاری دادەپۆشی، ژنهکان پیکهوه زریکهیهکیان لیدا و پیاوکان له ناخهوه قرچەیان هات و شکان. سەگەکان چاویان له ئاستیک مۆلەق بوو و دوای وەرین.

من دەمدی شار له ئاستی خۆی رۆدەچێ و تەمتوو مان و هەلم و تۆزیکى نەفەس کوژ لەسەری بلند دەبێ. له یهکەم ئاوردانەوه مەدا بۆ شار ژنهکان خۆیان گەیاندهوه من و بەموحیبەت و پەنادانەوه تووند لاقیان گرتم، هەستم کرد له گەڵ رۆچوونی شار چاوهکانم رۆدەچن و دوکەلیکیان لێ بلند دەبێ، بەلام ناکرێ من تەسلیمی رمانی شاریک بم و کتیبیک لهبیر کهم که دنیای پێ ریکدەخریتەوه، قورسی کتیبەکه دەستى بۆ خوار رادەکیشا و گەرمی دادینا، من دەیان جار ئەو کتیبەم لەبن هەنگل ناوه و بردوومەتەوه مالتی هەرگیز هیندە قورس و ئیسک بر نەبووه، دەتوانم شتیک له بابەت و پرستەکانی ئەو کتیبە بنووسمەوه بەلام دەترسم بەوشه و گێرانهوی من سیحەرەکیان بەتال بیت و زمانەکهی تیکچێ. **دەمووی ئەو کتیبە بکەم بەموعجیرەیهکی کوردی**، له هەموو دنیاوه خەلک بینە سەیری و ژبان و شارستانیەتی خۆیانى لەسەر ریکخەنەوه، دەمزانی ئەو کتیبە مەجرای ژبان دەگۆرێت.

بیرم لەوه دەکردهوه له شوێنیک خۆم پەنا دەم و بەکەمالتی ئیسراحت بیخوینمەوه و هەموو لەزەت و خۆشی و تیگەبشتنەکانی تەنها بۆ خۆم

بیت، دەمزانی ئەو کتیبە تەمەن درێژ دەکات، ئەوه بۆو کەسەى که پیتش تەمەنى سى و سى سالى بیخویتیتهوه، تەلیسمی سى و سى ناشکینێ و گەنجی و کەمالتیک نییه له دوای سى و سى. دەبێ هیچ نەبێ لاقەکانم لهو ژنانە رزگار کهم، رستەیهکی ئەو کتیبە سەد هیندەى لاقەکانم گرنگه، بەلام بەبێ لاق بۆم ناگاتە چ جێیان، بەژنهکانم گوتی:

- پیتەکانم بەردەن، ئیتو نازانن چ خەتایەک دەکەن.

ئەوان بەچاوه دەریه‌پریوه‌کانیان و دەنگه فودراوه‌کانیان گوتیان:

- کورەکانمان له گەڵ شار نغرو بوون.

شار وەک پانتاییهک له بوخار و هەلم و تۆز لەبەر چاوم غەرق دەبوو، وەک قەلایهک له مۆم بەسەر یە کدا دەتەپی، من به توانای یەزدانەوه خۆم راگرتوو، گوتم:

- سالتەکانمان و شکست و خۆشی و لەزەتەکانمان، تەمەنى نیتو کۆلان و پەنایەکانى شهیتانى بوونان، هەر هەمووی له گەڵ شار غەرق دەبێ.

ژنهکان هەستانه سەر پێ و هەموویان دەسته درێژ و وەک شمشیرەکانیان له یەک سات و بەیهک ئەوا بەرهو شار درێژ کرد و ویکرا گوتیان:

- ئەى شاری تەمەن وریای دلەکانمان بەله گەڵ خۆت بردن.

زریکهیان منى تاساند و هەستم کرد لەسەر لیواری قەبریک وەستاوین، بەرهو لای من ئاوریان دایهوه و گوتیان:

- تۆ ئەى کورى ناسک، بەبێ شار و کورەکانى ئیمه و هەناسەکانى تەمەن چ لەو کتیبە دهکەى؟

ووک بەردیک دەم بکاتەوه، وەک مردوو یهک بدوێ، بەبێ دەنگی گوتم:

- نازانم ئەو کتیبە چ له من دهکا.

ئای ترسانکن ئەو مرۆفانەى شاریکیان له دەس داوه، ئای زەلیلن ئەو مەردومانەى کراونە ئەو دیو شورەى شارەکان، ئیمه هەموو دەمانزانى مندالیمان و رۆژه پر نەینیبەکانمان له گەڵ ئەو شارە رۆچوون، زەمەنیک

له گهڼو ټولو شاره پېچرايوه که تنهها له زهني ټيمه دا ماوه، زهمنيک هه تا جوگرافياي ټولو شارهش که روچووه له بهر دهم دنيا دا له وهمنيک زياتر نيبه و کولانه کاني منداليمان و کانيه بهر و نهقه کاني به شهي تاني بووني خو مان تيدا دهشاردهوه، سهريانه پر خه وه نه کان و هه وای پر نامه ی دلداري و نيگای پر عه شقيني هه هه مووی روچوون. ټه گهر ټه وانه ی نه بر دبا رمانی شاريک هه هه چ نه بوو. ټه و مروقه رووتانه ی شاريان له دست داوه دلتيان به و هه همه خو شه که شاري تيدا ده ټي. ټه و مروقانه ی له هه موو ده مي روونترن، له ليواري شاره کان و که ناره کاني دنيا که وتوون، ټه وان ده يانزاني هه که سيک که شاري مندالي له دست دا تازه شاريک نايته مالي و کولانيک نايته خوليا و په نای.

تازه منداله کاني شيان تووشی که تن و شهر و هه رای بابيان نابن که به مي ر مندالي له په نا و په سيوان کردويانه.

من دوور له و سهر گه ردانيانه ده رویشتم و ده مويست ټه و کتيبه بگه يه ټه جيتگايه که بتوانم بيپاريزم و دواتر بيخوئينمه وه، گويم لي بوو ټه ره شو شه کان به رامبه ر پياوه بريندار و گه نجه ټيکشکا و سهر گه ردانه کان وهستا بوون و پييانده گوتن:

- دلنيابن ټه و کتيبه نهيني شاري ټيوه ی تيدا يه.

- هه موو رابردووتان له و کتيبه دا زيندوو ده بيته وه.

- تنهها له و کتيبه دا شاري خو تان دست ده که و ټي ته وه.

پياوه کان وه که ټه سپي سه رشيت و سه رمه ستي بي لغاو ته ماشايه کيان ده کرد، گه نجه کان به هومديکی هه چه وه پارچه شکاره کاني خو يان ده خسته وه سه ريگ، که چان به بو ني ټه و هه وای پر عه شقه ی له دستيان چوو بوو گه شبو ونه وه. سه گه کان به حه سره تي ټه و کولانه و کوختانه ی ده يان جاري تيدا به فال هاتبوون گرژينه وه. لاقيان بلند و مي زيکی چه ور و خه ستيان به گلي وشک دا کرد.

من ده مزاني ټه وانه هه موو سه ريکن، ټه و ټنانه هه چيان له و ټنه سيحربازانه که متر نيبه له ټو وری چله م هاتنه ريگام. ټه و ټنه سيحربازانه به زمانيک ده وان باوه ر و توانا له بهر ده میان ده تليسا يه وه، شتيک نه ده ما به ناوی زهن و قه ناعه ت، ټه و ټنانه هه ر بو خو يان سيحري ټن بوون و هه موو خانه و ده ماره کاني پياوه تي شاره زا بوون، به که يفي خو يان ټه و ده مارانه يان ده رده کيشان يان گه مه يان پي ده کردن، ټه وان به منيان گوتبوو:

- پياو بيتجگه له و ده مارانه هه چي ديکه نيبه.

- به بي ټه و ده مارانه پياو داو لتيکه بو ټه ناي لوتی پي بسري. ټه و ټنانه ی له ريگای ټو وری چله م تووشيان بووم هه موو دنيا يان به تو شه وه ده کرده هيلکه يه ک و له باخه لتيان دنا. هه ر به دوو قسه و نيگايه ک کرد يان ټه و ټه چوله که به کی هه وه ل به هار و له سه ر به رده ستيان دانام. به ره ده ستيک هينده ی که فه لي سه د ټن، پياو گيروده ده کات. من ناليم وه ک پالوه وانتيک وه ک دلتي ټه و چوله که تر سنو کانه له ني ټه ده ستي ټه و ټنانه له رزي م، جواناوی ټن تا قورگم هات، سريک له و جواناوه گه وره تر ته ليسي می ټه و ټنانه ی پيشکاندم شه وقیک، ټه فسو نو تيک بو گه يشتن به ټو وری چله م مني له و ټنانه ستانده وه.

ټه وانه ټني سيحر بوون، به لام ټه و ټنه ره شو شاننه ی به نياز ن مه ردوم گه لي شاريکم لي به خه به ر بيتن، فيلي دنيا ن. فيلي دنيا ش ته ليم نيبه پيشکيني، قه لا نيبه بيگري. هه ستم کرد ديسان وه دلتي چوله که يه کی تر سنو کم و خه ريکه له بن پي قورس و بي ره حميان بتو ټيمه وه. پياوه کان وه که هه ناسه يان لي وه رگيرايته وه روو له و ټنانه ده که ن و سه د پرسياريان له چاو ده رټي، ټنه کان ديسان وه وه ک زريکه يه ک ده لتي ن:

- شاره که تان نغو بوو به لام رووحي شاره که تان ټه وه له و کتيبه دا يه.

ټه وان چاويان موله قه و ټنه کان ده لتي ن:

- له زه تي ټنه کانتان و بو نيرينه ی خو تان له و کتيبه دا يه.

ټه و ټنه شه يتانانه له کو ي به و نه ينيان يان زاني، ټن گه رای نه ينيه و

دنيا به بچ ټو گه رایه نه نیتیبه کی تیدا نامیتنبی بوی بژی. ټو پیاوانه به چ نه نیتیبه کی ټو کتیبه رازبن. هه مو دنیا یان بده یه جینگای شاری نغرو بوویان بو ناگریته وه. سه ره تا پیاوه کان زور گیلانه و سه ره پویانه پیییان گوتم:

- **تو شیري خيانه ت خواردوه، چ که تنیکت له بن سه ره؟**

به چاویکی نهرم و پر سوز بوم روانین و دننگم لی نه هات، ټوان گوتیان:

- **تو، که هه مومو مانت به شهوی ژنه قهره جیک گورپه وه، چ واپیروزی کردی؟**

هه ناسه یه کم بو شه وه و سه دم بو ژووری چله م و سه سه ره تیکم بو ټوان هه لکیشا و ټوان گوتیان:

- **چ هیلکه یه کی پر نه تینی و چ ژیانیتی پر شهرمت هه یه!**

من ده مویست ته نه کتیبه که بیاریزم، ده مزانی ټو ره شه خه لکه نه تینی ټو کتیبه تیناگن و له سیحری زمان و وشه و رووچی حالی نابن. کتیبه کم به خومه وه نووساندبوو، به حیرسه وه ده مویست لییان دوورکه ومه وه، ټوان هاواریان ده کرد:

- **بو نیمه نازانین شارت به چ خه فته تیکه وه گوشت، هه یه نارسه من.**

نه متوانی بییر له و فهرشه نه که مه وه که گوله کانی و دک له سه ر ټاوبن ده جوولان. من نه متوانی پییان بلیم که ټو ژنه سه هیتنده ی ټوان و هزار هیتنده ی شار به وه فایه. من نه متوانی ټوه یان به بییر به یتمه وه چون یه که یه که ټو پیاوه سمیل باپرانه به سه ر پیتلاوه کاغدا که وتن بو ټوه ی ټو شه وه یان بده می، یان به شیتک له حیکایه تی ټو شه وه یان بده می. بی ټوه ی عه قلی ټوه یان هه بی یان بزنان که **قه ده ری ټو شه وه من دابه شم نه کردوه**. بی ټوه ی بزنان که خه ونی ټو ژنه به که سه ناکردی. هاواریان کرد:

- **سی و نو ژوورت به جیه تیش و دوا ی رهنگی موری ناویکی جادووباز که وتی.**

ټوان نه یانده زانی ژووری چله م هه زاران که سه به دواییدا ده گه ری و یه ک که سه تاکه یه ک که سه، که سه جار ده بیسته به رد ده یکاته وه، ټوان نه یانده زانی گوی له حیکایه تی ټو ژووره بگرن.

پیاویکی که ته ی بازوله نه ستور، که سه ره ده میک مجبوری مزگه وت بوو، دواتر بووه ده لالی خانوو، به سه رمدا هاواری کرد و گوتی:

- **هه ر تو نه بووی حیکایه تی سوشینت بو گه نجه کان ده گپر ایه وه، هه ی حه رامزاده، بو ټوه ی گه نجه کان ده رگاکانی باخی ته من بکه نه وه و کاولی که ن. نیمه ش رسوا.**

- **هه ر تو نه بووی سوشینت هه لدا یه نیو دوکالی پیاویکی به رهنگ کوتراو.**

- **هه ر تو نه بووی ماینه به فاله کانت وه ناگا هیتنا، تا گه نجه کان شه رمزارکه ی.**

ژنیکی کامل هاواری کرد و گوتی:

- با هه ر ټو بوو شه و تا به یان له گه ل کچان ده تربقایه وه.

گویم لی بوو پییانی ده گوت:

- **ژیان جاریک به لاتاندا تیده پری، هه موو میوه کانی تامکه ن.**

- **سیوه کانی بخون و لیمو کانی هه لمرن.**

به چاوی خوم دیومه

- **کچانی فییر ده کرد بون و عه تر له بن بال و سنگی خو یان دن و بیانده به ر با.**

ټو کچه ی شه ویک بونیکی دابووم که له کولوکی دار پرته قال دروستکراوو، چه ند هه ناگای هاته پیشه وه و گوتی:

- من ټوه بو خوا ده لیم: «ته ماشایه کی زور عه یاران هی کردم،

زه ده خه نه یه کی فیلبازانه ی هاتی به بالای هه لپروانیم» گوتیه وه:

- من ټوه بو خوا ده لیم، ټو کوره له کچان شه رم ده کا و له ژنان

ده ترسې، بهسه حال هدا شوشه بونیکم دایه، ناخرنه دهکرا له شار بچیته
 دهر و بونی کولوکی لئ نیا.

به لئینی کونی نهو کچم بیرکته وه، که هیندهم گهرم کاته وه بسووتیم،
 ههستم کرد سه رما مه و له بهر خومه وه گوتم:

- بریا، بسووتا بام.

کچه به توره بوونیکي پر وه فاوه گوتمی:

- ههر دهسووتیی، نه ما له دوزه خدا.

ههستم کرد جاریکي دیکه نهو کچه خه ریکه پییه کانم به خه لکه وه
 ده به سستیته وه، له نیو نهو ره شه خه لکه دا که سیک ناتوانی نهو کتیبه
 هه لگري و که سیک ناتوانی بیخوینیتته وه، بویه به پارانه وه وه گوتم:

- ببورن نهی پیاوه بئ گهرد و پاکه کان، ناتوانم له نیو نیوه دا بژیم،
 سامان و ژن و شه ره فمه ندیه کان بؤ نیوه نازایه تی و پیاوه تی بؤ نیوه،
 خوشنوودی و به ههشت و سه رفرازییه کان بؤ نیوه، من ده پرم و هه موو
 خیانهت و حه یاجوون و ریسواییه کان له گه ل خوم ده بهم، من ده پرم و هه موو
 به زین و شکستیه کان له گه ل خوم ده بهم، هه موو بوغز و غه ره زه کان ده بهم،
 دوزه به هه موو تاوانه کانیه وه له گه ل خوم ده بهم و نیوه له به ههشت و له
 عه شقا بژین.

ژنه ره شپوشه کان له بهر پیتم که وتن و گوتمان:

- مه پرم، نهی گه نجی نهی تی شار به وانه بنیاد ناریتته وه.

- مه پرمی نهی جادو و باز، نیمه چیمان له شه ره فمه ندی و نازایه تی داوه.

کچه کان به دهنگیکی به نه مه کانه و دوو دلانه گوتمان:

- مه پرم نه وانه پالنه وانی سامان و نازایه تی و پیاوه تین، به لام پیاوی
 عه شق نین.

- مه پرم با که سیک هه بئ بونمان کات و ره نگه کانمان لیک جیا کاته وه.

گه نجه کان بئ هومیدانه گوتمان:

- ده وهره و با گوئی له حیکایه تهکانی سوشین بگرین.

- ده وهره با دهرگاکانی باخی گه نجی بشکیتین.

- ده وهره و ژنیکمان بؤ بگپره وه وهک خه نه.

- ده وهره و حیکایه تی چله م ژورومان بؤ ته واو که.

من ترسام و له ناو خومدا تیکشکام، لهو پیاوه بئ ره حمانه ترسام، له
 هه ره شهکانی چاویان و زهبری دهستیان ترسام، تیکشکام بؤ ژنانه
 تیکشکام که وتونه دم لافاوی پیاو، بؤ ژنانه رامام که سیک نییه
 مالیان بؤ دروست کاته وه، که سیک نییه مالیکیان له ئولفهت بؤ
 پیکه وه نئ، بؤ نهو کچانه گریام که سیک نییه بونیان هه لمری، بؤ نهو
 کچانه گریانم هه موو خوشییه کانیان پیش نه وهی بؤ خویان بیناسن به دهستی
 نه شاره زا و توندی توخمی نیر مه حف ده بنه وه. بؤ هه موو نهو گه نجانه رمام
 که دهرگاکانیان بؤ ناکریتته وه، ته مه نیان لهو دیو ژبان وه که له که ده کهن.

به قورگ و دهنگی به رازیکه وه پیتم گوتم:

- نه وانه ی شاریان له دهست دا، تازه نابنه وه خاوه نی هیچ شاریک.

به دهنگی نو ساوی خه ساویک وه به کچه کانم گوتم:

- نیوهن بونه کان و نیوهن ره نگه کان و نیوهن ره نگه کریستالییه کان
 شار، نیوهن په یامی عه شق.

پروم له گه نجه کان کرد و گوتم:

- ههتا دهرگاکانی باخی گه نجی نه که نه وه، ههتا نهو باخانه نه بینن،

گوئی نه فسون نابینن و نازانن گوئی له سیحری ژووری چله م بگرین.

من سی و نو ژوروم دایه دنیا و دنیا بهو سی و نو ژوره مرؤقی
 هه لغه له تاند و ناده می ئیغرا کرد.

سی و نو پروباری سه هونم بری و به سه ر سی و نو شاخی وهک هه ساندا
 سه رکه وتم و سی و نو دتوم به زانندن و درک و دالی سی و نو بیابانم
 گپره کرد و سی و نو مه ته لی سی و نو پیاوی سی و نو سه ر و جادو و بازم

زانی، سی و نو جار سەنگ باران کرام و سی و نو قەلام گرت.
 وختیک هەموو تەلیسمەکانم شکاندن و مرۆڤه بەبەردبووکانم
 زیندووکردنەوه و هەموو فیلهکانم زانی و تەلهکانم بەتالکردنەوه، چل
 کلیلیان، دامی و گوتیان:

- چل ژوور لێره هەیه، سی و نو یان بکەوه و چله میان واز لیبینە
- سی و نو ژوور حەلالی خۆتە و چله میان حەرام.
- ئامان! سەد ئامان!! چلەم ژوور نەکە یەوه.
- چلهم ژوور مردنە.

یەکە یەکە ژوورەکانم کردنەوه، ئەو هەموو هیوا و لەزەتە بەندانەم
 تازادکردن، نەینێ ئەو ژوورانە سەرسامیان کردم، بەلام سیحریک نەبوو
 بگرن. تەنھا ژووری ژن، سیحریک بوو لە ناخدا تەقیەوه و شاگەشکە
 کردم، تەلیسمی ئەو ژوورە ناشکی و تەواو نابێ. بەسەریدا تێپەریم،
 بەبۆرکاتیەکەوه تێپەریم، هەموو ئەو ژوورانەم دانە دنیا و گوتم:
 با بەسەر زەویدا بلاوینەوه، با بلاوینەوه و پیاوانی گەندە خۆر تێر بخۆن،
 دەمزانی من تەنھا دەتوانم، سی و نو ژوور بکەمەوه، تەنھا سی و نو ژوورم
 بۆ دەخریتە سەر پشت، لەگەڵ کردنەوه یان سیحری هەموو ژوورەکان بەتال
 بوونەوه، من نەتوانی لە سی و نو دا بمرم، گوتم:

«ئاخ! ئەفسوون، ئەفسوونی ژووری چلەم، دەرگای ژووری چلەهەمم
 کردەوه و تەنھا بۆ ئەوهی دەرگای ژووری چلەهەمتان پێ بناسینم دەبێ چل
 سالی دیکە بژیم، چل کتیبی دیکە بنووسم، من جاریکی دیکە باسی ئەو
 تەپەر زەردە ناکەم لە چاوەروانی ژنیکدا پێر دەبوو، چۆنیش گەنج دەبوو،
 ئەو ژنە بەخۆی و دوو چاوی سەد پەنگەوه کە دنیا هەموو جوانیەکانی لەو
 چاوانە دزیوه، ئەو ژنە بەخۆی و سنگیکی پر عەشقهوه کە دنیا هەموو
 عەشقهکانی لەو دزیوه، ئەو ژنە بەخۆی و دوو دەستی پر شیفاهه کە دنیا
 دەرمان و شیفاکانی لەو دزیوه، ئەو ژنە بەخۆی و دوو رانی پر نەوسهوه کە
 دنیا هەموو نەوسهکانی خۆی لەو دزیوه.

ئەو ژنە تەنھا بۆ خۆی بەئاویکدا رۆچوو، کە کەس ناتوانی ناویکی
 دیکە لێ بنی جگە لە ئاو، ئاویش نەبوو.

من جاریکی دیکە باسی ئەو ژنە ناکەم، من جاریکی دیکە ژووری چلەم
 هەلنادهمەوه، من جاریکی دیکە پیتان نالیم چۆن چوومه باوهشی ئەو ژنە،
 من هەگیز باسی ئەو سەفەرەتان بۆ ناکەم، کە پێکەوه و لە باوهشی یەکیدیدا
 بەئاویکدا رۆچووین، سەفەرێک گەرانەوهی نەبوو، بۆ ئەوهی باسی ژووری
 چلەمتان بۆ بکەم دەبێ چل جاری دیکە بژیم، چل جاری دیکە بە ئیسرائیل
 بلتیم:

- گەورەم، مۆلەتمەدە، حیکایەتی چلەمم ماوه.

بلتیم:

- گەورە ئازیزە، ببوورە باخاتری ژنە نیو ئاوی مۆرپێ.

بلتیم:

- گەورەم، با تەپیری زەرد گەنج بیتەوه.

بلتیم:

- گەورەم، ژنیکی لە دلمدا خەوتوو، چاوەرپێه.

بلتیم:

- گەورەم، باسی حەوزی مۆرم ماوه.

بلتیم:

- گەورەم، تۆ زۆر پەلەیی، فەرموو مێه، با دلم لە بن داری وەنەوشە هەر
 لێ بدات.

ژنە پەشپۆشەکان هاتن، مائی و هیمن، بەرووی دۆستانە و خەمخۆرانە
 بەلام پر فیل و عەیارانە، دایکی کورەیی هاوڕێم بەزمانیکی وەک هەنگوین
 گوتی:

ئىبلىسى پەناكان

من دەمويست پيش ئەو دەى بىمە بەرد

- شیرینه کهم، باسی ژووری چله م مه که، حیکایه تی تهیری زهر دمان بو مه گپیره وه، ته نها و ته نها له و کتیبه مان مه که.

سه رم نه وی کرد و گوتم:

- پیاوه کانتان بخویننه وه ئەوان کتیبی دنیان.

دهستی چه پی گرم و گوتی:

- ئەو کتیبانه ته واو بوون، ئەوانه پیاوی نیومال و کۆلانه کانی نیو شار بوون.

من نه متوانی رووی تیبکه م گوتم:

- ههر ئەوان بوون پیاوی جهنگه کان و جوامیردی ژن.

- بوونه وینه ی سهر دیوار و په یکه ر و یادگاری رپگا.

ژنه کان گوتیان:

- ئەوان پیاوی نیومال بوون، ئەوانه شه ری به رده رگا بوون، ئەوانه نوینه ری توره یی و دهنگی گر و چاوی سوور بوون، ئەوان ره شه با و بلیسه ی دهنگی گهنج بوون ئەوان بکوژی عاشق و دلای کچ بوون.

من ئەو پیاوانه م ناسی بوو، ئەو پیاوانه هاتن و گوتیان:

- شار به کچ و له زه تبه وه هه مووی بو تو، شار به بوون و خوشیه وه هه مووی بو تو.

پرووم له ژنه کان کرد و گوتم.

- پیاوه کانتان چاوه رین، پیاوی بی شار ده بی ژنیک بیگریته وه، ژن شاریه تی، ژن مال و کۆلان و په نایه تی، ژن بازار و دوکانیه تی.

ژنه کان بی هومیدانه گوتیان:

- بی ئەو کتیبه نارۆینه وه.

من پیتم گوت:

- کتیب سووتا، و ایزانن کتیب له دوکه لدا خنکا.

من ده مزانی ناتوانم شاریک بو قامچی پیاو زیندووکه مه وه، من ده مزانی

شاریکیش نییه قامچی تیدا نه بی، شاریک به هه موو نه نییه کانیه وه مه حف ببووه، هه ناسه و توژ و تاواته کانی وه ک یه ک رۆچوو بوون،

سیمرخیک نییه ماله کانی شار له سهر پشتی دانج و بیانگه یه نیته وه سهر زه وی. سیمرخیک نییه شار بکاته کۆلی و رزگاری کا، تازه شار له بن پیی دیو و عه زباکاندا پلیشاوه ته وه، سیمرخیک باله کانی هینده ی ئەو سالانه دریز بی کۆلانه کانی کۆن کردوه، هینده ی درۆ زۆره کان و عه شقی درۆ و ناکامه کان زهر د، سیمرخیک گه رووی جیگای ره شه با ی شیت و چاوی هیلانه ی تووره یی خه لکه که ی بی. کوا سیمرخیک گه ردنی ئەو هه موو خوینه بگری له شار رپژاوه.

ئەو کچه ی بو نه که ی دابوومی که له کولوکی پرته قال دوستکرا بوو، گوتی:

- گویت لیبی، به لام به دلایک نا له بن دار وه نه وشه یه ک جیت هیشتووه. ته په ی بیت.

- گویت لیبی، به لام به سه ریک نا ته سلیم رهنگه کانی قه ره ج بووه.

- گویت لیبی، به لام به عه قلایک نا هه موو له شی کوتراوه و سوشین له باوهش ده کا.

- گویت لیبی، به لام به چاویک نا ته نها ژووری چله م ببینی.

- گویت لیبی به و عه قلای له په نجه ی مه لاره رپژایه نیو سه رت، به و فرمیسکانه ی له خزمه تی رپژان.

نارامم نه ما و گوتم:

- جگه له و شتانه هیچی دیکه م نییه.

کچه به زمانیکی شیرینتر به لام پر حیکمه تتر گوتی:

- نا... زۆری دیکه ت هه یه، ئەو سیمرخه ی لیی ده گه ری به ده سته وه یه کتیبه که م تووندتر گرت و پارامه وه و گوتم:

- تکایه، ئەوه ته نها کتیبیکه.

زور له وه عاقلانه تر که چاوه ږیم ده کرد، کچه گوتی:
- ټو کتیبه، ټو سیمرخه یه شاری له سهر پشته.

ترسام ټو کتیبه بداته شه قه ی بال، قسه ی ژن ته نها له فزیک و قسه یه ک نیبه ټو گوتن، قسه ی ژن به ردیک له پرخه ی خودا ده کاته ته یر و دره ختیک ده کاته گاکتوی. من ده میکه ده زانم ژن ده توانی به چراهه ک بلتی ببه په پووله و بفره، چرا له وه ختی زکر و تاعه ت بچ ده بیته په پووله یه کی ټاوس به یونی ژن و ده فری، ژن به هر بالنده یه ک بلتی وهره و ببه کورپکی ده ست گهرم و نهرم وه ک هه تاو پییه کانم ټو بشیله بالنده ټه گهر هه ټو بیت و ټه گهر ټاویلکه ده بیته کورپکی وه ک هه تاو، به ده ستیک له میوو، هه ناسه یه ک له نزا ده یان شیلی... من هه موو ټو شتانه ده زانم، به لام ههر هینده ی ته ماشای چاویانم کرد، هه موو ټو شتانه م له بیر ده چیته وه، ده یچ له به ریان بپاریمه وه و ده ستیان ماچ که م هه تا ټه وه نده م عه قل بدنه ی ژنیک رازی که م.

ټو کچانه ی روظتیک له روظان ویکرا شووشه چراکانیان له ده ست به ریوه و شاریکیان له تاریکدا خنکاندبوو تا ټو خوبان رووناکیه ک بیین. گوتیان.

- چنده م جاره به جیمان ده هیلتی، ټیستا که سیمرخت پییه ده بی سوارمان که ی.

هه موو یادگار ده کافان له گه ل ټو کچانه له تاریکیدا بوو، من ته نها به هه ناسه کانیان ده مناسینه وه، من ده متوانی له گه ل هه ناسه کانیان بنوم و ده ست بازی بکه م، من ده متوانی له گه ل هه ناسه کانیان بچ ده نگ پیبکه نم، ده متوانی له گه ل هه ناسه کانیان بچ ټه نداز بگریم، من له شه وه ههره تاریکه کانداه له بن داره گه وره و ټه ستور و پیره کان یه که یه که ده مدیتن، پشتمان به داره کانه وه ده دا و ده ستی یه کدیمان ده گرت، ټو یه کدی ده داوین، من هه رگیز رووی ټو کچانه م نه دی و له باوه شم نه کردن، ژنه پیر و سهر

ټاسینه کان وه ختیک ږتچکه ی فرمیسیکی روومه تی کچه کانیان ده دی بی رحمانه پییان، ده گوتن:

- ټو کور ده گرین، مه گهر ته نها له گوردا له باوه شیان که ن.

جه خاری ټو کچانه له هه ناوی مندا بوو، ټو شارانه ټورپک بوون ټو راوی کچ، تاکه له زه تی ټو کچانه ش راوکردنیان بوو، ټو ټیواره یه ی هه موو شووشه چراکانیان لیکه و ته خوار و شار بووه باوه شی تاریکی، زانیم له پشت ټو تاریکیه وه چنده دل خه ریکه بته قی و رووناکیه ک له دنبادا نه ماوه فرمیسیکه کانی ټه وان بیینی.

ده مویست له پشت ده رگاگانه وه قسه یان له گه ل بکه م و له که لین و کونی دیواره کانه وه ده ست به رم و ده ستیان بگرم و نامه یه کی گهرم به ته زووی پیستیان و په شوکانی خوینیاندا ټو دلیان بنیرم. یه که یه که دلنه واییان بکه م و پییان بلیم که ټیوه ټو گه وه رهن که و تونه نیو لیتاوی کومه لگا و پیاهه کان و کوره گه نجه کان به لیتاوه که رازین و گه وه رهنه کان نادوزنه وه. پییان بلیم تاکه رووناکي دنیا ټیوه ن. من ده مویست په نجه ی ههره چوکه له یان ماچ که م و راسپارده ی خوم ټو یه که یه که تاله قره کانیان بنیرم.

من ده مزانی قسه ی ټو پیریتانه چ به رانیکي غه م له دلیاندا سهر ده بری. ټو ده م من ده بوو ټو ټیکم لی بیت، ټو ټیک ټو هه موو که س.

ټیستا نه مزانی چون کتیبیک له بهر چاوی ټو کچه بی مرادانه ټوته سیمرخ، رووم ټیکردن و به چاویکی زور گه ش و فراوانه وه لیم روانین، له نیگیان سه مای سه دان کوترم دیت له کاتی پیکانیان و کوژرانیان. ته قلته و بازبازینی چندان که رویشک و ټاسکم بیینی له کاتی راوکردن و سهر پرینیان.

من بچ ټو هدی له و نیگیان به سله میمه وه ویستم بیتمه جواب و ټه وان گوتیان:

- پیش ټو هدی وه ک پالنه وانیک نهینی دروستکردنه وه ی شار ټاشکرا

کهی، پېش ئهوهی کتیبه کهت وهک سیمرخ بدا له شهقهی بال، نهیتنی ئهوه مان بۆ پروونکهوه چۆن ههمومان دهناسی و بۆچی وینهت له ناوینهی ههموماندا ههیه.

ئهوان نهیاندەزانی من ههچیان ناسم، ناوهکانیان لیک جیاناکه مهوه، ئهوان نهیاندەزانی که من تهنها کهسه ریک و گه رای غه ربیی له چاوانیاندا ده بینم. له چاوی هه ره هه موویاندا گه رای که سه ره و غه ربیی. من ئه وه گه رایانه م ده واند و به ده سه تی بی په نا و نازنه گیراویان ته زووی گه رمی ئینسانی و نامه ی پر سوژی هاو خه میم ده نارد، ئه وان نهیاندەزانی من له وه نابوترم وینه که م بچیتته ناوینه ی تاکه کچیکه وه.

پیاوهکانی ئه وه شاره بی مۆلته ژن و کچهکانیان ده شتیلا و هه رگیزیش نه ده چوونه نیو ناوینه ی کچ و ژنهکانیانه وه. ئه وان چیدی نهیان هیتشت بتاسیم و گوتیان:

- قسه مان بۆ مه که، با سواری سیمرخ بین، گوشتی رانی خۆمانی دههینێ.

گوتم حاشا له و سالانه ی تهنها بۆ دیتنی دوور به دووری رانیکم به سه ره بردن. گوتم حاشا له و سالانه ی هه میشه تییاندا ده نووستم تا خه ون به رانیکه وه به بینم. گوتم حاشا له و هه موو پاره و کات و ته مه نه و سه رتیشه یه ی له سینه ماکاندا بۆ دیتنی به ژنیکی پرووت به سه رم بردن. من ئه وهنده ی پت ناسنه کان و سیما مسه کان و وتاره دوور و درێژه کان نازاریانداوم به سه ره وهریم بۆ رانیک سه ده هینده ی نازار داوم. بی دوو دلێ رووم تیکردن و گوتم:

- تهنها ده مه وی بزانم چی کتیبیکی لی کردونه سیمرخ؟

ئه وه پرسیاره یان زۆر پی سه یر بوو، ئه وه کچه ی یه که م که س شووشه ی چراکه ی شکاند و شاری ته سلیم به تاریکی کرد گوتی:

- ئه وه شته ی شار له و نغوژیوون و ویرانیه رزگار بکات سیمرخه.

من نه مه ده ویست ئه وه یان به ره یتمه وه که ئه وه زه مه نه ی ئه وان تیییدا ده ژیان

رۆچوو، یان شار هه یچ نه بوو جگه له و زه مه نه، ئه وه زه مه ونه به نیو کۆلان و جادهکانی شار وه ربوو، ئه گه ره ئه وه په نایه ی ناخیان که شه یتان ناوه دانی ده کرده وه هینابی چاکه، ده شی هه موو ته مه ن و هه موو ناوه ز له به یر که ی به لام نا کرێ ئه وه په نایه جیهیلێ، به کچه کانم گوت:

- ده کرێ، ئیوه هه ره که تان شاریک ناوه دان کاته وه.

پیاوهکان که تا ئه وه دم، په نه یان له خۆل وه رده دا، هیتاش قیت بوونه وه و پشتیان راست کرده وه، به چاویک نه چاوی به رگری و ترس بوو، نه چاوی حرس و خه فه ت بوو، نه چاوی له ده ست چوون و مردن بوو، نه چاوی دۆرانی شار بوو، تهنها چاوی راوکردنی ژن بوو گوتیان:

- تف له خۆت و قسه ت. شاریک پیاو ناوه دانی نه کاته وه سه گیش لیتی ناتۆین.

- شاری ئیمه لاپه ره یه ک بوو له شکۆی پیاو.

- بازاړ و دوکانی پیاوان، هوتیل و باخچه ی پیاوان، کتیب و نووسینی پیاوان.

دواکه سیان که پیاویکی کویر بوو، ورگی پروتی گه به سووه سه ره زه وی گوتی:

- ئه و شاره ی پیاو ناوه دانی نه کاته وه زیلخانه یه.

چ گوێ بده مه ئه و قسانه و چیان به یر خه مه وه، ئه وه کچه ی رۆژیک له رۆژان له ترسی ئه وه په نایه ی له ناخی پرووناک به سووه هاتبو کن مه لای، ئیستا سه ره ژنیکی کامل و تووند بوو، گوتی:

- فه قی سووره لیتی گه ری با ئه و کتیبه بالهکانی بکاته وه.

من ترسام جوانی ئه وه کچه بگری و ته سلیم بم من ده ترسام. ژنی کامل غه رقم کا و نه فه سم بخنکی. زه بینم دایه دهستم و زه بینم دایه کتیبه که، ده مزانی مه لا خه ریکی پۆشینی به رگی ژنه و هه ره بینه فره ی کرد و له کتیبه که هاته ده ری و دای له شه قه ی بال. حه زم ده کرد بیتته ده ره و نهیتنی دنیا له من به ستینیتته وه، ههستم ده کرد ئه وه نهیتیه ماندووم ده کات و

خهريکه برميتم. بيزاريش بووم له وهی به خوی و تاکه بهرگيکه وه. بيته دهر و بهرگه کانی دیکه بو من به جيهيلى.

- دهی فهقی سووره باله کانی وهکه

ئهو ان حه قبان بو، نه يانده زانی شارچ به لایه که، نه يانده زانی له شاردا چ پياوی سهر ئاسن و پي مس خويان حه شارداوه، ئهو پياوه پي مسانه پي له بهرد نين ده يکه نه ئاو، وهک هيلکه يان له بن پي بيت ده يفلیقينه وه، نهک ئهو له شه ناسک و ههسته ئاويهی ئهو کچانه. ئه گهر کچه شيخ يهک جار مه لای به بهرگی رقه وه دييا، يه کجار ئهو پياوه سهر ئاسنانه ی دييا که وهک کولله له دار و ديوار ده هاتنه دهر وه ختيک مه لا ئايه ته دوور و دريژه کانی ده خوینده وه، کچه شيخ مه لای ته نها به بهرگی ژنه وه دييو، ته نها په نای شه يتانی پيشانی مه لادا بو، ئهو پياوه پي مسانه ده يانووسيت هه موو دهم شووشه ی چرا و فانوسه کان بهرينه وه و بشکين، ده يانووست ته نها خويان له تاريکيدا بدره وشينه وه، به خويان و ددانی دريژ و چالی چاوی ره شه وه گه نجبيه تی بتاسين و کچيه تی له شار بستينه وه، ئهو ان ئهو حهرف و وشانه شيان ده خنکاند له می چووبان يان بوئی مييان دابايه.

پرووم له شيخ زاده کرد و گوتم:

- خانی شيخ، بوچی شاريک ئاوه دان کهينه وه، که ته نها په نايه کی

رووناکی تيدايه.

شيخ زاده ئهو دهم زانی من له په نا شه يتانيه که ی ناخی ناگادارم، به چاويکی وهک ناگر بوئی دو انيم و گوتم:

- نهی ئيبيلیسی په ناکان... تو ئيمه ت له شار وه ده رنا.

له خویم نه ترسام و ترسام نيگا کانی کتبه که بسووتيني.

گوتم:

- پيرۆزی پياوه فرشيه کانتان بن، ئه گهر ئهو پياوانه رووناکيه ک له ناختاندا داگيرسين، ئيه وه هرگيز پيوستان به شه يتانيک نابي.

شهو کتیبه‌ی بووه سیمرخ

دهمویست پییان بلتیم، با هموو دنیا بو تیوه بی، من جاریک سی و نو ژورم به دنیا به خشیوه، ده توان له هر سی و نو ژوریدا بگه وزن، ده توان ده سال، له ژوروی شیر خوتان بشون، شیریک له جیتی پیاو و له جیتی نان، سهد سال له ژوروی ناوینه خوتان جوان کهن، میوهی ژوروی به به هشت بخون و ناوی حیات بژن، هزار سال له ژوروی له زهت و هرکهون، و هرکهون و نه نوون، نه ژورانه تمهن تیتیدا کوتایی نایه، **مرۆف تهنها بویه لییان هاتوته دهر و سنوربه ندی کردون و کردونی به حرام و عیبه تاکو پیر بیت.**

کچیکیان که تانه یه کی سپی له سهر چاوی راستی بو، نه ونده دیکه خوماری کردبو، به سنگی پر بهر که تیه وه، سنگیک له ناکا و قوت بیژوه، هاته پیش و گوتی:

– تو... تا ئیستا دلئی تاکه کچیکت خوش نه کردوه.

نهو کچه نه یده زانی له دلئی مندا تاکه خو شیبیه ک نییه، سنگم دلئیکی پیاوی تیدا بو که ته سلیمی خه جاله تیاکانی خوی بیوو، نهو کچه نه یده زانی دلئیکی دیلم هییه، دلئیک به رامبه هر حه وزی مۆر و له بن دار و نه وشه یهک ته په ته پیه تی، دلئیک له باوهشی کچی ژوروی چله به ناودا رۆچوو، **نهو دلئی بونی کچی ژوروی چله می کردین هرگیز بونیک دلخوشی ناکات، هرگیز رهنگیک نایگری، هرگیز کچیک پیتی شاد ناکری.**

من لهو رۆچوونه نه ونده دم له بیرماوه، به نیتو تیشکی ناسۆدا رۆچووم، ئیواریه که تیشکی رۆژ سهد لت و سهد رهنگ و سهد سیحر ده بیت له باوهشی کچی چله مدا خهوم لیکهوت، ناخهونا، له زهتی باوهشی گرمی و بونی قژی شاگه شکه ی کردم، ته مییک له باوهشی کردبووین، هه لمیک پیستی دا پو شیبووین، ته مییک رژابوو سهر بهر دهستی نهو باخه ی گیای وهک مووی سهری مندالئیکی تازه تاشراو لووتی ودهر نابوو، دللم لهو سهدردا نه گه رایه وه، نهو سهدره گه رانه وهی نه بوو، کهس ناتوانی نهو

ولآتانه باس کات پییاندا تیپه ریم، ناوی سهد رهنگی نهو له زه تانه ی خواردمنه وه، له باوهشی کچی ژوروی چله م، نهو وه ختانه خۆر وهک خوینی لی دیت، دوا له تی خۆر قووتی داین، خو ریک بهو هه موو گه وره ییه وه له چاوی ئیمه که وته خوار، لهو سهدره دا کچهم توند گرتبوو ده موچاوم به لاملی کردبوو، قژی به سهرمدا رژابوو، لووتم له سهدریکی ههره سیحری بۆندا غه رق بیوو، هه ناسه م ده که وته سهر لاملی و ده بووه دیل، هه ناسه دیله کانم به سهر پشتیدا شو ر ده بوونه وه، هه ناسه دیله کانم به خته وهر بوون له زیندانی سنگمه وه که وتبوونه سهر رووکاری پشتی بی وه سفی، رژابوو مه سهر سنگی، لیوی هه نگوینی جوولاو وهک ده نگیک له سیویکی سووره بی، کچه ی ژوروی چله م سهری بو سهر شانم لار کرده وه، وهک نهو سپوه سووره درزیکتی تیپی و بلئی:

– **نزای نهو مۆمانه ت له بیره که دامانگیرساندن.**

من گوتم:

– نهو نزایه ی له پیستمانه وه هاته دهر، که پیک که وتن شریخه ی هات.

نهو گوتی:

– **خواه عه شقمان وهک نهو مۆمانه تا نه بهد بسوتی.**

مۆمه کان شانیان ویکدا بوون، ده سووتان له نیتو یه کدا ده توانه وه، ئیمه به ناویکدا رۆچووین وهک مۆم تو ابوو، وهک ته میکی خه ست که وتبو سهریه ک، ته م له جه سته و له روومان ئالا، ته م له قژی ده تکا و ده که وته سهر لیوم، هه ناسه یه ک هه لیگرتم و باران وهک چاوی کوتر ده هاته خوار، وهکو نیرگر هه موو حیکایه ته کانی بو ده گپرامه وه، باران به گور ده باری گویم بوو حیکایه تانه گرتبوو، هاتمه دهر و دواي دلۆپه بارانیک که وتم، به نیتو گیا و گرد و گۆلا وه کاندایه تیپه ریم، تیپه ریم و له په نایه ک گویم له ده نگت بوو، ته رم وهک ئاو، ساردم وهک به فر بانگت کردم و له بهر رووناکي چراهه ک دهره وشایته وه، له بهر رووناکي چرا کولمه کانت سوور بیوونه وه، باوهشت بو کردمه وه و هاتمه به رده مت، دللم نه هات بهو له شه ته ر و سارده وه

بیمه باوهشت، په نجه یه کی ده ست گرتم و له شکرې له زهت و گهر ما وهک میرووله پږانه نیو په نجه م. حهزم ده کرد بیمه باوهشت و بسوتیم، بسوتیم له همموه نهو سالانه پاکبمه وه که لیت دووربووم، بسوتیم و به خته وهریم له چاومدا تو هه ی.

من له سهر سنگی کچی چله م خه وم لیکه وتبوو، له نیو تالی قژی ده دوام. ببوره نهی به رانهت و جوانی، ببوره نهی دلسوژی و وهفا... ببوره... من دهفته ری گونا هه کانم پیکرده وه، من همموه لاپه ره کانم پر کردی له خه تا، من نه لبومی ته مه نتم پر کرد له وینه ی عه شقی پر گونا هه، من به خته وهرم به و عه شقه پر خه تایه م، من شادمانم به و عه شقه وه بسوتیم، با بسوتیم و عه شقم هه ناسه بدا... تو نهی شازنی چله م ژوور، نهی لوتف و نزا، ده بینم له نیو تم و ناو ننگ، ده بینم له نیو گیای ته ر و تاریکی، له عه شقدا غه رق بووین و فریشته کانی ناسمان زمان بو ده کهن، با مومه کانی نزا بو نه به د بسوتین... با نهو دوو عه شقه ی نیو تم و هه لم تا دنیا به له نامیزی به کدا و به بونی به ک سهرخوش بن.

لهو دیو هه زاران دیوار و هه زاران چاو، لهو دیو هه زاران چاو و گوئی و مروفت، لهو دیو دنیا ش هه ده تگه م و له باوهشت ده کم، هه ده تگه م و هه ناسهت ده مز، ده توانی فریتمده به نیو ده ریا، ده توانی بده به دز و پیساوانی خه تا... به هه مان ریگادا دیمه وه، به عه شقدا ده گه ریمه وه، به خوشه ویستیدا به سهر ده کوم، به سهر ده کوم و به ته ری و سهر ما بردووی دیمه وه باوهشت، توش... پیبه ناسکه کانت له گونا هه و خه تا و حه رام ده نیی و وشکم ده که یه وه، وشکم ده که یه وه و به په نجه سپی و ناشناکانت ده ردی رووم ده سری، وینه کانی خوت له چاومدا ماچ ده که ی، من شه هید دهم و زیندوو ده به وه.

خه تایه کانم به ناوداده و خه تایه کانم بسوتینه، تو بگه ری له سهر جهسته ی عه شقان بگه ری، بیجگه له جوان و پیروزی و خواپه رستی هیچی دیکه له سهر جهسته مان نابینه وه، تو بگه ری له سهر جهسته ی عه شق و

نه فینمان بگه ری پره له تایه تی پیروژ و عه شقی بی ریا، نه وه نزا ی پیاییکه دوا ی چاوی باران که وتووه، ته ره ته ره نهو پیساوه ته ر و بی په نایه له نیو تم و باران بو ت ده گه ری... ره حمی پی بکه و بیکوژه.

کچی ژووری چله م، وهک کوخیک لیو بکاته وه، گوتی:

- وهک کچانی ولاته که ت مه مدوینه.

له نیو ناودا تم، له باوهشی تم، سه فه ریک گه رانه وه ی نه بی، گه رانه وه ی نه بی ت و نه گپر د ریته وه، بو من نه هاتووه باسی دلخوشی نهو کچه بکه م له ژووری چله م چاوه ریم بوو، لهو سه فه ری رچوونه دا بوومه ماریک به سنگیه وه نووسام، نه ویش پیی گوتم:

- تو له وه ته ی هه ی دوو چاوی مارت هه بووه.

من سهره سیگوشه ییه که م به رز کرده وه و زمانم هی نا ده ر، زمانیکی باریکی دریت، به ناسته م به لپیومدا هی نا و هه ستم به گرنجی لیوه کان کرد، که به زمانی کوریک هه ستم پی نه کردبوو، من له مه مکی نالا بووم و سهرم به لیوه کانی کردبوو، نهو گوتی:

- ده بی حهوت سالی دیکه برین تا ده بیه وه بنیادهم.

نهو سه فه ری چله مه ناگیرمه وه، نهو که سه ی ناوی ژووری چله می خوار د بیته وه هیچ ناویک تینه ته ناشکینی، نهو که سه ی باخی چله می دیب هیچ باخیک دلخوشی ناکات، نهو که سه ی ته رری زه ردی ژووری چله می دیب به هیچ ته ریک سهرسام ناب، نهو که سه ی چووبیته باوهشی کچی ژووری چله م هیچ باوهشیک گه رمی ناکاته وه. هیچ باوهشیک له زه تی ناشکینی. هیچ کچیک دلی پی داگیر ناکری.

من ده مویست به و کچه بلیم که تانه یه کی له سهر چاوی راستی بوو،

- سنگی تو سه د شاری پی ناوه دان ده کرتیه وه.

نهو گوتی:

- من نامه وی قسه ی هیچم بو بکه ی، نه گه ر ده توانی سواری پشتی

سیمرخم که .

تازه نه فسانه‌ی نهو کتیبه‌ی بووه سیمرخ به من رهش نه ده کرایه‌وه، همموو کتیبه‌کانی دنیا که لکه‌له‌ی فرینیان که و ته سر، همموو پوره تنها و ته ریکه‌کان ده‌یانویست بچنه نیو کتیبیک و بدهنه شقه‌ی بال. گویم لی بوو خو شخوانه‌کان، چوار مه شقی له په‌نا ته پۆلکه و بن داره‌کان داده‌نیشان و روویان له خه‌لکه‌که ده‌کرد، به‌زمانیک که شاهیدی همموو شتی بیت، ده‌ستیان پیکرد.

- سیمرخ، چ سیمرخ! سیمرخه‌ی هر بالیکي دوو شاری داده‌پوشی، جاری حه‌فده به‌رخي قووت ددها، تنها نهو سیمرخه ده‌توانی شاری نیمه نازاد کا، نهو سیمرخه به‌ناو تاگردا تیپه‌ری بوو، چ جادوویهک سیمرخي رزگاری مه‌ی گرتبوو خو‌ی هاویشتبوو نیو پوره‌ی کتیبی مه‌لایه‌که‌وه، نهو په‌رانه‌ی به‌خویندنه‌وه نه‌ده‌بران، سیمرخیک که خوا بو رزگاری نیمه‌ی خه‌لق کردبوو، ده‌بیته به‌ندی نیو کتیب، جا نهو سیمرخه ده‌داته شقه‌ی بال، جا نهو سیمرخه ده‌گاته ولاتیک شاخی ناو ده‌بی، داری ناو ده‌بی، بیابانی ناو ده‌بی، قه‌لاو کوشکی ناو ده‌بی، سیمرخ بالیکي له رۆژه‌لات و بالیکي له رۆژناو، حه‌وت سالان به‌قولایی ناویدا رۆده‌چی، وهک تیر ده‌روا، سه‌ری حه‌وته‌م سالی دندوکی ده‌گاته ئالقه‌ی شاری، تووندی ده‌گرئ، راپده‌کیشی، به‌چوارده سالان ده‌گاته‌وه سه‌ر دنیا‌یه، شار چون قم ببوو ناوای دینیتنه‌وه ده‌ر، بی نه‌وه‌ی کلوکی داره‌کی به‌ریسته‌وه، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی ببوونه بۆق و مارماسی، ببوونه ماسی جوړه و قرژال...

پیاویکی کاملی ده‌موچاو کونج گونجی شه‌ده‌خوار گوتی:

- به‌وه‌ی چاکه، شاری نیمه که نغرو بووه که‌سی ده‌گه‌ل نییه .

- ناھ... سیمرخ بیه‌تینا‌بایه‌وه ده‌ر.

یه‌کی دیکه گوتی:

- بریا همموومان چووباین و شار نه‌چووبا.

کچه‌کان ویکرا گریان، گریانیکي یهک نه‌وا، ده‌یانگوت:

- نیمه شاریکمان ده‌وی تییدا بگه‌رین، ژووریکمان ده‌وی تییدا بنوین، پشتیه‌کی نه‌رم و نولمان ده‌وی سه‌ری پیکه‌ین، ده‌بی له حه‌وزیکدا خو‌مان بشوین، کانیه‌کمان هه‌بی، ته‌نافیکمان ده‌وی جله‌کامانی له‌سه‌ر هه‌لخه‌ین، ده‌بی نهو شاره ژووری په‌نا و تاریکی تییدا، دیواری نه‌ستور و نه‌یتی گر، ژووری وا به‌رگه‌ی گریانان بگری، شار به‌بی نهو ژوورانه نابیته شار، مال‌ه‌کان چند روویان کراوه‌بی، بویه‌ی ره‌نگاوپه‌نگتر بی، ده‌بی نهو ژوورانه قوولتر و پر غه‌مترین، با بازار و مه‌یدانی گوره‌ی نه‌بی، با یاریگا و جاده‌ی به‌رینی نه‌بی، وهختیک نیمه نه‌توانین له مال بچینه ده‌ر، وهختیک همموو شتیک له نیمه حه‌رام بی.

من نه‌مده‌ویست وه‌لامی نه‌وانه بده‌مه‌وه، قسه بایه‌ک بوو تیپه‌ری بوو، ژیان ببوو خه‌ونیک له ناودا شه‌لال، ئیدی چ له‌گه‌ل سیغاریک ده‌که‌ی ئاره‌قه تلبساندیبیته‌وه، بویه پیم گوتن:

- نه‌وه کتیبیکه له شیوه‌ی سیمرخدا، نه بالی پی لیک ده‌دری و نه ده‌که‌ویته نیو هه‌وا، نه کونده ناو ده‌خواته‌وه و نه کارو. نیوه ته‌مه‌نیکتان ون کردوه و قه‌دریکیش به‌دواتانه‌ویه، شارتان ته‌سلیمی قه‌دریک کرد که لیبی ناگه‌ریتنه‌وه، نه‌وان بیه‌ومید و سه‌رسام، لیکیان ده‌روانی، وهک یه‌که‌م جار بی هه‌والی نغروبوونی شار بیستان، ژنیک که تیلماسیکي سه‌وزی له‌نیو چوانی به‌ستبوو، کراسیکي ناودامان له‌سه‌ر به‌ده‌نی ده‌له‌ری، ته‌ماشای چاوه‌کانی کردم و گوتی:

- تو به‌بی من ناتوانی نهو کتیبه بخوینیه‌وه، وشه‌ی نهو کتیبه منم .

به‌بی وازی گوتم:

- من تو ناسم .

به‌چاو‌یک وهک ده‌ریای قه‌رسیل ته‌ماشای کردم و گوتی:

- درۆ ده‌که‌ی. رۆژه‌کانی هه‌رزه‌کاریت چند به‌دیارمه‌وه پاراپه‌وه، خو‌ت له نوپژ درپژه‌کان ده‌شارده‌وه و له درزی دیواره‌وه ته‌ماشای منت ده‌کرد، تنها من ده‌زانم له ناخه‌وه چند له‌تم کردووی.

من له شنهى سهوزى چاوه كانيدا و كاملتى جهستهيدا ونبووم، ون بووم و تهونى خه ميک دلئى هه رزه کارى شه تهک دام، من شهوانى دوور و دريژ به ديار وينهى نه و کچه وه زور گريابووم، وينهى نه و کچه هه رگيز له چوار چيپوه كهى نه هاته دهر، هه رگيز ليتوى نه جوولاند و چاويكى لئى دانه گرتم، هه رفيکمان له نيواندا نه بوو بو ناسينه وه.

به سامى چيايه كه وه ليم هاته پيش و كتيبه كهى نيو دهستم له رزى، توانيم موچر كه كاني نيو دلّم بشارمه وه، نه و گوتى:

- نه و كتيبه بداته شهقهى بال، سيجرى گه شتهكانت و تهليسى وشهكان مانايه كيان ناميتن.

به وازشه وه پيم گوت:

- تو خوشترين له زه ته كاني دنيا ت دزيووه، واز له داوى سيمرخ بينه و، برؤ نه و پياوه ونبووانه چاوه رتي حيكايه ته كاني تون.

نه و پيش به زمانى فه رمانده يهك گوتى:

- توش نه و كتيبه به ره لاکه و دواى ژوورى چله م كه وه.

ههستم نه کرد له گه شتى ژورى چله م گه راومه وه، جاريكى ديكه نايه مه وه بهر دهر گاي باخه بين حيكه ته كاني سوشين، هه ناسه ي نه و پياوانه نانوسمه وه كه به خو بيان و چله ني رگزيكه وه له سه ر پيگاي سوشين پير بوون، پير بوون له شيوه ي ره گي دارميو نيشك ببوونه وه، جاريكى ديكه ريگه ناده م سوشين به خه م بگري و بلئى:

- نه ي رپاباز. تو بووى له شيوه ي پياويكى له ش کوترا و به رهن گي ژنان هاتيه لام و هه موو ويقاره كاني كچه نيت ليتساندم.

دواتریش رسته ي فرميسكه كاني بنيري و بلئى:

- توخوا با نه و شاره به جئ نه هيلئى.

ريزي كچه كان وهك به ته وژمى نورتيك درزى تيبئى، قه لشى، راسته رييهك له نوور به نيوياندا ده هاته خوار، سه ره تا پروناكيسهك و دواتر كچيک، كچيک وهك دنياى له باخه ل بين، به هه نگاهوى نه رم، به بوئى هه ر سى و نو ژوور و نه فسونى ژوورى چله مه وه هات و به رامبه رم وه ستا و

به جوگه له ي پرواينه كاني بانگى کردم، به چاويك بوى پروايم وهك گوشتم له بهر نيگاي تو ايته وه، گوتى:

- تو په يمانى سه فه رتيكى بين گه رانه وه ت دابوو

كچه كان هه ناسه راگيراو بين هه ست، هه موو به يهك چاو بو بيان ده پروانى، نه و پيش هه ر روو له من بوو، گوتى:

- سه فه رتيك نه بيته حيكايه ت.

گوماني چاوه كاني خو يندمه وه و باسكه كاني هه لکردن، جئ ددانه كانم له شيوه ي نيوه ستيو ك له سه ر نه رمايى بازووى ده دره وشاوه، من جيگاي ددانه كاني خو م له سه ر نه رمايى باسكى ناسييه وه، ته يري زه رد به سه ر سه رماندا تپه ري و هه وا بوئى هه لگرتينه وه.

ده ستى برد كتيبه كه م ليوه رگري، ترسام بداته شهقه ي بال و خه لكه كه به بين جووله و به نيگايه كي روح كوژانه گوتيان:

- بيده يه با سيجرى شاره كه مان بو بشكيتن.

- با پيخوتنيته وه.

ترسى ستيه م مردنى مه لا و ترسى كتيب و ترسى شار و ترسى خه لك، له ده رووندا ره شيبوونه وه و سه فه رتيك له پيش بوو هه رگيزس كه س ناتوانئ بينوسيته وه.

وهك ده ستتيك ليتكه مه وه و بيده مي، كتيبه كه م دايه، نه و پيش به ده ستتيك وهك تيشك له ناويدا خه وتبين، لئى وه رگرتم، كيفه سه وزه رزيوه كه ي دامالئى و داواى ليتکردم به رگه كه ي هه لده مه وه، ده ستتم برد به هه مان نه و په نجبه ي خو يتن له بن نيئوكه كه ي ببوو خالئيكى ره شى ره ونه قدار، به ئاسته م ليتواري به رگه كه م گرت و هه لمدايه وه، سه ره تا چه ند دنكيك و جوگه له ي توز، دواتر لافاوى خوئل رزيايه خوار و په ره و هه ره كان وهك توز له سه ر كتيبه كه بلند بوون، لا په ره كاني ببوونه خوئل و وهك ده ريا له و كتيبه ده رزان، توز به رى ئاسمانى گرت، روزه به سه رچوه كان وهك خوئل رزانه بهر پيمان، ساله كان هه لوه رين و به رگي ره سمى و به رگي ژن و به رگي مه لا پيکه وه ره ش ببوون و پيکه وه رزان، ته من و زه منى نيو شارى هه زاران

کەس له کتیبیکهوه بووه خۆل و هه لږژا. به کچه کان و پیاوه سه رسامه کانم گوت:

- دهشی میژووناسیک قهدهری شاره که تان له خۆله دا بۆ بیئیتته ده ری. قسه کهم له ههوا بزر بوو، چونکه ئەوان به خیراییه کی سهیر له تۆز و خۆله که دوور ده کهوتنه وه، ئەو خۆله ی له کتیبه که ده رژا ئیمه ی له وان جیا کرد بۆ وه.

روانیم کچه ی ژووری چله م وه ک بالایه ک له عیشق و هه ناسه به ک له په یان و ئومیدی ک بۆ سه فه ر ده سته کانی بۆ درێژ کردم. په نجه کانی که تیشکی کی وه ک نوور له ناویاندا خه وتبوو، په نجه ی ناوه ندیم گرت و، ئەفسونی ژنه ی به خه نه سوور بوو، ئەفسونی سوشین و کچانی ئەو دیو ده رگا کان ده ماره کانی هه موو جه سته میان تونده وه و، مار ئاسا به سه ر په نجه یدا کشام و به سه ر باسکیدا تیپه ریم و شوین دانه کانم له سه ر بازووی بی تاریفی لسته نه وه و به سنگیه وه نووسام، سه ر سیگۆشه ییه که م له ده می نزیک کرده وه و زمانه درێژ و باریکه که م به لیبوی دا هیتنا، هه ستم به گنج و هیله هه ره باریکه کانی سه ر لیبوی ده کرد.

بی ئاگا له وه ی به ناو چ ئاوێکی مۆردا غه رق ده بین و تهیری زه رد چۆن پیر ده بی و دار و باخی ژووری چله م ره نگیان چۆن ده گۆزی و دلّم له بن دار وه نه وشه که چۆن لی ددها خۆل و تۆزی شار له نیو کتیبیکه وه چۆن هه لده رژی، بی ئاگا و مه ست هه ردوو کمان له ئانیکدا گوتمان:

- سه فه ریک گه رانه وه ی نه بی، سه فه ریک نه کرتته حیکایه ت.

جه بار جه مال غه رب

هه ولتیر

۲۰۰۲/۱/۲۰ - ۲۰۰۰/۳/۲۱